

Dominical
AVUI
AMB EL DIARI

Palafrugell reivindica la mirada fotogràfica

ELS PESCADORS DE L'ESCALA
Aconsegueix el nou cd «Genui», el seu 31è treball d'estudi.

Diari de Girona

www.diaridegirona.cat

TEL ☎ 972 20 20 66 | FAX 972 20 20 05 | A/E: diaridegirona@jkkk.cat | ADREÇA PASSEIG GENERAL MENDOZA, 2. 17002, GIRONA | DIRECTOR JOSEP CALLOL | NÚMERO 25952

Aquest diari utilitza paper reciclat en un 80,5%

PREU
2,50€

Diumenge
25 DE SETEMBRE DE 2022

FUNDAT EL 1889

El jutge mana presó sense fiança per al detingut pel crim de Campdevànor

► **La víctima** va patir una mort «lenta i dolorosa» i presentava més de 60 ferides

► **L'autopsia** confirma que la noia, de 21 anys, va ser agredida sexualment ►9

Brussel·les encara investiga els ajuts públics a Ryanair

► DEU ANYS DESPRÉS LA COMISSIÓ EUROPEA MANTÉ EL PROCÉS VIU ►11

► **REPORTATGE**
L'educació especial alerta que els alumnes arriben «massa tard» ►10

Un jove, ferit en ser apunyalat a Santa Coloma ►16

TEMA DEL DIA

Girona es prepara per a l'històric retorn a l'ACB amb un ambiciós projecte

► **LA CIUTAT** ENCARA ÉS AL 15È LLOC DEL RÀNKING DE PARTITS DE LA LLIGA I ARA HI ESTRENARÀ UN NOU CLUB

► **CINC ANYS DESPRÉS** DEL DEBUT A LA LLIGA EBA A CASTELLDEFELS, DIMECRES VE EL MADRID A FONTAJAU ►2 a 4

EsportsDdG ►28 a 33

El ciclisme aixeca passions

► EL FESTIVAL SEA OTTER OMPLI FONTAJAU I LES RIBES DEL TER AMB MILERS DE VISITANTS

Riuades de visitants ahir al Sea Otter.
AMOL RESCLOSA

«He sabut que l'Ajuntament vol posar el circ de les Fires al meu terreny pel diari»

■ Francesc Fontanet insisteix que el solar a tocar de l'Auditori és de la seva família, enmig del litigi amb cincontenciosos que manté amb el consistori. ►5

MARC MARTÍ

Francesc Fontanet al terreny en disputa, que ara és un aparcament gratuït.

TEMA DEL DIA

Experiència a la banqueteta, set cares noves i una dosi enorme d'il·lusió

► L'ACB torna a Girona des que l'estiu del 2008 deixava la ciutat degut a la fallida de l'Akasvayu, i ho fa amb un club que tot just fa pocs anys que va néixer i que ja està preparat per rebre aquest dimecres el Reial Madrid

CARLES ROSELL. GIRONA

■ La flama es va apagar el 2008. Del tot al no-res en un tancar i obrir d'ulls. La fallida d'Akasvayu va en-sorrar el CB Girona i va deixar Fontajau sense bàsquet d'elit en cate-goria masculina, després de gaudir de l'ACB des del tram final de la dè-cada dels vuitanta, amb aventures europees incloses i algun títol a les vitrines. Fa 14 anys d'aquell punt i final. El temps ha passat volant. Semblaahir que Anna Pagans n'era l'alcalde-sa, que el Girona de futbol tornava a la Segona Divisió amb un camp sense gra-dèria lateral i una lona que cobria aquella absència, o que l'Uní Girona lluitava encara a Lliga Femenina 2i Laia Palau, que no arribava encara a la trentena, defensava el totpoderós Ros Casa-res sense imaginar-se que algun dia acabaria sent tota una institució amb potes per un club que suma-ben pocs anys de vida. Girona ha canviat, acumulant moments per a tots els gustos. Millores i aspectes a millorar. És l'esport un dels àmbits que més s'han potenciat, atrapant límits que poca gent s'imaginava a principis del mil·lenni. Ja no només per l'excel·lència que ha assolit la

vessant femenina, amb l'Uní res-pectat arreu. S'ha recuperat l'ACB a còpia de treball i alhora paciència. El naixement del Bàsquet Giro-na, el 2014 i impulsat per Marc Gasol, tot un enamorat de la ciutat, n'era el primer pas. La idea inicial d'un club dirigit només a potènciar les noves fornades va acabar amb un sènior que ha anat escalant categories. De Plata a Ori d'aquí, al cel, al capdamunt. Dimecres, la po-sada a escena. L'estrena a la prime-ra categoria. Arriba el Reial Madrid a Fontajau, el primer capítol d'una història que, per anar bé, hauria de tenir un final feliç (21h).

Perquè això sigui possible, Gasol ha preferit no fer experiments. No es va poder convèncer Pedro Martínez i es va apostar per un tèc-nic encara més experimentat. Aïto García Reneses va acceptar la pro-posta i amb 75 anys arriba a Fonta-jau a capitanejar el seu enèsim repte. Ell i el seu nodrit cos tècnic tenen la missió de fer funcionar una plantilla força renovada, amb fins a set cares noves, per sortir-se'n d'una competició que no donatre-vai que compta amb diversos clubs històrics i de renom i, a més a més,

jugadors d'una altíssima qualitat i molt de cartell a Espanya i Europa. El salt de qualitat ha necessitat de fitxatges i també de deixar sortir a diversos jugadors. Albert Sàbat ha posat el punt i final a la seva carre-ra com a jugador i ara és un dels as-sistents d'Aïto, mentre que un altre veterà, Txemi Urta-sun, també abandonava Fontajau. Jawara, Se-villano i Vecvagars han marxat a l'Estudiantes, Hospitalet i Càceres, respectivament, mentre que es concre-taven tot un seguit de cessi-ons: Stürup al Almansa, Pol Molins al Menorca i Delgado al Melilla.

Fins a cinc jugadors continuen respecte la temporada passada. Dos exteriors, com és el cas de Jo-sep Franch i Máximo Fjellerup, a banda dels interiors Eric Vila, Ja-

Gasol ha convençut Aïto perquè lideri un vestidor que barreja talent, joventut i una gran dosi de veterania

me Sorolla i Marc Gasol. Curiosament, aquest últim ha fet tota la pretemporada sota les ordres d'Aïto i a principis d'estiu apareixia com un dels jugadors que havia co-municat a l'ACB la seva intenció de competir-hi aquest curs, però tan-mateix, a dia d'avui, encara no hi surt com a inscrit. Tot un misteri. La seva presència, això sí, ha sigut un dels principals reclams per atraure noves peces per a un vesti-dor que barreja experiència i tam-bé joventut. La veterania, almenys pel que fa als nous nats, la sumen Quino Colom i Patricio Garino, dues peces exteriors. També han aterrat el nord-americà Kameron Taylor i el tarragoní Pol Figueras. Molt més joves ho són Roko Prka-cin i Ondrej Hanzlik, farts de ta-lent i amb un gran camí per recór-rer. Se'ls uneix Dusan Miletic, un pivot amb un ventall de possibili-tats ben extens, com ha demostrat aquestes setmanes. Cal veure si fi-nalment Pierre Oriola convenç o no -els seus problemes físics han paralitzat un fitxatge que sembla-va cantat- i si el serbi Aleksandar Bursac, encara a prova, passa l'exa-men i convenç per quedar-se aquest curs a Fontajau.

En definitiva, tot un seguit de moviments per intentar afrontar amb totes les garanties del món una competició espectacular i al-hora complexa per a un club com el Bàsquet Girona, que tot just aca-ba de pujar. El talent és evident. Co-mençant pel primer rival, un Reial Madrid que estrena entrenador - Chus Mateo- i que ha perdut ben pocs jugadors: Taylor, Thompkins, Heurtel i Núñez. Han arribat Ser-gio Rodríguez, Musa, Comelié i He-zonja, aquest últim amb passat blaugrana. Precisament el Barça s'hareforçat tot buscant regnar a la Lliga i també a Europa: Satorans-ky, Tobey, Kalinic, Vesely, Da Silva i el gironí Pauli aterren al Palau. Temporada de més d'un derbi, per-què per Fontajau també hi passa-ran la Peña i el Baxi Manresa. A banda d'històrics com València, Unicaja o Baskonia, entre d'altres, L'ACB ha tornat, 14 anys després.

LA PLANTILLA DEL BÀSQUET GIRONA

10. QUINO COLOM
BASE
33 ANYS

► El base andorrà, internacional amb Espanya, és una de les set cares noves de la plantilla. Acumula 249 partits a l'ACB, a part de suinar-ne gairebé un centenar en competicions continentals, entre l'Eurolliga i l'Eurocup. Experiència i veterania en la direcció del joc.

24. JOSEP FRANCH
BASE
31 ANYS

► Seduït pel projecte, tenia coll avall ja abans de l'estiu que continuaria a Fontajau es pugés o no de categoria. Amb l'ascens a la butxaca, torna a l'ACB, on hi compta-bilitza fins a 219 aparicions. Forjat a la base de la Peña, acumula també partits a la LEB Or.

7. POL FIGUERAS
BASE
24 ANYS

► El tarragoní completa el tri-dent de bases després de com-petir els dos últims anys a Pal-ma. Serà la seva primera tem-porada a l'ACB, una categoria que va tastar, de manera testi-monial, amb el Barça en un parell d'aparicions. Té recorregut per créixer.

2. MÁXIMO FJELLERUP
ESCORTA
24 ANYS

► Flanant canplió de l'Ameri-Cup amb l'Argentina, l'escorta ve de brillar en l'últim train de temporada, sent un dels artífexs de la revifalla de l'equip. Té punts a les mans i una ex-quisida qualitat tècnica, seim-pre al servei de l'equip. Encara no ha debutat a l'ACB.

5. KAMERON TAYLOR
ESCORTA
27 ANYS

► La quota nord-americana l'ocupa l'escorta de Maryland, sense encara minuts a l'ACB, però amb experiència a l'Euro-lliga i un extens currículum al vell continent. Pot fer de 2 i també de 3, amb facilitat per veure cistella i també capaci-tat per pujar la pilota.

28. ONDREJ HANZLIK
ESCORTA
20 ANYS

► Tenia només 14 quan el txec, natural de Praga, va entrar a formar part de la pedrera del Baskonia, que l'ha cedit aquest curs a Fontajau perquè creixi i exploti totes les seves virtuts. És encara jove, però ve de sig-nar dos bons anys al Juaristi, amb ascens a LEB Or inclòs.

Aïto, envoltat dels seus jugadors aquest divendres a Calonge. AROL RESCOSA

Girona ocupa el 15è lloc al rànquing de l'ACB abans de l'estrena del nou club

- L'entitat de Marc Gasol és la 77ena que arriba a la màxima categoria
- El CB Girona, amb diverses denominacions, va fer 731 partits en 20 anys

JORDI ROURA. GIRONA

■ Dos nous clubs s'estrenen la setmana que ve a la Lliga Endesa. El primer que hi va arribar va ser el Covirán Granada, ascendit directament de la LEB Or; unes setmanes més va haver d'esperar el Bàsquet Girona, que va assolir l'èxit a la Final Four de Fontajau el 19 de juny. Granada i Girona tornen a l'ACB, on ja hi tenen una llarga tradició gràcies a clubs avui desapareguts. Catorze anys després de la fallida del projecte Akasvayu, l'antic CB Girona, que va tenir d'altres denominacions com Valvi, Gavisi Casademont, és avui al 15è lloc del rànquing històric de partits, amb 731, mentre que el també extingit CB Granada, apareix en la posició 26, igualat amb 411 amb l'Acunsa GBC.

Covirán i Bàsquet Girona seran els clubs número 76 i 77 que competiran a la màxima categoria. Un llistat liderat pel Reial Madrid, el Barça i el Joventut, amb 2.197, 2.184 i 2.043 partits, respectivament, i on el Movistar Estudiantes, rival de l'equip de Marc Gasol en la pugna per l'ascens la temporada passada, és quart (1.991) abans de començar la seva segona temporada a la LEB Or. El Baxi Manresa és sisè (1.545), i l'antic CB Girona, quinze, va per davant d'altres històrics com Tenerife, Bilbao, Casademont Saragossa i Mombus Obradoiro.

L'antic club va jugar 20 temporades seguides al l'ACB des que hi debutés la campanya 1988/89

ELS RÀNQUING DE CLUBS HISTÒRICS ACB

EQUIP	PARTITS
1. R. Madrid	2.197
2. Barça	2.184
3. Joventut	2.043
4. Estudiantes	1.991
5. Cazzo Baskonia	1.769
6. BAXI Manresa	1.545
7. Unicaja	1.450
8. València	1.252
9. Valladolid	1.154
10. Betis	1.137
11. Gran Canària	1.127
12. UCAM Múrcia	831
13. Río Breogán	828
14. Fuenlabrada	818
15. AKASVAYU	731
16. Tenerife	621
17. Bilbao	591
18. Anway Saragossa	525
19. BFI Granollers	496
20. Casademont Saragossa	447
21. AGB Osca	441
22. OAR Ferrol	428
23. Mombus Obradoiro	425
24. Morabanc Andorra	419
25. Acunsa GBC	411
26. Covirán Granada	0
77. BÀSQUET GIRONA	0

Font: DdG

L'antic club va guanyar dues lligues catalanes i una FIBA Cup però a la lliga i a la Copa no va passar mai de quarts

amb Joan Maria Gavalà d'entrenador. Aquella temporada es va perdre la categoria però es va poder mantenir amb la compra de la plaça sobrant per la fusió del Granollers i l'IFA Espanyol. Aleshores sí l'equip sempre va acabar salvant la categoria, com a mínim, tot i patir de valent en els play-off de permanència del 1994 (Osca) i 1995 (Breogán), en un Fontajau acabat d'inaugurar. Aquell CB Girona és el 12è amb més triomfs a la màxima categoria (330) 14 anys després de la desaparició, situat entre el Valladolid i el Fuenlabrada.

Durant molts anys, i per a molts clubs, la possibilitat de pujar a l'ACB era utòpica pel cànon que sol·licitava la lliga als acabats d'ascendir. Però es va modificar aquest requisit i d'aquesta manera l'estiu passantant Granada com Girona van poder resoldre favorablement la inscripció. Ara entre d'altres coses l'ACB demana un pavelló amb capacitat per a més de 5.000 espectadors, uns comptes sanejats i un pressupost mínim de 2'5 milions. A més el cànon s'ha reduït al mig milió d'euros. Els clubs van aprovar l'entrada de Granada i Girona el juliol passat en assemblea.

L'antic CB Girona va guanyar dues lligues catalanes (1996 i 2006) i una FIBA Cup (2007) com a fites esportives més remarcables. A la lliga i a la Copa no va passar mai de quarts de final. A Europa també es recorda la semi-final de Korac 99/2000.

29. PATRICIO GARINO
ALER
29 ANYS

► L'extens historial de lesions és l'única taca del currículum del «Pato» Garino, un jugador versàtil, amb una gran capacitat per defensar. Ha jugat 64 partits a l'ACB amb el Baskonia (17-20), però també ha tastat d'altres equips europeus i fins i tot ha jugat a l'NBA amb els Magic.

8. ROKO PRKACIN
ALER PIVOT
19 ANYS

► Si amb només 17 anys va convertir-se en el capità més jove de la història del Cibona de Zagreb és perquè Roko, fill del conegut Nikola Prkacin, té fusta de líder. Té molt marge de millora, però ja és internacional absolut. És un 4 potent capaç de generar molt de tir.

4. ÈRIC VILA
ALER PIVOT
24 ANYS

► L'únic gironí de la plantilla, sense experiència encara a l'ACB tret d'un minut amb el Barça, té fain i ganes de demostrar de què és capaç. Ve de fer un bon any a LEB Or, amb punts, rebots i tot allò que no surt també a les estadístiques.

35. JAUME SOROLLA
PIVOT
25 ANYS

► Cinc corpulent, eficient de cara a cistella i un bon complement per enfortir la rotació del joc interior. Encara no s'ha entrenat a l'ACB. Després d'uns anys als Estats Units, l'ebrenc va ser una peça interessant l'últim curs a LEB Or i el club va apostar per la seva continuïtat.

11. DUSAN MILETIC
PIVOT
24 ANYS

► Té fusta per ser una de les sorpreses agradables d'aquesta temporada. Inexpert a l'ACB, on hi aterra per primer cop, és un pivot alt i alhora àgil, amb capacitat anotadora per dins i també per fora. Veu el rebot amb facilitat i té una excel·lent visió de joc.

33. MARC GASOL
PIVOT
37 ANYS

► El pal de pallar d'aquest equip, l'ànima. Tot experiència, un anell de l'NBA amb els Raptors és només un dels molts mèrits que acumula al llarg de la seva extensa trajectòria. Punts, rebots, assistències és el que genera, a part de guanyar-se el respecte dels rivals.

Temadeldia

Carles Rosell

GIRONA

LA HISTÒRIA

■ Era el 24 de setembre del 2017, cinc anys enrer, quan el sènior del Bàsquet Girona disputava el seu primer partit oficial de la història. El punt de partida d'una aventura que ha encadenat alegries i que ha dibuixat una clara línia ascendent, sempre a l'alça. A la pista del Castelldefels, les cistelles de David Cuéllar, Raimon Carrasco i el veterà Alfons Alzamora, entre d'altres, van contribuir a la victòria (67-81). La primera de moltes i de les que vindran. Començant des de baix, a la lliga EBA, la quarta categoria estatal, per plantar-se cinc anys després al capdamunt del cim. Dimecres arriba a Fontajau el Reial Madrid, un dels grans gegants de l'ACB. El tret de sortida d'una temporada il·lusonant. Impensable no fa pas massa, quan ni tan sols hi havia primer equip perquè Marc Gasol, l'arquitecte de tot plegat, havia apostat d'entrada per crear un club enfocat a potenciar la base, les noves fornades.

Gasol és un clar enamorat de Girona. Mai li fa mandra repetir-ho. Allà hi va aterrar el 2006, abraçat per Svetislav Pesic, i va viure dos anys que mai oblidarà. El preludi del seu prolífic viatge cap als Estats Units. Sent encara jugador de l'NBA, i des de la distància, va decidir engegar un projecte que feia temps que tenia en ment. El 2014 fundava l'anomenat Club Escola Bàsquet Marc Gasol, dirigit només als equips de base. En tenia cinc per començar. En va sumar un l'any següent, abraçant el ventall que va des dels U13 fins els U18. El

L'evolució del Bàsquet Girona. Marc Gasol va fundar el 2014 un club per potenciar el bàsquet de base a Girona i rodalies, però només tres anys després va apostar per crear-ne un sènior que s'estrenava a la quarta categoria estatal. En un tres i no res ha anat escalant posicions fins atrapar el sostre i parlar-li de tu a tu als més grans.

De l'estrena a Castelldefels a rebre el Reial Madrid a Fontajau

► Cinc anys després del punt de partida a l'EBA, el Bàsquet Girona debuta dimecres a l'ACB

L'EVOLUCIÓ DEL CLUB. 1 La presentació oficial de l'anomenat Club Escola de Bàsquet Marc Gasol, al pavelló de Montfalgars. 2 Una acció d'un partit a LEB Plata entre el Bàsquet Girona i el CB Múrcia a Fontajau. 3 L'èxtasi dels jugadors després de vèncer l'Estudiantes i confirmar l'ascens a l'ACB. **MARC MARTÍ**

pavelló de Montfalgars era el principal centre d'operacions i sempre que podia, el pivot s'escapava fins a Girona per seguir-ne l'evolució. El gran salt al buit arribava el 2017. Un pas de gegant. Es decidia anar una mica més enllà amb la creació d'un sènior que competiria a la lliga EBA. L'escollit per ocupar la seva banqueta era Quim Costa. Al debut contra el Castelldefels li seguirien els enfrontaments amb rivals com el Tarragona, Arenys, Mataró, Tortosa o Quart. Balanç de 19-7, tercera posició i la lluita per pujar que s'escapava per ben poc. Com un any després. L'ampliació de la LEB Plata, el 2019, va permetre que l'equip pugés un esglaó. El va dirigir Alex Fomento i s'acabaria ascendint de nou perquè l'aturada per la pandèmia es va produir amb el Bàsquet Girona situat en posicions d'ascens. A Or, dos cursos. Amb Carles Marco, un any i poc, i després amb Jordi Sargatal. El novembre del 2021, Gasol combinava la llotja amb la pista i també ajudava des de dins. Ell i els fitxatges de Fjellerup i Urtasun van ser clau per mirar cap amunt i tancar un any històric. El salt a l'ACB era un fet. Ara, toca gaudir-ne.

AÍTO COM A NOM PROPI

Josep Guardiola
jjpapi@gmail.com

Gig Sims, Voice Winters i Jimmy Wright són segurament els tres noms sense els quals no s'entendria l'inici del bàsquet professional a la ciutat de Girona. Aquests tres i el de Joaquim Vidal, està clar, perquè sense l'empresari mai res del que va passar durant dues dècades hagués existit. En diferents moments, els tres jugadors referits varen ser protagonistes de l'equip que durant

dos anys va jugar a Primera B i que el 1988 va assolir l'ascens a la lliga ACB, amb Guifré Gol a la banqueta. Els joves no ho recordaran i probablement no sabran ni qui són, però per posar-ho en context, Winters i Wright varen ser les dues primeres figures de raça negra que va tenir l'afició gironina. Des d'aquell ascens, quatre noms comercials diferents, dos pavellons, diversos entrenadors,

desenes de jugadors i una ciutat que arreu de l'estat tothom considerava de bàsquet. La lliga ACB es va trepitjar per primer cop el 15 d'octubre d'aquell 1988 i va ser al Palau d'Esports de Barcelona, en un partit contra el Grup IFA que precisament entrenava Guifré Gol. Allà va començar una cursa que ara en poques ratlles seria difícil d'explicar amb detall, però que va portar l'equip que primer va ser de Palau i després de Fontajau, a córrer per Europa, a jugar Copes del Rei i que amb el pas dels anys va deixar, en certa manera enrere, els patiments per la permanència que havien estat presents en les primeres temporades a la categoria. D'aquí aquells mites *play-offs* contra el Breogán de Lugo o l'Argal Huesca, que molts aficionats veterans encara recorden. Aquella va ser una història forjada a base de molt sacrifici, mol-

ta constància, grans dosis de patiment i el protagonisme de molts jugadors que durant vint anys van ren vestir la samarreta de l'equip gironí. Una història que va tenir el seu punt final el 20 de maig de 2008 al Palau Olímpic de Badalona, en el tercer i últim partit del *play-off* pel títol de lliga. Un final que tothom associa al nom d'Àkassvay, que havia estat el patrocinador de l'equip en les tres darreres temporades i que havia portat grans figures a Fontajau. Però malgrat aquells darrers anys de grandesa, en els quals amb Pesic es va guanyar la FIBA Cup a Fontajau i amb Pedro Martínez es va jugar la final de l'ULEB Cup a Torí, el club va tancar portes a causa dels deutes acumulats. D'aquell final concret viscut al pavelló de la Penya en queden tres noms propis. L'equip local l'entrenava Aito García Reneses i a

la plantilla hi havia Lubos Barton, ara tots dos convertits en tècnics del Bàsquet Girona. I en el conjunt visitant hi havia un jovenet Marc Gasol que durant dos anys havia enlluernat a la lliga ACB, però que en cara no havia començat la seva carrera als Estats Units. Catorze anys després Gasol tornarà a trepitjar les pistes de la lliga espanyola i ho farà al costat d'un Aito que no només era l'entrenador de la Penya el dia del *comiat* gironí a Badalona, sinó que el 1988 quan el Valvi s'estrenava entre els grans, ell ja era el tècnic d'aquell Barça dels Solozábal, Epi, Sibilio, Jiménez, Norris i Trumbó. Aito i Gasol seran sens dubte els pals de paller en l'inici d'aquesta nova etapa. Dos referents per una ciutat que ara també és protagonista en el món del futbol, però que més enllà de Montilivi té ganes de tornar a gaudir a Fontajau.

«He sabut pel diari que l'Ajuntament pretén fer el circ de les Fires al meu terreny»

► Francesc Fontanet insisteix que el solar és de la seva família, enmig del litigi judicial, amb cinc contenciosos, que manté amb el consistori sobre la propietat de l'espai ► L'Ajuntament ha decidit que a la parcel·la s'hi instal·li el circ Històric Raluy

TAPI CARRERAS. GIRONA

■ «He demostrat per activa i per passiva que aquest terreny és nostre», assenyala Francesc Fontanet. És l'administrador de la comunitat de béns de la família Masó Bru. Fontanet ha explicat que ha sabut per les informacions de **Diari de Girona** que l'Ajuntament de Girona vol tomar a utilitzar el solar situat entre el pont del Ter i l'Auditori per les Fires de Sant Narcís: «He sabut pel diari que l'Ajuntament pretén fer el circ al meu terreny», critica. «Estic indignat i he demanat als advocats que ajuntin aquesta informació per les reclamacions que tenim cap al l'Ajuntament», insisteix.

Fins ara, Francesc Fontanet havia mantingut el silenci enmig del litigi que manté sobre la titularitat d'aquest solar. Però se n'ha cansat: «Que no ens pensin que som tontos», exclama. Fontanet recorda que «el jutjat no ha determinat de qui és el terreny» i demana a l'Ajuntament «que es repensi la decisió de posar el circ» en aquesta parcel·la. Manté que, tot i que el cas està als tribunals perquè «l'Ajuntament no accepta que el terreny és nostre», tenen la finca inscrita a favor de la família, al registre de la Propietat. La primera inscripció de la finca es de 1866.

Sobre aquest terreny, la família Masó Bru té interposats cinc contenciosos, segons han confirmat els advocats del gabinet Rm

Francesc Fontanet al terreny en disputa i que ara s'està utilitzant com a aparcament gratuït.

MARC MARTÍ

Assessors. Des d'aquest despatx han informat que ampliaran un dels procediments que tenen en curs sobre responsabilitat patrimonial afegint-hi la instal·lació del circ.

Rm Assessors indiquen que s'ha de «tenir en compte que hi va haver algunes expropiacions anteriors de part de la finca tramitades de mutu acord amb l'ajun-

tament d'altres parts i aquest tros i un altre peça són el que els hi va quedar» i que «en aquells procediments d'expropiació anteriors, tramitats de mutu acord amb la família, ja es van incorporar plànols signats per anteriors alcaldes en els que queda clar que aquest triangle es de la família Masó Bru».

L'Ajuntament té la intenció

que el circ de la Fires d'aquest any s'instal·li en aquesta parcel·la després que ens anys anteriors, possiblement pel litigi, decidís que s'implantés en un terreny davant del complex Ocine. Des de fa uns mesos, però, l'Ajuntament ha girat el seu discurs i entén que uns plànols històrics els donen la raó i que el solar és municipal. Per això, va fer retirar unes tanques

que la família havia posat a tot el perímetre, amb el permís de l'Ajuntament, per tal que hi torni a aparcar més d'un centenar de vehicles. Després del concurs públic que va fer el consistori, el Circ Històric Raluy va guanyar el dret a ser a Girona i preveu portar-hi el seu nou espectacle de Rosa Raluy: «Kirk», del 27 d'octubre al 6 de novembre.

Eloi, Granell i Pere Pons obren un nou Saratoga davant la clínica Girona

► La cadena, fundada pels tres futbolistes i el seu soci Robert Vidal, ja té dos restaurants més a la ciutat

DdG. GIRONA

■ El passat dijous al anites va fer la inauguració d'un nou restaurant Saratoga en un acte molt íntim dirigit a familiars, amics i proveïdors. Es tracta del tercer local del grup format per Robert Vidal i els futbolistes Àlex Granell, Eloi Amagat i Pere Pons. Està situat al carrer Barcelona, davant de la Clínica Giro-

Interior del nou Saratoga

na. Com a novetat respecte als altres locals, romandrà obert els diumenges al matí i al migdia. El nou concepte del Saratoga és: tradició, modernitat i una gastronomia que aposta pel producte de proximitat. Al carta del restaurant s'hi podran trobar plats saludables i variats, a més d'opcions per a vegans i vegetarians, amb una bona relació qualitat-preu. Les instal·lacions destaquen per l'amplitud, un interior de tonalitats daurades i verdes que aporten un ambient acollidor i els quadres i fotografies en blanc i negre que transporten el client a la Girona antiga.

La Policia Municipal de Girona mantindrà la protesta fins que hi hagi acord

ACN. GIRONA

■ La Policia Municipal de Girona critica que l'ajuntament desconvocà la reunió prevista pel 22 de setembre a última hora i sense haver fixat una nova data. A través d'un comunicat, lamenten que l'equip de Govern no prioritzi les reivindicacions del col·lectiu per incompliments de sou i personal. Els sindicats exigeixen rebre «la importància que mereixen» i asseguren que la protesta, que mantindran fins que hi hagi acord, «repercutirà directament en la qualitat dels habitants de la localitat».

Un incendi crema la part interior d'una botiga a l'Eixample de Girona

DDG. GIRONA

■ Un incendi va cremar ahir el despatx, part d'un cel obert i un lavabo d'una botiga que repara sabates a l'Eixample de Girona. Es van evacuar els veïns propers.

L'establiment està situat al número 39 del carrer Joan Maragall. Les flames van començar al despatx que es va cremar completament. Va començar a les deu del matí i es va donar per extingit mitja hora més tard. Es van evacuar els veïns de la vivenda del costat i els de pisos superiors van sortir pel seu propi peu. A dos quarts de dotze van poder tornar a sa.

Local **Girona-Gironès**

Joan Boadas, arxiver municipal de la ciutat de Girona des de febrer de 1990.

MARC MARTÍ

JOSEP COLL. GIRONA

■ Joan Boadas i Raset ha viatjat a Roma aquesta setmana per rebre els dos premis més importants del món de l'arxivística. Dimecres, li van entregar el Fellow of the International Council on Archives (ICA) i divendres l'Emmett Leahy Award, conegut com el Nobel d'aquest sector. Nascut a Riudellots de la Selva, complirà 65 anys a l'octubre i el 31 de desembre deixarà de ser l'arxiver de l'Ajuntament de Girona, càrrec que ocupa des de febrer de 1990.

❓ **Què significa per vostè guanyar aquests dos premis?**

➡ Signifiquen moltes coses. En primer lloc, un reconeixement personal perquè aquests premis distingeixen l'aportació que ha fet una persona al món de l'arxivística. Però també és el reconeixement a un equip perquè una persona sola no hauria aconseguit tot això. Tota la meua vida he tingut un interès especial en posar en evidència que una funció tan complexa com la gestió de documents i arxius no es pot abordar de forma individual. A part, també és un reconeixement institucional, per l'Ajuntament de Girona, ciutadà i professional.

❓ **Quina va ser la seva reacció quan li van comunicar que rebria aquests guardons?**

➡ La primera notificació que vaig rebre va ser la de l'Emmett Leahy i va ser una alegria molt gran perquè nom'ho esperava. No estem acostumat a treballar per rebre reconeixements, sinó per fer bé la nostra feina. L'ICA se'm va notificar fa 10 o 15 dies i també va ser una gran alegria, perquè el consell internacional d'arxius és el que ens va permetre obrir les portes en l'àmbit internacional a una ciutat com Girona, que té un potencial arxivístic extraordinari, i aconseguir això en l'àmbit

Joan Boadas i Raset

Arxiver de l'Ajuntament de Girona. Guanyador del Fellow of the International Council on Archives (ICA) i l'Emmett Leahy Award, el Nobel de l'arxivística. Fa més de 40 anys que Boadas es dedica al sector i aquesta setmana ha recollit aquests dos guardons a Roma, cosa que, fins avui, només han fet dues persones més al món.

«La gent no s'acaba d'adonar de l'enorme poder que tenen els documents»

► El proper 31 de desembre i a l'edat de 65 anys, Boadas deixarà de ser l'arxiver municipal de Girona, un càrrec que ocupa des de febrer de 1990

bit internacional és molt important. **❓ Com va començar el seu viatge amb el món de l'arxivística?**

➡ D'una manera una mica episòdica. A començament dels anys vuitanta estàvem formats com a historiadors perquè en aquell temps el món dels arxius estava molt vinculat a la història, cosa que ara no passa. Com a historiador, les sortides professionals eren les que eren, i l'alcalde de Caldes de Malavella d'aquell moment, Lluís Comalada, em va proposar posar ordre a l'arxiu municipal de Caldes perquè hi havia un gran problema amb els expedients de llicències d'obra. N'hi havia milers per ordenar i iden-

tificar bé que és el que estava passant amb les urbanitzacions il·legals.

❓ **Creu que la tasca de l'arxiver és reconeguda?**

➡ Reconeguda, sí. Coneguda, no. Pot ser una paradoxa el que dic. La gent no se n'acaba d'adonar de l'enorme poder dels documents. Els documents són la matèria de la memòria i tenen un poder extraordinari. Pot semblar radical, però sense document no hi ha coneixement. En qualsevol àmbit, el coneixement es fixa per escrit i, per tant, la importància dels documents en el sentit de progrés, recerca i memòria és bàsic. I, el segon àmbit, la relació entre les institucions

i la ciutadania es manifesta per escrit i això garanteix drets i exigeix deures.

❓ **En aquest sentit, les institucions tenen en compte els arxius?**

➡ Si parlem de la ciutat de Girona, la resposta és sí. Sempre he de reclamar més, perquè la nostra exigència ha de ser mirant pel millor servei de l'empresa i la ciutadania. Posaria a l'Ajuntament de Girona com un exemple. No crec que hi hagi cap ciutat al món que tingui un equip de professionals de la qualitat i la competència que té Girona. La ciutat pot presumir d'haver-se preocupat des de fa molts anys del seu patrimoni documental. Però això no s'estén a altres ciutats.

«Aquests premis són un reconeixement personal, col·lectiu, institucional, ciutadà i professional»

«La ciutat de Girona pot presumir d'haver-se preocupat, des de fa molts anys, del seu patrimoni documental»

❓ **Apart de ser l'arxiver municipal, és cap del Servei de Gestió Documental, Arxius i Publicacions, director del Centre de Recerca i Difusió de la Imatge i gerent de la Fundació Museu del Cinema, a més de dirigir diverses col·leccions editorials entre altres. Ja té temps per tot?**

➡ Si estigués sol seria molt complicat, però sempre he cregut que u no és ningú (com deia el poeta Joan Brossa) sempre he tingut la precaució d'estar envoltat d'un equip excepcional i de saber delegar. Un dels meus mèrits ha estat construir tot un equip humà que et fa les coses molt més fàcils.

❓ **Aquest any és el seu 65è aniversari. Continuarà treballant una temporada més?**

➡ No vull fer servir la paraula jubilar. Jodic canviar d'activitat. Hem de tancar unes jornades internacionals que fem des de l'any 1990 que es diuen Imatge i Recerca i quan acabi això faltaria poc perquè deixi de treballar a l'Ajuntament de Girona. Ho faré el 31 de desembre.

❓ **Continuarà fent feina?**

➡ Plego perquè estic feliç i content, i em sembla que és la millor manera de plegar quan es donen aquestes circumstàncies. Si estigués fatigat o cremat, potser continuaria. Em veig capaç de continuar, però crec que és el moment ideal per jubilar-me, ara que he guanyat aquests dos reconeixements extraordinaris.

❓ **Què és el que més trobarà a faltar?**

➡ Els companys, sense dubte. Les feines en equip són les que transformen la societat i la realitat. L'equip queda en unes mans excel·lents. Em substituirà Lluís-Esteve Casellas. Em sembla que ser un bon cap també significa que, quan tu no hi ets, les coses funcionen igual o millor, i estic convençut que això serà així.

❓ **Per les generacions del futur. Com creu que ha de ser un bon arxiver?**

➡ Un bon arxiver s'ha d'anticipar a com aniran les coses, saber quin és el millor servei pot donar a l'empresa i la ciutadania, formar-te permanentment i ha de perseguir l'excel·lència, però aquesta no l'ha de paràlitzar.

La Fal·lera Gironina fa volar la imaginació

► La colla presenta la seva primera obra, «La mosca d'en Quim», en un Teatre Municipal que s'omple amb un públic familiar entregat a la història de l'origen dels capgrossos de la ciutat, dissenyats per Joaquim Pla i Dalmau l'any 1962

JOSEP COLL. GIRONA

■ El món de la imaginació. Aquell que permet crear una i mil històries. De tota mena. Els infants, amb la seva innocència, són els que més fàcil ho tenen per fantasiar. Tanmateix, imaginar és cosa que fa tot-hom, no té edat. I si no preguntem-li a Joaquim Pla i Dalmau, que l'any 1962 va dissenyar nou capgrossos perquè acompanyessin les cercaviles populars de Girona quan els anteriors es van perdre després d'una inundació. Ara, la Fal·lera Gironina ha volgut posar en escena tot això en una obra de teatre, la primera que fa la colla des que es va crear. I ahir, *La mosca d'en Quim* va emplenar el Teatre Municipal de Girona per partida doble, en una estrena que va entusiasmar a petits i grans. Encara es pot veure avui (12h9).

«Mira quanta gent», deia una mare al ser fill abans d'entrar. La gent anava passant dins del Teatre, amb la canalla amb un somriure d'orella a orella quan veia a algun amic seu també entrar. Fins que els últims en fer-ho van ser uns personatges peculiars, amb paraigua.

Un instant de l'obra, amb els personatges de Fraret i Joaquim Pla i Dalmau.

ANÍOL RESCLOSA

Clar, amb el cel mig ennuvolat que feia a Girona en aquell moment es podria arribar a pensar que n'havia caigut una de grossa, i que aquests

últims ressagats entraven ben mullats. No era així. Això ja feia referència a aquella inundació que hi va haver a la ciutat durant la tardor de

1962. L'obra havia començat.

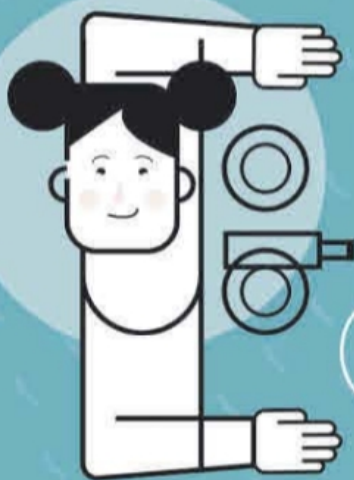
La història no només va servir per fer passar una estona agradable al grapat de famílies que la van anar

a veure. També va fer que els més menuts poguessin conèixer l'origen d'aquests capgrossos i el que representen. Una història on Fraret havia de trobar els seus nous companys i gràcies a l'ajuda de Pla Dalmau van sorgir diferents personatges entranyables que representaven les diferents classes socials. Per la seva banda, el públic també va col·laborar, i molt. Els personatges van interpellar amb ells, corrents pel pati de butaques i fent picar de mans als espectadors quan sonava la música. Grans i petits no van dubtar ni un segon quan els van demanar que fessin petar els dits per fer aparèixer Esquivamosques per acabar d'arrodonir l'obra amb un ball conjunt. Un cop finalitzada, el director, Pere Madrenys, va convidar al públic a continuar amb la festa al pati interior del Municipal. Si no n'hi havia hagut prou amb una hora i vint minuts d'espectacle, el públic encara va poder gaudir uns minuts d'aquestes actuacions que La Fal·lera Gironina acostuma a fer per carrers i places de la ciutat i que engresquen ifan ballar a petits i grans.

Empuriabrava i Castelló d'Empúries

EmpuriaTApes

30/9 a 12/10

TAPA + BECUDA
3€

SOR-TEIG

Vota la millor tapa i guanya molts premis

empuriatapes.cat

Empuriabrava
Castelló d'Empúries

Costa Brava
Pirineu de Girona

Empordà

CATALUNYA

Tel. 972 45 08 02

@Empuriabrava i Castelló d'Empúries

@castelloempuriabrava

El xef Joan Roca es veu darrere dels fogons almenys deu anys més

► L'ara escollit tercer millor cuiner del món defensa que «l'alta cuina costa diners, però no és cara»

EFE/DDG. MÁLAGA

■ El xef gironí Joan Roca, del restaurant El Cellar de Can Roca, amb tres estrelles Michelin, reivindica la necessitat d'entendre el valor de l'alta cuina i assegura que «hi ha una gran diferència entre el que costa diners i el que és car». Roca es va pronunciar així sobre el preu dels menús dels restaurants més premiats després que Dabiz Muñoz, de DiverXO, considerat el millor cuiner del món en els premis «The Best Xef Awards» per segon any consecutiu, digués que gastar 365 euros en un àpat no és per a rics.

Roca, que ostenta el tercer lloc d'aquesta classificació i que va mantenir una trobada amb el xef José Carlos García a Màlaga dijous, es va mostrar «molt content» de veure que hi ha cuiners espanyols en els primers llocs de la llista de millors xefs, com Muñoz, al qual qualifica d'«irreverent», però amb «gran sensibilitat i un àngel per a la cuina». Malgrat «els núvols que vénen de la part oriental d'Europa», en referència a la guerra a Ucraïna i les seves conseqüències econòmiques, considera que la cuina espanyola ha d'afrontar el futur «amb optimisme» i sortejar com pugui l'impacte de la inflació. Assegura que la pujada de costos s'està notant, però creu que aquests locals han d'assumir aquest augment de preus i no intentar compensar-ho.

José Carlos García, que va ser alumne de Roca fa 20 anys, va explicar que l'alta cuina a Espanya «segueix mantenint-se amb la mateixa il·lusió que abans» de la pandèmia i del conflicte ucraïnès i, encara que admet que hi ha escassetat de cambrers i cuiners, assegura que la nova formada de xefs ve «amb més informació i moltes més ganes». García creu que l'alta cuina espanyola «està sembrant continuament», per això balbira un «bonic panorama» de xefs que «venen amb molta força». En opinió del xef català, «malgrat tot i contrapronòstic» l'alta cuina està «en un moment es-

El xef Joan Roca, al capdavant dels fogons de El Cellar de Can Roca.

EFE

plèndid» i «inspirant moltes altres cuines del món».

El Cellar de Can Roca, igual que molts altres restaurants, va viure moments «molt durs» durant els primers mesos de la pandèmia. Com va recordar Roca, es va arribar a pensar que els locals d'alta cuina no serien importants en l'època post-covid i no ha estat així.

Segons el xef gironí, la societat s'ha adonat que són importants «per alimentar l'ànima i no només el cos», i recorda com el públic local es va bolcar a donar suport a El

El cuiner Joan Roca creu que els locals han d'assumir l'augment de preus i no intentar compensar-ho

Cellar de Can Roca en reservar a l'abril del 2020 totes les taules de març del 2021 en només 5 minuts des que es van obrir les reserves.

Roca, de 58 anys, es veu davant els fogons, al costat dels seus germans, almenys deu anys més, ja que creu que «és important establir compromisos en el temps i seguir compromesos amb l'inconformisme i la creativitat».

García, agraït per la visita del seu amic i exmestre Joan - amb el qual va elaborar aquest dijous un menú degustació pel desè aniversari del seu restaurant -, va manifestar que el seu objectiu en els propers anys és «no perdre la il·lusió ni les ganes de fer gaudir» els comensals

Volcans com a inspiració culinària

Fina Puigdevall, del restaurant Les Cols, recollirà un premi per la defensa de l'espai volcànic

EFE/DDG. MADRID

■ Cuiners i científics dels cinc continents exposaran al II Congrés Internacional de Cuines i Ecosistemes Volcànics Worldcanic 2022 com aquestes àrees en principi de vastades es transformen en font

d'inspiració culinària, nous mercats i destinacions turístiques. Serà a diversos emplaçaments a l'illa de Lanzarote del 19 al 21 d'octubre, segons es va anunciar divendres a Madrid, on també es va avançar que Fina Puigdevall, del biestrellat Les Cols d'Olot, recollirà el I Premi Worldcanic per la defensa de l'espai volcànic de la Garrotxa amb la seva cuina de territori. «La naturalesa que m'envolta, que és volcànica, és la meva principal font d'inspiració. El paisatge és bàsic a la meua cuina», va indicar la cuinera,

que crearà un plat amb productes de l'illa perquè s'ajunti a la carta de la xarxa de restaurants dels centres turístics.

Una altra dona que també busca inspiració en una de les zones volcàniques més actives del món és Luciana Bianchi, cuinera del restaurant Muyo de Islas Galápagos (Ecuador) i directora de la Fundació Galápagos, centrada en la gastronomia, la conservació i la sostenibilitat.

A Worldcanic exposaran també les seves cuines volcàniques l'is-

landès Gisli Matthías, que va obrir Slippurinn a Vestmannaeyjar, el paisatge del qual va canviar per l'erupció d'un volcà el 1973 i a la lava expulsada creixen avui plantes que abasteixen el seu restaurant, i el congolès Xefs in Africa, recolzada per la Unesco i dedicada a ajudar els joves amb vocació culinària al continent. També hi participaran les germanes neozelandeses Karena i Kasey Bird, divulgadores a través de llibres i documentals i impulsores dels sopars The Creation Dinner, i Ketut Sri Gayatri (Indonèsia), cofundadora i cap de cuina de Pengalaman Rasa (Bali), on defensa el producte local i treballa amb utensilis tradicionals.

Per seguir les newsletters, dona't d'alta a: www.diaridegirona.cat/newsletters/

LA NEWSLETTER DEL DIRECTOR
Josep Callol analitza algunes de les claus informatives de la setmana

CINC CÈNTIMS
Oriol Puig analitza l'actualitat econòmica dels últims dies

DIRECTE A BARRACA
Jordi Roura analitza els fets més rellevants de l'actualitat esportiva

El president del PP català reconeix que Girona és una de les zones «més difícils»

► Alejandro Fernández assegura en un acte a l'Hotel Carlemany que «si volem que les empreses es quedin a Catalunya, no les podem fregir a impostos»

ACN/DDG. GIRONA

■ El president del Partit Popular a Catalunya, Alejandro Fernández, va reconèixer ahir en la jornada d'inici de campanya per les municipals del partit a Girona que la ciutat és una de les zones «més difícils» de tot l'Estat pel nombre de simpatitzants, però va revelar que confia en fer «un salt important» en les eleccions del mes de maig. En aquest sentit, de cara a les eleccions municipals de 2023, Fernández va afirmar que confia en que permetin «recuperar el lideratge constitucional» del partit.

Durant l'acte, que es va celebrar a l'Hotel Carlemany, també va fer referència a la retenció d'empreses. En aquest sentit, va afirmar que si Catalunya vol atraure empreses o aconseguir que les que hi són s'hi quedin, ha

El president del PP a Catalunya, Alejandro Fernández.

ACN

de canviar el model econòmic «deteriorat en els darrers set anys pel procés separatista». «No podem fregir els empresaris a impostos», va sentenciar, referint-se a la recent polèmica sobre l'eliminació de l'impost de patrimoni a Andalusia. Defet, el president andalús, Juanma Moreno Bonilla, havia fet una crida als empresaris catalans a tributar a la seva comunitat. «El Govern de Catalunya vol exercir competències il·legals i es nega a exercir les que té».

El govern «més inestable»

També es va referir al Govern i va assenyalar que l'actual escenari amb disputes entre ERC i Junts és «preocupant». «Catalunya té el govern més inestable de les comunitats autònomes, només comparable al de Pedro Sánchez», va sentenciar Fernández. Per aquest motiu, el president català del PP va afirmar que presentaran una proposta de resolució per a demanar una moció de confiança al president Pere Aragonès. «Ha arribat el moment de recordar-li el compromís que va adquirir durant la investidura, quan va prometre que ho faria», va dir. «Ara no pot posar d'excusa les discussions amb la CUP per deixar-ho al marge», va continuar.

Fernández també va incidir en el lideratge econòmic que consi-

Insta Catalunya a canviar el model econòmic «deteriorat en els darrers set anys pel procés separatista»

dera que Catalunya «ha perdut de forma ràpida en els últims set anys», coincidint amb el procés independentista. «El govern diu que és l'efecte de la centralitat que exerceix Madrid, quan fa anys que és així». I va afegir: «Quina casualitat que s'hagi perdut just en el moment en què es treballa per l'independentisme». A més, va afegir que «com a catalans, volem que les empreses que estan aquí es quedin».

Presència autonòmica

En l'acte d'inici de campanya també hi van participar el vicesecretari d'Economia, Juan Bravo, i el secretari general del PPC, Santi Rodríguez; el president del PP Badalona i del grup popular a la Diputació de Barcelona, Xavier García Albiol i la diputada del PP al Parlament Lorena Roldán, a més de membres destacats del partit a nivell local, autonòmic i estatal.

Girona 25/09/22

De 9.30 a 13.30 h

Plaça de Salvador Espriu
Plaça de Calvet i Rubalcaba
Riu Onyar
Plaça de Catalunya

Activitats d'iniciació per a nenes, joves i dones.
Exhibicions, tornejos, xerrades i molt més!

Vine, activa't i practica.
T'hi esperem!

www.jornadaesportfemeni.cat

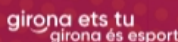

10a Jornada de l'Esport Femení GIRONA

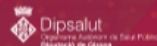
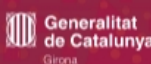
DONA UN PAS

PER L'ESPORT

Ho organitza:

Hi col·labora:

Local Comarques

Un grup d'alumnes del centre d'educació especial Mare de Déu del Carme de Sarrià de Ter.

MARC MARTÍ

Centres d'educació especial gironins alerten que els alumnes arriben «massa tard»

► El pas de 6è de Primària a 1r d'ESO és una de les principals portes d'entrada dels estudiants amb necessitats educatives especials, una tendència que retalla el «marge de maniobra» ► L'aposta per l'escola inclusiva divideix el sector, entre defensors de la socialització i partidaris d'una atenció individualitzada

MERITXELL COMAS. GIRONA

■ El gruix dels alumnes amb necessitats educatives especials que arriben al centre d'educació especialitzat Mare de Déu del Carme de Sarrià de Ter tenen més de 12 anys. I és que a les portes de l'institut i després de provar sense èxit l'escolarització ordinària, moltes famílies decideixen fer el pas i buscar un salvavides. «El primer dia comprovem que molts d'aquests alumnes tenen una dificultat enorme amb la lectura i l'escriptura, una mancança que han arrossegat durant tota la seva escolarització», lamenta el director del centre i membre del Patronat de la Fundació Els Joncs, Lluís Pòrtulas.

Tot i ara que la principal porta d'entrada de l'alumnat se situa en la franja dels 12 als 18 anys, fa una dècada la radiografia era totalment inversa i els infants entraven al centre amb només 3 anys, derivats dels equips d'assessorament i orientació psicopedagògic (EAP) del Departament d'Educació. Però des

que es va començar a apostar pel model inclusiu a l'escola ordinària, la tendència s'ha anat revertint perquè s'ha donat prioritat a allargar al màxim l'estada dels infants. En aquest sentit, Pòrtulas alerta que ara els alumnes arriben «massa tard» als centres d'educació especial, un fet que els retalla la capacitat de reacció. «Tenim poc marge de maniobra», lamenta, i afegeix que «si haguessin arribat de petits els hauríem pogut treballar molt més, tant a nivell d'aprenentatge com a nivell emocional i relacional». En aquest sentit, apunta que a banda de «no seguir» els continguts acadèmics, fins ara aquests alumnes havien quedat «totalment arraconats» a l'hora del pati i el seu nivell de socialització era «molt baix».

Però el pitjor «no és el que no han après, sinó el que han après malament», sentència Pòrtulas. En aquest sentit, assegura que «ja no es tracta de si han après o no a llegir o a sumar, és que a vegades han après mals hàbits de treball, no perquè

l'escola no els hagi volgut ensenyar bé, sinó perquè necessiten una atenció i un acompanyament molt més individualitzat en funció de les seves necessitats». A més, recorda que a l'escola ordinària «no només hi són ells, sinó que hi ha molts altres nens amb diferents dificultats».

Impacte en els resultats

El retard en l'entrada dels alumnes afecta, inevitablement, als resultats. I és que fa uns anys, recorda que després de tota l'escolarització a l'escola especialitzada, «molts s'arribaven a treure el graduat escolar». Ara, en canvi, han de centrar tots els esforços en tornar a començar per les nocions més bàsiques per a «fixar els coneixements que els permeten tenir una vida digna». Dels 13 alumnes que l'any passat van finalitzar els estudis (els centres d'educació especial permeten l'estada d'alumnes fins als 21 anys), només 3 van aconseguir treure's el certificat d'ESO (dos dels quals també s'han pogut reincorporar al circuit

ordinari i estudiaran un cicle formatiu de grau mitjà). En paral·lel, 2 alumnes han accedit al mercat laboral; 4 han entrat al centre especial de treball de la Fundació Els Joncs; 1 ha seguit formant-se pel seu compte i els 3 restants han completat la seva estada però després han abandonat el circuit educatiu.

Recuperar l'autoestima

Un dels grans reptes quan els alumnes arriben al centre d'educació especial és «treure'ls la motxilla de la pressió i estabilitzar-los a nivell emocional», assegura Pòrtulas. I és que durant anys, «han acumulat un alt nivell de frustració perquè veuen que no se'n surten com la resta de companys», una sensació que els fa sentir-se «inferior als altres» i que desencadena alteracions en la conducta. I és que a vegades, «guixen els llibres de text com a símbol de rebuig perquè no entenen ni els interessa el seu contingut», afegeix. I és que el que volen, afirma, és «sentir-se acompanyats». Així, durant

Lamenten que en molts casos arriben als 12 anys amb «enormes dificultats» en la lectura i l'escriptura

Després del seu pas per l'escola especialitzada, són una «minoria» els que s'incorporen al circuit educatiu ordinari

les classes, és habitual sentir afirmacions encoratjadores com «tu sí que vals», «ets fantàstic/a» o «t'ute'n sortiràs». L'objectiu, assegura Pòrtulas, és que els alumnes recuperin l'autoestima, estimular-los i, sobretot, que «apreguin a confiar en ells mateixos». A més, a banda d'insistir en els aprenentatges bàsics, també aposten per a treballar tota la dimensió de la persona, des dels hàbits als valors.

Sense lloc a l'institut

Segons la directora del centre d'educació especial Els Àngels de Palamós, Carol Sánchez, «és molt difícil treballar la inclusió a l'institut, tant a nivell organitzatiu com a nivell de continguts per la pressió afegida de la Selectivitat», una realitat oposada a la de les escoles, on «els tutors acompanyen a la diversitat». Precisament, la barrera de 6è de Primària a 1r d'ESO, reconeix, és una gran porta d'entrada de l'alumnat. Tot i això, aposta perquè els alumnes passin «el màxim temps possible» a l'escola ordinària: «el temps a l'escola ordinària és positiu perquè han pogut compartir espai amb nens 'normals'».

Però a l'ESO, afegeix Pòrtulas, «si no s'adapta ni el professor ni el temari és impossible que els alumnes amb necessitats educatives especials puguin fer un comentari de text si no saben ni llegir en condicions». Per aquest motiu, ha demanat al Departament d'Educació que derivi als alumnes «abans» per a «no perdre tant de temps» i, després, «poder-los reintegrar a l'escola ordinària». Amb tot, Pòrtulas defensa que «som els primers que defensem l'educació inclusiva però ben entesa i ben feta amb tots els recursos necessaris».

Per altra banda, la directora d'una altra escola d'educació especial de les comarques gironines, que prefereix mantenir l'anònimat, defensa que «si els alumnes pateixen i no estan ben atesos a l'escola ordinària s'ha de fer el trasllat al centre especialitzat». Amb tot, re-ferma que el pas a l'institut és «molt difícil» pels nens amb necessitats educatives especials.

Brussel·les manté oberta la investigació pels ajuts a Ryanair

► Els treballs van començar fa gairebé una dècada, l'any 2013, i es van ampliar el 2020 amb l'anàlisi de nous acords de màrqueting

LAURA FANALS, GIRONA

■ La Comissió Europea manté oberta, ahores d'ara, la investigació sobre les subvencions per part d'administracions públiques a Ryanair per operar des de l'aeroport de Girona-Costa Brava. Es tracta d'una investigació que va començar fa gairebé deu anys, el 2013, i que es va ampliar el 2020, quan la Comissió va considerar de forma preliminar que aquestes ajudes, en format d'acords de promoció, haurien pogut ser il·legals. Davant d'això, l'organisme va decidir ampliar la investigació i demanar explicacions a Espanya per confirmar si aquesta visió inicial s'acabava confirmant. A hores d'ara, aquesta recerca continua oberta, segons han confirmat a **Diari de Girona** fonts de la Comissió Europea. Tot i això, assenyalen que no en poden donar més detalls ni preveure quan s'acabarà.

La investigació europea va començar l'any 2013, arran de la denúncia d'una companyia que se sentia perjudicada per les ajudes de les administracions públiques -a través de l'Associació per a la Promoció i el Desenvolupament de les comarques gironines (AGI), que inclou la Diputació i la Generalitat- cap a Ryanair perquè

operés des de Vilobí, que estarien emmascarades sota la forma d'acords de promoció. I és que la normativa europea prohibeix subvencionar les aerolínies perquè s'estableixin en un aeroport determinat, ja que això atempta contra el lliure mercat. Per tant, calia que la Comissió Europea discernís si aquells acords de promoció eren realment acords comercials o, si per contra, es tractava d'ajudes encobertes.

Per això, l'organisme va demanar explicacions a l'Estat sobre la qüestió. Tot i que un portaveu comunitari va afirmar en aquell moment que la investigació no se circumscribia només a Ryanair, totes les mirades van recaure sobre l'aerolínia irlandesa, que n'hauria estat la principal beneficiada. Mai es van arribar a fer públiques les quantitats exactes que hauria rebut -ja que, segons les administracions implicades, depenien de diversos factors-, però en aquell moment es va calcular que la quantitat s'hauria pogut situar al voltant dels cinc milions d'euros anuals.

Després que l'Estat espanyol -com a interlocutor amb la Comissió Europea- confirmés l'existència d'aquests acords, a través dels quals Ryanair hauria rebut paga-

Un avió de Ryanair, estacionat recentment a l'aeroport de Girona.

DAVID APARICIO

Més sospites als aeroports de Charleroi, Angulema i Dortmund

► Ja fa temps que la Unió Europea té la lupa posada en els acords de promoció de les administracions públiques amb companyies aèries, al considerar que poden ser subvencions encobertes, cosa que va en contra les directrius europees.

L'any 2004, la Comissió Europea fins i tot va emetre una resolució en què obligava Ryanair a tornar part de les ajudes de fins a quatre milions d'euros que

havia rebut del govern regional de Valònia, a Bèlgica, per promoure l'ús de l'aeroport de Charleroi. L'organisme europeu va considerar que les ajudes eren il·legals, ja que distorsionaven la lliure competència. Al cap d'un temps, tanmateix, el Tribunal de Primera Instància de la Unió Europea va anul·lar la decisió.

L'any 2012, tanmateix, la qüestió de les ajudes públiques

a aerolínies -i de nou, concretament a Ryanair- es van tornar a posar sobre la taula. Aquell any, la Comissió va reprendre la investigació sobre Charleroi, i la va estendre als aeroports francesos d'Angulema i l'alemany de Dortmund. De nou, l'argument tornava a ser el mateix: que les subvencions discrecionals d'administracions públiques a determinades companyies condicionaven el lliure mercat. **DDG** GIRONA

ments com a «incentius de màrqueting» des del 2004, el febrer de 2020 l'organisme europeu va emetre una resolució on considerava de forma «preliminar» que aquests acords podrien ser, efectivament, ajudes d'estat il·legals perquè Ryanair mantingués la seva activitat a Girona i Reus. Per això, va anunciar que ampliaria la investigació -tot sumant-hi nous contractes de màrqueting- i que demanaria més explicacions al govern espanyol. El seu objectiu era, segons va indicar, determinar

si la seva visió inicial s'acabava confirmant.

Pocs dies després d'aquesta resolució europea, el Parlament va instar el Govern a revisar els contractes de promoció amb Ryanair. Va ser una proposta presentada de Ciutadans que va comptar amb el suport de tots els grups de la cambra excepte Junts i ERC, que ja estaven al Govern. Un dels més contundents de vaser la CUP, que va criticar que l'aerolínia irlandesa «monopolitzés» les subvencions.

Més de dos anys després, la Comissió Europea manté oberta encara aquesta investigació. Preguntada per aquest diari, fonts de la institució confirmen que la investigació continua oberta, però assenyalen que no en poden donar més detalls ni preveure quan s'acabarà. Segons asseguruen, es tracta d'una investigació en profunditat que vol donar la possibilitat a totes les parts d'explicar-se, i que això no té per què condicionar els resultats de la investigació.

Vine a l'acte de lliurament de premis

PREMIS

Poble de l'Any

27 setembre, a les 18.30h

Teatre Kursaal

Passeig de Pere III, 35. Manresa

Si vols assistir com a públic reserva la teva entrada

amb la participació d'en Fel Faixedas

COOPERATZA

PRENSA IBÉRICA

el Periódico **Regió7**

Diari de Girona **EMPORDA**

INTRODUCIR

TOYOTA

PONT

endesa

torras

Ajuntament de Manresa

Local **Comarques**

Els jutges de pau reivindiquen el seu paper en un congrés a Girona

► Al novembre a la Garrotxa es farà una formació de mediació per intervenir en conflictes menors

ARIADNA GONZÁLEZ, GIRONA

■ La figura dels jutges i jutgesses de pau està a l'espera de l'aprovació d'una nova Llei Orgànica d'Eficiència Organitzativa del Servei Públic de Justícia, que té l'objectiu de modernitzar i reduir els tràmits burocràtics. Això suposaria eliminar els jutges de pau per unes oficines judicials equipades informàticament. Però, tal com declara Francesca Terrón, jutgessa titular de Salt i secretària de l'Associació Catalana en Pro de la Justícia, «reivindiquem el nostre paper del bon fer, d'aportació a una cohesió social, de voler que aquesta justícia de proximitat no desaparegui perquè no deixa de ser un servei públic que nosaltres estem donant i, per tant,

avui més que mai diem que sí a la justícia de pau».

Aquesta Associació de la qual Terrón n'és la secretària, va convocar ahir el cinquè Congrés de jutges i jutgesses de pau de les comarques gironines en el qual hi han participat uns ponents «molt interessants que han parlat del tema de la conciliació i la mediació» explica el director dels Serveis Territorials de Justícia, Albert Ballesta. Això és remarcable perquè va en la mateixa línia que el treball que estan fent des de la Generalitat amb l'Associació organitzadora del Congrés «començarem en el mes de novembre amb una experiència a la Garrotxa en la qual formarem els jutges de pau en temes de mediació perquè

El V Congrés de jutges i jutgesses de Pau de Girona es va fer ahir a l'auditori Irla.

ANJOL RESCLOSA

«Reivindiquem el nostre paper del bon fer, d'aportació a una cohesió social. Avui més que mai diem que sí a la justícia de pau»

puguin intervenir en conflictes menors i evitar que acabin en el jutjat» declara Ballesta. Terrón afegeix que «estem oberts a què ens ensenyin eines per portar-les al nostre municipi. Els jutges de pau té un valor afegit, és veï de la localitat i, per tant, coneixedor dels problemes quotidians del veïnatge». Terrón desitja que aquesta prova pilot que comença a la Garrotxa sigui com «una taca d'oli» i que s'expandeixi. La res-

posta de Ballesta va ser: «ho serà».

Per finalitzar, la secretària de l'Associació va assegurar que estan molt contents amb la resposta dels jutges de pau de les comarques gironines sobre el Congrés, ja que hi va haver molta participació. «Això posada manifest l'interès que hi ha per part dels jutges i jutgesses de pau perquè això tingui continuïtat en el temps però també per estar formats i informats».

PROMOCIONS **DdG** Diari de Girona

ACONSEGUEIX EL NOU CD DE ELS PESCADORS DE L'ESCALA

PREU LECTOR: 14€
PREU SUBSCRIPTOR: 12€

Els Pescadors de l'Escala presenten aquest 2022 el seu 31è treball d'estudi "Genú", un popurrí d'havaneres i cançons de taverna que recull els 58 anys d'història del grup empordanès.

Aconseguix-lo a les nostres oficines
C. Passeig General Mendoza núm. 2 (baixos). Per a més informació: 972 20 20 66.

DDG. CAMPDEVÀNOL

■ La jove de 21 anys de Campdevànol apareguda morta a mans de la seva parella va patir una mort lenta causada per una seixantena de ferides entre contusions i incisions per tot el cos, segons es desprèn de l'autopsia. L'autor del crim va clavar-li punyalades a la vagina. Presentava cremades i i diversos cops i incisions arreu del cos. Al detingu se l'acusad'assassinat amb traïdoria i acamissament, agressió sexual amb introducció vaginal violenta d'objecte tallant i maltractament habitual parella. El fiscal, Enrique Barata, demana presó permanent, i ahir el jutjat d'Instrucció en funcions de guàrdia de Ripoll va acordar presó provisional, comunicada i sense fiança, per al detingut.

La noia va morir presumptament a mans de la seva parella, un home de 36 anys veí de la població i que compta amb antecedents policials. El cadàver va ser localitzat dimecres, però tot apuntava que la mort no era recent. El jutge instructor del cas de Ripoll va aixecar el secret de sumari que ha permès conèixer detalls del crim. El presumpte assassí va clavar punyalades a la vagina de la víctima després d'un esquinç anal d'uns 14-15 centímetres de profunditat. La jove pre-

La jove de Campdevànol va patir una mort lenta causada per una seixantena de lesions

► El jutjat acorda presó provisional sense fiança per al presumpte autor del crim, que va clavar-li punyalades a la vagina, cops i múltiples incisions

Agents de la científica entren al domicili on es va trobar la jove morta.

ACN

sentava més de seixanta ferides entre contusions i incisions per tot el cos, diversos cops al cap, alguns amb infiltrat hemorràgic. Tenia lesions a braços, esquena, maluc i peus. També presentava pèrdua i trencament de peces dentals, diverses incisions, a les ungles, a la zona bucal i llavis interiors, segons els forenses. El cadàver mostrava marques digitals al coll i sota el mentó de pressionar-la, però sense arribar a asfixiar i també cremades.

Al dors i dits mans, algunes ferides que els forenses consideren lesions pròpies d'intentar defensar-se d'objecte tallant. Els talls a la vagina no van afectar cap grup muscular important (com el femoral) que li hagués provocat un ràpid sagnat i mort, sinó vasos menors que van generar un sagnat continu. La causa de la mort, segons els forenses, va ser el resultat d'un conjunt de múltiples traumatismes i xoc hipovolèmic (pèrdua de sang). L'autòpsia determina que va patir una mort lenta, molt dolorosa, traumàtica, que la va anar debilitant poc a poc fins a morir. Va ser llavors quan el detingut va trucar al 061. Segons fonts judicials, no consten denúncies prèvies relatives al cas. La jove va ser trobada morta dimecres en el pis de Campdevànol on residia amb la seva parella.

PROMOCIONS Diari de Girona

La teva cuina es mereix un **bon equipament** amb **Castey** Màxima qualitat i de proximitat

DESIGNED IN BARCELONA SINCE 1965

Joc de 3 paelles d'alumini forjat

CARACTERÍSTIQUES:

- Paelles forjades de 4 mm de gruix al fons i 3 mm a la paret
- Mànec ergonòmic de baquelita termoestable 'soft touch'
- Mànec amb ranura per recolzar la cullera
- Sense PFOA respectuós amb el medi ambient
- Exterior de PTFE amb aplicació de monocapa
- Fàcil de netejar i apta per a rentaplats.

MIDES:
18/22/26 cm

Aconsegueix-les a les nostres oficines
C. Passelg General Mendoza núm. 2 (balxos).
Per a més Informació: 972 20 20 66

LECTOR

44,99

SUBSCRIPTOR

39,99

EUROS

Local **L'Alt Empordà**

Darnius proposa la biomassa com a recurs per al model energètic a les Salines

► El Consorci i l'Ajuntament de Darnius han organitzat xerrades per orientar cap a aquesta possibilitat

DDG. DARNIUS

■ L'Ajuntament de Darnius i el Consorci Salines Bassegoda organitzen dues activitats per difondre la biomassa forestal com a recurs energètic sostenible i determinant per a l'adaptació de les àrees rurals al canvi climàtic. Des de les dues administracions consideren que s'hauria de fer una aposta per a utilitzar aquest recurs als pobles de les Salines Bassegoda.

En el marc de la Setmana Europea de l'Energia Sostenible, i amb la col·laboració de la Diputació de Girona i de l'empresa Forestal Empordà, s'han organitzat dues activitats. Per una banda, la xerrada: *La biomassa dels nostres boscos. Element clau en el context de canvi climàtic*, a càrrec de l'enginyera de la Diputació de Girona Remei Aldrich, el proper dijous dia 29, a les set de la tarda, a la Sala la Concòrdia de Darnius.

D'una altra banda, una jornada de portes obertes a la planta de biomassa de Forestal Empordà, també a Darnius, el dissabte, 1 d'octubre, a partir de les deu del matí del matí, i fins a la una del migdia amb visita guiada cada hora.

El Consorci de les Salines Bassegoda el formen els municipis d'Albanyà, Agullana, Avinyonet de Puigventós, Biure, Boadella i Les Escaules, Cabanelles, Cistella, Darnius, La Vajol, Lladó, Llers, Maçanet de Cabrenys, Navata, Pont de Molins, Sant Llorenç de la Muga, Terrades i Vilanant. Treballen per a la preservació i revalorització de l'economia, el paisatge, la cultura i la natura.

Roses celebra 20 anys de l'agermanament amb Beas

DDG. ROSES

■ Roses celebra els 20 anys de l'agermanament amb Beas de Segura. Una delegació d'aquesta població es troba a Roses per a participar de diferents activitats. Ahires va celebrar la recepció oficial a la sala de plens. Avui hi haurà un acte al Teatre i una degustació de plats típics de les dues poblacions.

El projecte del passeig Lluís Albert de l'Escala s'ajorna fins a l'any vinent

► Les obres havien de començar aquest hivern però la falta d'un acord per eixamplar el final del vial i crear un giratori fa retardar l'actuació

JOSEP LÓPEZ NAVARRO. L'ESCALA

■ El projecte d'urbanització del passeig Lluís Albert de l'Escala havia de donar el seu tret de sortida aquest hivern. Ara bé, finalment no ho farà fins a la tardor de 2023. I és que el projecte anava vinculat a una modificació de planejament que no s'ha pogut tirar endavant. «La reforma plantejava dues accions: reurbanitzar l'espai, i eixamplar el final del passeig per crear un giratori per fer anar i tornar els cotxes pel mateix passeig. Això depèn d'un acord amb la propietat, i encara no el tenim tancat», explica Josep Bofill, alcalde del municipi.

Per tot això, s'ha decidit ajornar l'actuació. A més, actualment el projecte no ha entrat en període de licitació, el que faria que les obres comencesin a finals d'any, i que, pertant, estiguessin actives encara durant la temporada estival. «La idea és tenir-ho a pressupost 2023, però aquest hivern volem acabar de tancar l'acord amb la propietat, i que l'obra s'iniciï l'octubre de l'any vinent, amb set o vuit mesos de marge per poder

Una imatge virtual del projecte de millora.

AJUNTAMENT DE L'ESCALA

arribar a l'estiu de 2024 amb l'obra totalment acabada», subratlla Bofill.

Milliores d'Endesa

El retard de l'inici del projecte d'urbanització del passeig Lluís Albert de l'Escala també té un punt positiu, i és que d'aquesta manera la companyia Endesa podrà fer una actuació que no hagués pogut executar si les obres haguessin començat aquest hi-

vem.

Es tracta de la creació d'una anella elèctrica, que es planteja com una solució per posar fi als talls de llum que es pateixen cada estiu a la vila. «Endesa té una línia de transformadors que van un rere l'altre en aquest passeig. N'hi ha tres. I el problema que hi ha és que, si falla un, tota la línia queda afectada. Amb la creació d'una anella elèctrica s'uniran els tres transformadors perquè en cas

que falli un, els altres puguin continuar donant el servei», detalla Josep Bofill.

Tot i que la reurbanització del passeig Lluís Albert s'iniciarà més tard del previst, el projecte manté les mateixes directrius que es van plantejar el juliol de 2021, quan el ple municipal va aprovar el projecte.

L'objectiu principal és donar continuïtat a la millora del front marítim del nucli antic. Per això, es planteja pavimentar a un sol nivell tot el vial, donant prioritat als vianants.

Defet, tot i que està previst que els vehicles circulin en els dos sentits entre l'avinguda Ave Maria i el carrer de la Casa Gran, es tractarà d'una circulació regulada i controlada.

«La idea és restringir al màxim el trànsit. Hi haurà uns cartells indicatius a l'entrada amb unes càmeres de control, més o menys com hem fet a la Platja i al front marítim. Així es regularà el trànsit i els aparcaments que hi ha al passeig», manifesta l'alcalde.

Un cost d'1,6 milions

També es preveu que hi hagi una vintena de places d'aparcament de rotació ràpida i una zona de càrrega i descàrrega. Alhora, els arbres de l'espècie *tamariu* que es troben actualment al passeig està previst que es mantinguin, i es preveu posar una línia d'arbres davant les façanes dels habitatges del passeig.

El projecte està valorat en 1,6 milions d'euros, i s'executa amb la voluntat d'afavorir l'activitat econòmica a la zona.

Suu i Jordi Hurtado seran l'Anxova d'Or i el pregoner de la Festa de l'Anxova de l'Escala

► La celebració serà el proper 2 d'octubre amb una degustació popular i una cantada d'havaneres

DDG. L'ESCALA

■ La cantant Suu i el presentador de televisió Jordi Hurtado han estat escollits aquest any pel sector anxover i l'Ajuntament de l'Escala com Anxova d'Or i pregoner de la Festa de l'Anxova 2022 que recupera l'activitat amb normalitat, després dels anys marcats per la Covid-19. La Festa se celebrarà el primer diumenge d'octubre.

El programa començarà amb el pregó i el lliurament de l'Anxova d'Or, a dos quarts d'onze del matí, a la Punta. Posteriorment, hi haurà la tradicional degustació d'anxoves de l'Escala i la cantada d'ha-

La degustació popular que es recupera després de tres anys.

DDG

vaneres amb el grup Oreig de Mar.

Els pregoner i Anxova d'Or tenen vinculació amb la població. Jordi Hurtado fa molts anys que té casa a l'Escala i hi fa llargues estades. També Suu ha gaudit de l'Es-

cala com a punt d'estiueig i en el seu darrer àlbum s'inclou la cançó *Tu a Menorca i jo a l'Escala*.

«Aquest any podem recuperar totes les activitats amb normalitat i esperem molt bona resposta a

una Festa i una Ruta que formen part d'un programació que any a any va allargant la temporada turística», remarca la regidora de Promoció Econòmica i Turisme, Marta Rodeja.

El representant del sector anxover, Enric Fanlo, recordava que la degustació no s'havia pogut celebrar des del 2019 per culpa de la pandèmia. L'alcalde creu que «és una activitat que forma part del patrimoni cultural i social de l'Escala i és un element promocional del municipi arreu».

Un any més es programa també la Ruta de la Tapa de l'Anxova amb la participació de 23 locals que oferiran les seves propostes basades en l'anxova. Aquest any, la ruta comença just abans de la Festa, el 30 de setembre, i es podran tastar les diferents elaboracions fins al 9 d'octubre.

Figueres queda exclosa d'una ajuda dels fons Next Generation per un deute de 29 €

► L'Ajuntament ja ho ha solventat amb la Seguretat Social i ha recorregut la decisió a l'Audiència Nacional ► En el moment de resoldre's l'Estat va demanar si estàvem al corrent i hi havia aquesta providència de constrenyiment», diu Pere Casellas

DDG. FIGUERES

■ Figueres ha quedat exclosa d'una de les convocatòries a les quals es va presentar per obtenir fons europeus Next Generation per un deute amb la Seguretat Social que ascendia a uns 29 euros en el moment en què l'Estat va demanar si estaven al corrent de pagament. L'Ajuntament ho ha resolt i ha recorregut la decisió a l'Audiència Nacional. Les ajudes afectaven, entre altres projectes, la compra de vehicles elèctrics a Fisrsa.

El vicealcalde de l'Ajuntament, Pere Casellas, va informar sobre aquesta situació en el darrer ple municipal a preguntes del regidor de Junts per Figueres, Jordi Masquef.

Casellas va explicar que «en aquell moment en el qual es va resoldre, constava un deute a la Seguretat Social» que tenia relació «amb el mal enquadrament d'un treballador», un càrrec de l'Ajuntament. Això havia generat unes providències i «hem quedat exclosos», va dir.

Es tractaria d'uns 29 euros segons va explicar. Els serveis jurídics i de recursos humans van resoldre el tema amb la Tresoreria

El primer bus elèctric que va tenir la ciutat.

AJUNTAMENT DE FIGUERES

de la Seguretat Social i, segons va explicar, «em consta que ja s'ha pogut solucionar».

Ara bé, «el dia que es resol·lia, quan l'Estat va demanar si estàvem al corrent, doncs hi havia aquesta providència de constrenyiment que ja sap que la Seguretat Social es dicta directament,

sense avis previ», va aclarir el vicealcalde.

Per tant, van quedar exclosos de l'ajuda dels fons europeus. A partir d'aquí el govern podria recórrer aquesta decisió. En aquest sentit va explicar que «hem decidit, perquè hi ha jurisprudència que ens dona la raó, i esperem

que això puguin canviar, en comptes de fer reclamació prèvia, anar directament a l'Audiència Nacional». L'objectiu és «guanyar temps perquè llavors el procés d'execució de tot això ha d'estar fet el 2026». Casellas espera que així es vagi més ràpid perquè possiblement acabarien igual a l'Audiència Nacional va dir.

Projectes sostenibles

L'Ajuntament de Figueres va anunciar l'octubre de l'any passat la presentació de projectes per valor de 2,5 milions d'euros als fons europeus Next Generation en una convocatòria per a projectes per a promoure la mobilitat sostenible. Entre les iniciatives que es va informar de la creació de 4,5 quilòmetres de xarxa de carrils bici, l'adquisició de dos busos i un camió per a la brigada elèctrica o la transformació dels carrers Col·legi i Sant Llàtzer per prioritzar el vianant davant del vehicle particular. L'Ajuntament va anunciar l'ampliació del parc de vehicles elèctrics amb l'adquisició de dos busos elèctrics –que ja estan a licitació– i d'un camió també elèctric per a la brigada municipal.

Figueres va aportar 1,8 milions de més als plans de pensions dels treballadors

► La Comissió Assessoradora emès un informe donant la raó a l'Ajuntament que va decidir fer una revisió d'ofici

ACN FIGUERES

■ La Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat ha donat la raó a l'Ajuntament de Figueres i considera que va actuar correctament revisant d'ofici les aportacions als plans de pensions dels treballadors fetes entre 2014 i 2020. En total, el consistori va fer aportacions per valor de 1,8 MEUR durant sis anys que no s'ajustaven a llei i que, per tant, es van pagar de més. Així ho certificava un informe del cap del servei de Recursos Humans, la secretària i la vicesecretària. En concret, els alts funcionaris alertaven que les aportacions no s'haurien d'haver reprès el 2014 –després d'una aturada en

tre el 2012 i el 2013 per la crisi– perquè implicaven un increment de la massa salarial i retributiva que prohibia «expressament» la llei.

El cas que ha arribat a l'òrgan consultiu de la Generalitat es remunta a l'any 2006 quan es va incloure al conveni el pagament d'aquestes aportacions. Els imports es van abonar regularment als treballadors públics avalats pels informes dels alts funcionaris d'aleshores durant els anys següents –a excepció del 2012 i el 2013– i fins al 2020.

El mes de desembre del 2021, però, el cap de Recursos Humans, la secretària i la vicesecretària van emetre un informe conjunt on conclouien que les aportacions fetes des del 2014 –amb l'alcalde, Marta Felip, al capdavant– en endavant contravenien les lleis de pressupostos de l'Estat, que limitaven la despesa pública i informaven favora-

blement sobre una revisió d'ofici de les actuacions.

En concret i segons el document, el consistori no hauria d'haver pagat res entre aquells anys –tot i que va fer aportacions anuals d'entre 250.000 i 300.000 euros– i que entre el 2018 i el 2020, els imports s'haurien d'haver situat entre els 24.000 i els 99.000 euros. Unes xifres per molt sota de les que efectivament es van abonar. Per tot plegat, recomanaven suspendre les aportacions –que havien arribat a suposar l'any 2015, uns 80 euros mensuals per treballador– als plans de pensions per a l'exercici del 2021 –signades però no abonades– i les de 2022 fins que es resolgués. El vicealcalde i regidor de Recursos Humans, Pere Casellas, diu que calia posar ordre a aquesta situació després que els funcionaris municipals els alertessin que s'estava vulnerant la llei.

Una exhibició a l'Estartit durant la fira.

VISITÉS TARTIT

L'Estartit reviu els pirates i corsaris en una fira

DDG. L'ESTARTIT

■ La Fira de Pirates i Corsaris a les Illes Medes de l'Estartit rememora el passat, al segle XVI quan els pirates assetjaven les costes i les Medes eren el seu refugi, amb un programa d'activitats amb exhibicions, tallers, espectacles i visites guiades.

Des de divendres i fins avui la divuitena edició de la fira ofereix

diverses activitats.

Excalibur va ser l'encarregat de mostrar un desembarcament di- vendres al vespre que va donar lloc tot seguit a un correfoc. Ahir es va poder veure teatre amb El Secret del Tresor Templer, una batalla naval i una cercavila. Visi- tes guiades, excursions en vaixell, tallers o el mercat artesà comple- ten la programació.

Local **Comarques**

Dos detinguts per apunyalar un jove al carrer a Santa Coloma

► La víctima, un veí d'Àrbúcies, va ser traslladada al Trueta i els arrestats són investigats per delictes d'odi

C.V. SANTA COLOMA DE FARNERS

■ Un jove va resultar ferit la matinada passada a Santa Coloma de Farners per una agressió amb arma blanca. Els fets van passar durant una trifulga de matinada al carrer Salvador Espriu. Els Mossos d'Esquadra van detenir hores més tard una persona relacionada amb els fets i el jove ja havia estat hospitalitzat. A la nit, segons va revelar la periodista Anna Punsí al seu Twitter, la policia també va arrestar l'autor material de l'apunyalament, que estaria vinculat amb grups nazis.

Els fets van passar a quarts de quatre de la matinada d'ahir, segons van informar els Mossos d'Esquadra. Es va rebre l'avís que una persona havia resultat ferida. Al lloc s'hi van desplaçar la Poli-

cia Local, els Mossos d'Esquadra i el Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM). La víctima presentava una ferida per arma blanca. Va ser atesa pels serveis mèdics i traslladat en una ambulància a l'Hospital Josep Trueta.

Els Mossos van detenir un individu no al mateix moment, sinó posteriorment. Es tracta d'una persona que hauria participat en l'agressió, però no és l'autor material, van puntualitzar. Ja a la nit van detenir l'autor dels fets. Atots dos se'ls investiga per un delictes d'odi i discriminació. Segons va revelar Anna Punsí la investigació la porten des de la Comissaria General d'Informació dels Mossos perquè es tracta d'una agressió per motius ideològics.

La policia catalana manté la investigació oberta. Santa Coloma de Farners està celebrant aquest cap de setmana la Festa Major. L'agressió, però, hauria tingut lloc fora del recinte on se celebraven les actuacions musicals de la festa.

La candidata durant l'acte de presentació a la ciutadania.

ERC

La candidata d'ERC a Sant Feliu aposta per inversió en habitatge i un POUM nou

► Silvia Romero vol consensuar projectes amb els veïns

DDG. SANT FELIU DE GUÍXOLS

■ La candidata d'ERC a Sant Feliu de Guíxols, Sílvia Romero, es va presentar ahir públicament amb propostes com la inversió en habitatge públic; un nou plantejament que substitueixi el del 2026; un espai polivalent o una nova piscina descoberta. Romero aposta per un lideratge diferent basat amb projectes consensuats amb la ciutadania.

Romero es va presentar en un acte a la placeta Sant Joan que va comptar amb la presència de l'exconsellera Dolors Bassa.

La candidata ha defensat que «el projecte d'ERC és el millor que es pot oferir a la ciutat, ja que el 2023 s'ha de produir un canvi, i nosaltres volem ser el relleu transformador que sempre treballa per ser útil a la gent i millorar la seva vida».

Blanes recupera el passat romà en unes jornades amb una cinquantena d'actes

► Exhibicions, tallers, xerrades o una mostra gastronòmica apropa aquest cap de setmana a les costums dels pobladors de fa dos mil anys

Una de les exhibicions divendres al vespre durant les jornades.

AJUNTAMENT DE BLANES

DDG. BLANES

■ Blanes recrea aquest cap de setmana els costums i tradicions de la societat romana de fa dos mil anys en el marc de les II Jornades Romanes Blanda-Blandae. S'han programat una cinquantena d'activitats que van començar divendres.

Visitar un autèntic campament romà, relats sobre medicina romana, un mercat de venda de productes, tallers infantils i altres atractives propostes al llarg de tot el dia són algunes de les activitats.

A través d'«Els Jocs de Flàbia», combats de gladiadors, es mostren conspiracions polítiques, lluites de poder i tota aquella aire de confabulació i jocs estratègics polítics que va envoltar l'imperi romà. Conèixer el «Sacramentum» és conèixer el jurament de fidelitat a Roma i l'emperador que fan els armats de la Legió VMacedònica abans d'emprendre una Exhibició Militar molt real.

Campament visigot

Les jornades compten també amb un Campament de l'Època Visigòtica, així com Danses i Mitologia Antiga, que aporten el gust per la sensualitat i bellesa que caracteritzava l'imperi romà. El foc i la pirrotècnia també són protagonistes. El divendres es va oferir

Mostra Gastronòmica
«Emplatja't»

Un àpat nocturn de carn a la brasa estiuenc a la platja per tot seguit acabar amb un concert. És la proposta que es va oferir ahir al vespre amb la Mostra Gastronòmica «Emplatja't» que va acompanyada posteriorment de la proposta musical. Establiments de Blanes van oferir diferents propostes de menjar a la brasa i aplegats durant tota la nit sota una mateixa marca. Es va situar a la platja del centre de la vila, al costat del Club de Vela a partir de les set de la tarda. Tot seguit es va oferir un concert a càrrec de l'orquestra La Salseta del Poble Sec. **DDG. BLANES**

l'espectacle «IgnisChorum» i ahir al vespre va ser el torn de «Splendia», amb foc, pirrotècnia i una gran varietat d'elements: coreografies, danses i efectes lluminosos.

Espectacles amb combats de gladiadors o el jurament de fidelitat apropen a la història romana

sos. D'altra banda s'han organitzat xerrades històriques i visites guiades a l'autèntic Jaciment Romà d'Els Padrets, amb l'arqueòleg responsable de les excavacions que s'hi ha fet.

Les jornades es porten a terme al Passeig del Mar on divendres es va donar per estrenada amb la participació de representants dels diferents col·lectius que participen en l'organització i del municipi de Màlaga agermanat amb Blanes com a convidats.

Les II Jornades Romanes també compten amb la participació de la Legió VMacedònica, l'empresa artística Aestus, Sabors Catalans, l'Associació Cultural Clan del Cuervo, així com Atri Cultura, que té cura de les Visites Guiades que s'estan fent a l'autèntic Jaciment Romà de la penya d'Els Padrets. Aporten el seu granet de sorra els Manies Juniores, que custodien les xerrades històriques i les visites guiades.

DEFUNCIONS

BESALÚ
JULIÁN ORTEGA GARCÍA
Ha mort als 84 anys. Era vidu de Ma-nuela Lara Salazar. Residia a Besalú. La cerimònia se celebrarà demà di-lluns, a les 4 de la tarda, al monestir de Sant Pere de Besalú.

FIGUERES
TERESA GAMERO SÁNCHEZ «TERE»
Ha mort als 59 anys. Era casada amb Javier Barroso Rubio i tenia dues filles. Residia a Figueres. La cerimònia se ce-lebrarà avui diumenge, a les 9 del matí, a la funerària Vicens de Figue-res.

GIRONA
ANTONIO GARCÍA GUIDUS
Ha mort als 85 anys. Era casat amb Pa-

quita León Jiménez. Residia a Girona. La cerimònia de comiat se celebrarà avui diumenge, a les 11 del matí, a la sala de cerimònies del tanatori Mémo-ra de Girona.

NATALIA BRUNSÓ PLANELLA
Ha mort als 94 anys. Era vídua de Joa-quim Ruhlí Tusell. Residia a Girona. La cerimònia se celebrarà avui diumenge, a les 9 del matí, a la parròquia de Sant Josep de Girona.

LA BISBAL D'EMPORDÀ
JOSEP BAYÓ PIFERRER
Ha mort als 93 anys. Era casat amb Montserrat Mercader Aymerich. Resi-dia a la Bisbal d'Empordà. La cerimò-nia se celebrarà avui diumenge, a la 1 del migdia, a l'església del cementiri

de la Bisbal d'Empordà.

SANT JOAN DE LES ABADESSES
JAUME MORET I BASAGAÑA
Ha mort als 74 anys. Era casat amb M. Teresa Casadevall Teixidó i tenia dos fills. Residia a Sant Joan de les Aba-desesses. La cerimònia se celebrarà avui diumenge, a les 10 del matí, a l'esglé-sia parroquial de Sant Joan de les Aba-desesses.

SANT JULIÀ DE RAMIS
ANTONIO MARTÍNEZ LOZANO
Ha mort als 69 anys. Era casat amb Dolores Cejas Muñoz. Residia a Sant Julià de Ramis. La cerimònia se ce-lebrarà avui diumenge, a les 12 del mig-dia, a la sala de cerimònies del tanato-ri Mémora de Girona.

TOSSA DE MAR
MARIA ROSA TORT COLOMER
Ha mort als 90 anys. Era vídua d'Anto-nio Díez González i tenia dos fills. Resi-

dia a Tossa de Mar. La cerimònia se ce-lebrarà avui diumenge, a les 11 el matí, a la parròquia de Sant Vicenç de Tossa de Mar.

†

Pregueu Déu per

Natalia Brunsó Planella

Vídua de Joaquim Ruhlí Tusell

Ha mort cristianament el dia 24 de setembre de 2022 a l'edat de 94 anys

A.C.S.

Els seus fills, Joaquim i Isabel, Jaume i Àngela, Natàlia i Toni; nets, Anna i Maria, Joaquim i Mari, Paula, Enric, Max i Jan; besnets, Noah i Mia; i tota la família, participen a les seves amistats i coneguts tan sentida pèrdua. La missa exequial se celebrarà avui diumenge, dia 25, a les 9 del matí, a la parròquia de Sant Josep.

Girona, 25 de setembre de 2022

PER A CONDOLS: www.memora.cat

Ens encarreguem dels que se'n van.

Ens preocupem pels que es queden.

La mort d'un ésser estimat és un dels tràngols més difícils que podem viure. I avui, amb un virus que ens aïlla, encara més. Per això, oferim **assistència psicològica al dol**, als familiars, quan el servei funerari hagi estat atès per Mémora. Completament gratis i 24 hores al dia. Perquè en situacions de dolor, ningú ha d'estar sol.

#elvalordeladespedida

Servei 24 hores
900 231 132
www.memora.cat

†

Isidre Sala Puigdevall

Morí el dia 22 de setembre de 2022 als 81 anys d'edat

havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

A.C.S.

Els seus apenats: filla, Rosa; fill polític, David; netes, (†) Núria i Marta; la senyora Rosa; germans, Joan i Came; germans polítics, Dolors i Josep; nebots, família tota i amics, us preguem que en tingueu un record.

DONADA LA IMPOSSIBILITAT DE FER-HO PERSONALMENT, LA FAMILIA AGRAÏX MOLT SINCERAMENT TOTES LES MOSTRES DE CONDOLEHES PER AQUESTA TRISTA PÈRDUA.

Vilamallà, 25 de setembre de 2022

FARMÀCIES DE TORN

POBLACIÓ	FARMÀCIA	ADREÇA	TELÈFON	POBLACIÓ	FARMÀCIA	ADREÇA	TELÈFON	POBLACIÓ	FARMÀCIA	ADREÇA	TELÈFON	
ALP	SEDA DOLS, CE (9-22)	Març, 17 bis	972 89 02 01	GIRONA	CONJUBRO ENRISA, CE (9-22)	Av. St. Narcís, 69-71	972 21 21 92	RIBES DE FRESER	RAMIS (11-10)	Majors, 24	972 72 70 23	
ANGUÈS	FRANCO (9-21)	Indústria 39-41	972 42 00 51		NOGUERA	Crua, 18	972 20 35 36	RIPOLL	PERJÀ	Pl. St. Bartol., 2	972 70 02 61	
ARBÚCIES	SORIANO (9-21)	Segutí i Figueras, 45	972 86 04 44		VILA TUSELL, CE (9-21)	Mossèn Gito Verdaguer, 29	972 86 41 55	ROSES	CELERA	Cap Març, 47	972 45 91 59	
BANYOLES	MASGUAL, CE	Porta Turers, 8	972 57 01 29		ESCALA	SOLÉS	Av. de Girona, 23-25	SALT	ACER	Majors, 269	972 23 12 49	
BÀSCARA	PAGÉS ALINA (9-21)	Alt Empordà, 28	636 25 02 09		LA BISBAL D'EMPORDÀ	NEDA	Jaume II, 14	ST. ANTONI DE CALONGE	BORÉS (11-10)	José Múndet, 33	972 65 16 34	
BLANES	OMES ARIAS, CE	Nou, 8	972 33 05 95		LA JONQUERA	ESCULIA (9-24)	Majors, 87		GRANELL (11-10)	Av. Costa Brava, 6-8	972 65 27 05	
CADAQUÈS	COLOMER	Ctra. Port Lligat, 28	972 25 89 32		LLAFRANC	MENDIETA (9-14)	Pere Pascual, 37		URQUJO (11-10)	Av. Catalunya, 3	972 66 18 95	
CALDES D'ENALUÈLLA	PLANAS (11-10)	Ctra. de Llagostera, 29	673 79 99 97		LLAGOSTERA	JOAN SAURÍ (10-11)	Consellers, 28		OLIVÉ (10-30-9)	Ctra. Palamós, 74	972 35 01 99	
CALIELLA DE PALAFRUGELL	POU JUMOLA (9-14)	Rioleg, 23	972 61 58 99		LLANÇA	HORTALÀ	Cardener, 2 (part)		VALLS GIRONÈS (9-20-30)	Majors, 33	972 12 01 92	
CAMPDEVÀNOL	CUTI (9-20)	Av. Estació, 7	972 73 06 51		LLORÉ DE MAR	MARTÍ OÍ	Av. Madrem, 146		ST. HILARI SACALM	MUNTAT (9-21)	Buquetts i Puntes, 11	972 86 90 49
CAMPRODON	PUJOL (9-20)	València, 44	972 24 03 92		OLOT	FELIU BASSOLS, CE	Ctra. Sta. Pau, 10-12		ST. JOAN DE LES ABADESSES	CAMPURUBI (9-20)	Ramon d'Argel, 56	972 72 22 26
CASSA DE LA SELVA	FRIGOLA	Majors, 1	972 46 00 18		PALAFRUGELL	NOGUER	Torreella, 50		ST. JULIA DE RAMIS	BRUNÓS (9-20)	Ctra. Antiga Banyoles	639 38 75 65
CELRA	BATLLORI DEL MONDE R (9-21)	Ctra. de Jús, 64	667 95 81 61		PALAFRUGELL	MARCALEF	Enric Vinyes, 20		STA. COLOMA DE FARNERS	PAULI	Hortol, 4	972 84 65 67
EMPURIABRAGA	FAJOL	Juan Carlos I, 78 B	972 45 16 64		PLATJA D'ARO	SALA	Av. Costa Brava, 2		SILS	ALTIER (9-20)	Ctra. Sta. Coloma, 2	972 16 87 50
FIGUERES	VIDAL	Montañón, 19	972 50 24 23		PORTBOU	LLANDA	Març, 8		TORROELLA DE MONTGRÍ	FUNDANE	Majors, 55	972 75 70 18
GARRIGUELLA	AUBERT (9-30-21)	Gran, 35	686 17 45 57		PUGCERDA	MALLOR	Ctra. Nacional, 152 Km 169-71	972 83 24 51	TORTELLÀ	GUERERAS (9-20)	Pl. Mercat, 5	972 28 71 92
									TOSSA DE MAR	ARBUSE (9-20)	La Guàrdia, 19	608 09 56 27

L'actualitat
abans que ningú

APUNTA'T AL SERVEI D'ALERTES
DE **Diari de Girona** A TELEGRAM

Més informació a
www.diaridegirona.cat

Si tens instal·lat Telegram,
escaneja aquest codi
per activar les alertes

PRENSA
IBÉRICA

Diari de Girona

Director: Josep Callol i Duran.
Subdirector: Oriol Puig i Tonés (Informació local i Edició Digital)
Cap de redacció: Alfons Petit (Opinió i Dominical)
i Jordi Roura (Esports i Cultura)
Seccions: Laura Fargas (Política) i David Céspedes
Cap de producció: Àngels Hartóns **Cap de sistemes:** Pilar Roca

Conseller delegat: Jordi Molet i Caltreu
Cap d'àrea d'Administració i Distribució: Albert Salazarés
Directió comercial: Anna López
Director de desenvolupament de negocis: Anna Salasana
Impremta: Impressions Intercomarcals, SA
Distribució: GLV, SL. Tel. 972 40 06 30 Dipòsit legal GE-2-1958 Any XLIV

FUNDAT EL 1889

© Diari de Girona, SA. Girona. Tots els drets reservats.

DdG

Opinió

Assumpció Puig tasta la bilis de la política

Josep Callol

jcallol@ddg.cat
@josepcallol

Quan les coses comencen malament, tendeixen a acabar encara pitjor. És el que li està passant a la candidatura per a les municipals de Junts per Catalunya a l'Ajuntament de Girona i res fa pensar que els seus dirigents siguin capaços de girar la truita. I el «comencen malament» no és el moment en què **Marta Madrenas** anuncia que no es presentarà a les eleccions de l'any vinent, sinó quan **Artur Mas** -i la CUP- marquen **Carles Puigdemont** com a president de la Generalitat. El 2016, l'aleshores alcalde va improvisar la seva marxa i va decidir que qui el rellevés havia de ser el número 19 de la llista, un dels que s'hi apunten per fer piló, però que mai compten arribar a ser ni regidors. **Albert Ballesta**, un bon gestor, va acabar investit després d'haver fet renunciar a tots els candidats del 10 al 18. Ballesta hauria pogut ser un bon alcalde si hagués estat el dos, el tres o fins i tot el cinc de la candidatura. Per què? Perquè no hauria tingut les traves a les quals va haver de fer front i que finalment no va suportar. Algú podria dir que si no va ser capaç d'aguantar allò, tampoc estava ca-

pacitat per al càrrec. És una opinió; jo encara penso que hauria pogut ser un bon alcalde. L'operació ideada per Puigdemont va enfadar almenys dos sectors de la candidatura: els que ja eren regidors i que van percebre que no es confiava en ells com a successors i tots aquells a qui se'ls va dir que, davant l'oportunitat d'entrar a l'Ajuntament, havien d'apartar-se del camí perquè pogués passar Ballesta. El resultat va ser el que tots coneixem: un mes i mig després de ser investit, el flamant nou alcalde va presentar la dimissió. Aleshores tots els arguments de Ballesta van apuntar a Esquerra. Era la justificació fàcil, malgrat que la realitat era una altra: la culpa era interna perquè quasi ningú de l'equip de govern i del partit havia patit la solució. Va ser un ridícul espantós en tots els sentits que Junts no va saber apuntar-se com una lliçó per al futur. Aquests dies hem conegut el que era un secret a crits pràcticament des del dia que es va fer públic que l'arquitecta **Assumpció Puig** seria l'alcaldeable de Junts a l'Ajuntament de Girona. Corria la brama que dins del partit molts no veien cla-

MARC MARTÍ

Assumpció Puig.

ra la candidata i algú fins i tot feia córrer, sense gaires miraments ni vergonya, que la rellevarien. Madrenas havia anunciat, per sorpresa, que no es tornaria a presentar i el partit va obrir un procés de primàries amb un handicap important: ja havia escollit successora i no volia que ningú més es presentés a les primàries. La tàctica pot sortir bé si ningú s'adona què es pretén i això és el que no va passar. Poc després de l'anunci de Madrenas, va sonar el nom d'una persona que estava disposada a plantar cara. De la nit al dia, i no és només una expressió, no se'n va saber res més i el seu nom no es va fer mai públic. Dies després, un altre membre de Junts va presentar candidatura a les primàries. **Santi Baone** no va tardar ni dos dies a retirar-se de la cursa adduint raons personals. No calia ser un Sherlock Holmes per adonar-se que no hi havia gens d'interès en un procés real de primàries i per evitar un ensurt, només els calia aconseguir que no es presentés ningú més que la persona escollida. És el problema que tenen les primàries: o te les creus i apostes fort amb els riscos que comporten, o és millor no fer el paperet davant l'opinió pública i deixar-ho córrer. Han passat quatre mesos i la bombolla finalment ha esclatat. Una bona part de l'executiva de Junts a Girona ha demanat un relleu argumentant que Puig no és coneguda a la ciutat, fet que ja es podria haver intuït abans d'haver activat l'operació. A la (de moment) candidata li passa el mateix que a Ballesta; té idees i projectes al cap i possiblement seria una bona gestora de l'Ajuntament, però l'anul·len des de dins, sabent des de bon principi que no ho tindria fàcil i que se l'hauria d'ajudar per aconseguir un grau de coneixement per part dels ciutadans que li permetés presentar-se amb un mínim de garanties. Puig, com Ballesta, ja ha vist com són els budells de la política, sense escrúpols i amb molta bilis.

Tard i parcial

Matías Crowder

Cas número 1: una família és desnonada per acumular quotes de la hipoteca impagades. Han estat pagant els darrers cinc anys puntualment, però els últims mesos els comptes no han anat bé, un dels cònjuges ha perdut la feina, i a deus molt bones. El banc deixa el pis desnonat, tan cat durant anys amb altres pisos i cases de tota mena. Per fi, com que té tantes

propietats després de les successives crisis, les treu amb comptagotes al mercat. Aquests són els objectius de tot bon ocuppa. La família en veu diversos i es decideix per una casa a Palau de cinc milions d'euros. Per ocupar, millor fer-ho bé. I si és d'un banc, és una manera de venjança. És la serp que es mossega la cua. Cas número 2: L'alcalde de Caldes de Malavella, **Salvador Balliu** (Junts), se'n va

a fer el Camí de Sant Jaume. La policia li interromp les vacances per dir-li que han ocupat la seva segona propietat, un xalet en una urbanització del municipi on és l'alcalde. Va passar el 25 d'abril d'aquest mateix any i els ocupes van filmar amb el mòbil un vídeo. Balliu empenyava una destrat davant d'uns ocupes que, sorpresos, li cridaven «de què vas paio!». I la veritat és que Balliu feia més por que quan **Charles Bronson** es cabrejava en el seu paper de justicier. Des de llavors s'ha convertit en heroi del poble i exemple per als qui vulguin en un futur fer justícia per mà pròpia. Cas número 3: Els veïns d'un edifici paguen puntuals les despeses. Un pis es desocupa i al cap de poc temps és ocupat per un grup de delinqüents que venen droga al mateix portal on juguen els seus fills. El preu dels pisos cauen en picat,

ningú més vol viure-hi, i si els veïns volen anar-se'n, per no conviure amb la delinqüència, han de malvendre les seves propietats. Amb el temps s'ha tornat tan variats i complexos els casos de les ocupacions il·legals com una Hidra de Lerna, el monstre mitològic al qual cada vegada que se li tallava un cap n'hi creixien dos. Centrat en les ocupacions en què es proven altres delictes, com si ocupar una casa ja no ho fos, aquesta setmana el Departament de Justícia va anunciar la modificació del Codi civil català. El Departament de Drets Socials modificarà, per part seva, articles de la llei del dret a l'habitatge. El moviment dels engranatges de la Generalitat arriba tard i parcialment. És necessari i urgent una legislació que contempli tots els casos que la llei continua deixant al marge.

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ, DISTRIBUCIÓ I PUBLICITAT
Passeig General Mendoza, 2. 17002 Girona

TÈLFON
972 20 20 66

FAX DE REDACCIÓ
972 20 20 05

FAX DE PUBLICITAT
972 21 25 87

<http://www.diaridegirona.cat>
A/E: diaridegirona@ddg.cat

Diari de Girona expressa a les seves pròpies opinions únicament a l'editorial i respecta, com a publicació oberta i plural, la dels seus articulistes.

DELEGACIÓ DE L'ALT EMPORDÀ
Avda. Salvador Dalí, 79. 17600 FIGUERES
TELÈFON: 97250 99 09
FAX: 972 50 93 69
A/E: altemporda@ddg.cat

CLUB DIARI DE GIRONA
HORAR: De dilluns a dijous, de 9.00 a 14.00 h. i de 17.00 a 19.00 h.
Divendres i vigílies, de 9.00 a 14.00 h.
A/E: subscriptions@ddg.cat

Prohibida tota reproducció als efectes de l'article 32, 1, paràgraf segon de la LPI.
Aquesta publicació no pot ser reproduïda ni totalment ni parcialment, ni registrada en, o transmesa per cap dels de forma o mitjà, sense el permís per escrit de la direcció.

OPINIÓ

Renda de Transició Energètica

Joan Vila

www.jvila.cat

Quan a principis dels anys 2000 es van començar a definir les línies de la transició energètica que hauria de fer front al canvi climàtic, es va veure que calia indexar l'economia al carboni, que la transició seria llarga i dura, i que apareixeria un problema de justícia social que caldria resoldre.

Aquests principis es van plasmar al voltant d'una taxa sobre el CO₂, que hauria de ser creixent, posant pressió a l'economia perquè fes els deures amb menys carboni. Els imports d'aquesta taxa haurien de servir per impulsar el mateix mecanisme, ajudant a fer les inversions amb dificultats per ser rendibles perquè eren pioneres, i destinant una part de l'import recaptat a ajudar als que no podien adaptar-se a la nova circumstància perquè no tenien capacitat d'invertir.

Van començar a sorgir models aquí i allà, taxes en diversos països com Suècia, Finlàndia, Suïssa, França... El 2005 la UE va introduir un mecanisme de taxació del carboni que es deia ETS (*Emission Trading System*) que posava taxes a 7 sectors industrials, que consumien el 46% de l'energia de la UE: la generació elèctrica, la siderúr-

gia, la química, el paper, el vidre la ceràmica i el ciment. Des de 2005 fins el 2018 el valor de mercat del CO₂ no va canviar gaire, fet pel qual no hi va haver la pressió necessària per obligar a fer canvis importants en els processos i en els productes. La innovació en carboni va ser inexistent. A partir de l'any 2018 la UE va retirar drets del mercat i els preus del carboni van començar a pujar des de 15 a 90 €/tCO₂, on hem arribat fa pocs mesos. Per aquí mig hi va haver l'episodi de les armilles grogues franceses que va acollonir a tots els polítics d'Europa.

En aquest debat per trobar les solucions per resoldre els problemes a mesura que es feia el camí, hi va haver una proposta que ara apareixerà amb força. Es tractava de destinar els ingressos de la taxa de CO₂ (a Catalunya al preu actual signifiquen 4.000 milions) a ajudar les famílies amb menys recursos de forma progressiva: així les rendes més baixes, per exemple el 10%, rebrien el 30% de la recaptació, el 20% següent rebrien el 25%, el 20% següent rebrien el 20%, el 20% següent rebrien el 15%, el 20% següent rebrien el 10% i el 10% amb més recursos no rebrien res. Aquest mecanisme, debatut a França, no l'han aplicat per-

què després de la revolta de les armilles han tret la taxa de carboni del seu debat. En canvi Canadà l'ha aplicat i Àustria està pensant en fer-ho. Aquí ni se sap que existeixi aquesta possibilitat.

El que avui vull explicar és que tota aquesta teoria i aquest full de ruta, el full de ruta frugal, ha saltat pels aires. El nivell de desordre és de tal magnitud que és gairebé impossible fer accions racionals perquè el que cal fer sempre és urgent, actuant amb improvisació, cosa que encara fa més difícil fer el recorregut.

La crisi del gas, en part provocada per la mateixa transició energètica (canviant el carbó pel gas), la crisi de deute de tots els països, les tendències de consum de la gent al sortir de la pandèmia, la mala actuació dels bancs centrals introduint excés de diners al sistema, les tensions derivades de la guerra i de conflictes geopolítics, estan portant la situació global a tal límit que pot passar qualsevol cosa. A la por que Rússia faci alguna barbaritat nuclear, s'hi afegeixen conflictes greus a Iran, hi ha rumors que també a Xina, avui pot entrar l'ultradreta al govern a Itàlia i Trump pot tornar qualsevol dia. La desestabilització del món va a tal velocitat que qualsevol dia pot haver-hi un accident i precipitar-nos a un conflicte no volgut.

Per aquesta raó és bàsic introduir conceptes i idees noves que ajudin a clarificar la situació. A Espanya ha començat un debat sobre si imposos sí o no imposos, un debat estèril: la UE obliga a Espanya a augmentar la pressió fiscal del 38% al 41% (que hi ha a Europa) a partir de gener. Per tant si el PP redueix impostos al patrimoni, potser té raó per doble imposició, caldrà augmentar la imposició fiscal a les rendes més altes, com també caldrà fer-ho als beneficis financers i posar ordre a les exempcions ridícules de l'IVA (les plantes ornamentals, els armaris de cuina i el cinema el tenen reduït, per exemple).

L'augment tan bèstia de la inflació posa les coses en un altre context apressant: moltes famílies amb ingressos de 1.000 a 1.200 euros no podran pagar el lloguer o la hipoteca, ni l'energia i quedarà poc per obtenir el menjar. Les ajudes es van incorporant a mesura que les urgències es van constatant: gratuïtat del transport públic, ajudes als joves, baixada d'IVA en energia, exempció d'impostos a generació elèctrica... accions que es poden fer perquè l'augment de la recaptació de l'estat per la inflació és molt alt, de moment.

Però cal saber que això és temporal, perquè la segona part és el tancament de moltes empreses i l'augment de l'atur, que portarà a una baixada de la recaptació. També cal esperar una caiguda de preus de matèries primeres durant el 2023 que pot disminuir la inflació, si no entrem en una espiral de salaris. Aquesta visió ens obliga a definir què és urgent i què no, per no fer passos que siguin difícils de retomar enrere. En aquesta direcció se m'acut que, no havent pogut fer el repartiment dels ingressos del carboni de forma progressiva, com que els ingressos venen a través de l'IVA, cal introduir poc a poc la taxa de carboni i fer un mecanisme per distribuir l'equivalent als 21.000 milions, que es recaptaria finalment a Espanya per la taxa de CO₂, de forma progressiva segons un esquema semblant al que he proposat abans. Sobrepassada la Renda Bàsica, apareixeria la Renda de Transició Energètica, que es podria alimentar a mesura que baixa la recaptació d'IVA per la introducció de la taxa de CO₂ a tota l'economia.

Posant el focus on hi ha el problema, cal dir també que el conflicte no el resoldrem mentre no s'arribi a un acord com el de Bretton Woods del 1945. Per fer-lo caldrà canviar els actors polítics del món, o esperar el malaurat accident, que pot arribar. Mentre fem camí, cal fer el debat per quan arribi el moment de fer l'acord.

Enigmes de la Bíblia

Carles Duarte i Montserrat

POETA I LINGÜISTA

tius a la creació i als primers patriarques, que Busquets associa amb l'exili babilònic i la necessitat de construir un relat que fonamentés un ressorgiment de la nació jueva. Ens trobem davant d'una apassionant aproximació a la Bíblia, que Busquets situa en el marc d'altres antigues re-

ligions i tradicions espirituals (l'hinduisme, l'Islam,...). La lectura dels volums ens permet comprendre millor la complexa naturalesa de la Bíblia i el seu procés de formació peça a peça, on es combinen els textos més sapiencials, com l'*Eclesiastès*, o lírics, com el *Càntic dels Càntics*, amb les narracions més historicistes, com Macabeus, o els documents orientats a definir normes de conducta, com el *Levític*. Són interessants les pàgines que Busquets destina a presentar-nos els textos profètics i hi comprenem la clara connexió amb els fets històrics i els conflictes en què tant Israel (Samaria), al nord, com Judà (Jerusalem), al sud, es veuran implicats amb Assíria, Babilònia, Egipte,..., que comportaran successives deportacions massives de jueus que els profetes havien anunciat, que experimentaran ells mateixos i sobre les quals aportaran el seu testimoni i la seva lliçó. Són il·lustratius de la

qualitat que caracteritza a aquests volums els annexos que els complementen, com el que posa en relació fragments dels evangelis segons sant Marc i sant Mateu amb textos profètics de l'*Antic Testament* o els que Busquets destina a presentar-nos antecedents mesopotàmics o egipcis del *Llibre del Job* o el *Cohèlet*. Busquets s'endinsa en el *Nou Testament* amb una introducció força completa a la figura decisiva de sant Pau i a la seva gran contribució a l'expansió del cristianisme. Després s'atura en l'anàlisi comparativa dels quatre evangelis canònics i els *Fets dels Apòstols*, en l'examen dels vincles entre els diversos textos i el seu procés de formació. Hi constatem la voluntat dins el *Nou Testament* de relligar Jesús amb l'*Antic Testament*, a fi de facilitar l'adhesió del poble jueu al missatge del Messies de Nazaret. Una obra, doncs, d'un interès excepcional.

Lluís Busquets ens ha sorprès enguany amb una obra colossal en tres volums, *Enigmes de la Bíblia i Cultura Contemporània*, on, servint-se de mapes, cronologies, quadres comparatius i un extens repertori de referències científiques i artístiques, ens ofereix un comentari exigent i ambiciós dels llibres que integren la Bíblia. Ho fa amb el suport de l'exquisit treball editorial de Ramon Balasch, l'acompanyament artístic de Sergi Barnils i els pròlegs de tres dones d'una autoritat indiscutible, l'hebraïsta Eulàlia Vernet i les monges M. Victòria Molins i Lucía Caram. Busquets hi fa una lectura crítica de les diverses peces del mosaic bíblic examinant-les des d'una perspectiva religiosa, però també històrica, política o geogràfica. Hi veiem, per exemple, una revisió de les figures de David i Salomó o un qüestionament del període de redacció dels textos bíblics rela-

Opinió

Al platja d'Aro, a sota de casa, durant molts anys hi va haver un locutori de Telefònica. A l'estiu s'hi feien unes cues de ca l'ample. Era un local amb una vintena d'estances numerades, et donaven la que et tocava amb una fitxa de fusta, i allà tenies tu el teu telèfon, una cadira, i una maquina que comptava els «passos» que després equivaldrien a les pessetes que havies de pagar. Allò, òbviament, ja és histò-

Una cabina per al museu

Jordi Roura

ria. Com aviat també ho seran les cabines telefòniques que encara resisteixen. A Girona ja han començat a retirar-les, començant per dues que eren a tocar de l'estació. Posats a fer, que en guardin una per al museu. Avui les cabines, a Girona i a tot arreu, són un niu de brutícia i poca cosa més. I acabaran totes penjades d'una grua abans de passar a millor vida. Ja ningú hi fa cua, ja ningú pateix si se li acaba el «su-

elto» i la trucada a acaba incompleta. Però això que ara els passa a les cabines, que no serveixen per a res perquè tothom té un mòbil a la butxaca, també li passarà d'aquí 20 o 30 anys a coses que ara pensem imprescindibles. I també s'acabaran entre la indiferència. Es calcula que a la província de Girona queden menys de 300 cabines, més de mig centenar a la capital, per si volen fer-s'hi una foto de comiat per ensenyar-la als nets.

Cartes

Les cartes que els lectors envien a aquesta secció han de ser originals i exclusives i han d'arribar mecanografiades (amb una extensió màxima de 20 línies o 2.000 caràcters), signades, amb el número de DNI, adreça i telèfon de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònim ni amb inicials. Les cartes es poden enviar per correu electrònic, a l'adreça opiniogdg.cat

Setmana europea de la mobilitat?

MÓNICA MARULL MARULL CROILLES

■ Viure a comarques de manera sostenible és impossible si parlem de transport públic. Poder fer desplaçaments de mitja distància en un transport mínimament digne és una utopia. Dimecres tarda, la meua filla ha de fer el trajecte Girona-Bordils, 13 Km. Hora de sortida del bus segons horari: 17.47 hores. Espera demés de mitja hora i el bus sense aparèixer. Solució: escollida: anar a buscar el tren, arribada a l'estació, tren amb retard. Desesperació, indignació, una tarda perduda a l'espera del transport públic i sense poder anar al entrenament del dimecres. Responsables? Ningú. Perjudicada? La pobre noia que després d'estar esperant tota la tarda per fer un trist trajecte de només 13 kilòmetres ha hagut d'anul·lar el seu entrenament esportiu perquè no ha pogut

desplaçar-se en l'horari previst. Ens venen que hem de ser respectuosos amb el medi ambient i que hem d'utilitzar el transport públic, senyors responsables de l'anomenada mobilitat, quan pensen millorar-lo? Quina alternativa tenim al vehicle privat? Menys propaganda i pamflet i més solucions reals i efectives.

Llàgrimes pel passat

JOSEP BAELLA ISANTA GIRONA

■ Amb els ulls ennuvolats per la ignorància, el fanatisme i la cobdícia, en arribar a Mèxic, els espanyols van destruir un valuós patrimoni de la humanitat, privant així a les futures generacions, d'importants dades referents a les extraordinàries civilitzacions que havien prosperat a Centreamèrica. El pare Burgos, testimoni del segle XVI, descriu la destrucció per fra Benito, primer missioner d'Achiótlán, d'una maragda sagra-

da en què apareixia tallat un ocell amb gran mestria, i una petita serp enrotllada i disposada a atacar. Era una gemma molt rara, sense cap tradició referent a l'origen de la seva veneració i adoració.

Moctezuma va oferir a Cortés uns calendaris circulars, grans com a rodes de carro, un de plata massissa i l'altre d'or pur. En ambdós apareixien gravats uns bells jeroglífics. Cortés va fer que els fonguessin i convertissin en lingots.

«Juan de Zumárraga, bisbe de Mèxic, presumia d'haver destruït vint mil ídols i cinc-cents temples indis. A la plaça del mercat de Texcoco, va encendre una gran foguera on va cremar multitud de documents astronòmics, pintures, manuscrits i textos inscrits amb jeroglífics, que els conqueridors havien pres per la força als asteques al llarg d'onze anys (Mysteries of the Mexican Pyramids, p. 21.).» Segons un antic relat, homes

gegants d'estatura deforme, serien els autèntics constructors del gran zigllurat de Cholula. Conta la història que enamorats de l'allum i la bellesa del sol, van decidir construir una torre tan alta que el seu cim fregués el cel. (Semblant al relat bíblic de la Torre de Babel). La gran piràmide de Cholula és la més gran del món, amb 400 metres per costat.

Llegir

ALBERT ALTÉS SEGURA LLANÇÀ

■ Ja fa temps que diuen que s'editen més llibres que mai! És ben curiós que això passi en una època en què molta gent ha abandonat la rutina de llegir el diari cada dia tot anant a comprar-lo al seu quiosc per fer-se la seva pròpia opinió, o comprar una revista interessant. Ignoro com van les ventes de llibres en general però el més xocant de tot és que s'editin més llibres que mai! quan les noves generaci-

ons i també les de més edat, han optat per mirar les pantalles dels seus mòbils per resoldre qualsevol dubte vital. És a dir: si parles amb algú, lluny de raonar el que li demanes, instintivament busca en el seu aparell portàtil, que per cert, mai l'oblida, per trobar la solució del problema o del text que discutim. O sigui, la seva opinió no val per a res doncs només ho ha llegit sense cap esforç i sense rumiar massa. És a dir: recita una còpia del que ha llegit i el que és més greu, és que no s'ha plantejat ni si val la pena contrastar aquella informació rebuda. No cal que digui, que viure o investigar més a fons la seva pròpia experiència del fet en qüestió ni s'ho ha plantejat! Si continuem així poden passar dues coses: una, que acabarem sent uns vulgars automàts sense cap opinió personal i l'altre que els milers i milers de llibres, restaran molt tristos en les seves prestatgeries. Cal despertar!

Gorbatxov, TV3 i el periodisme de qualitat

Beatriz Silva

El 2004 vaig tenir l'oportunitat (i el privilegi) d'entrevistar **Mikhaïl Gorbatxov**. Aleshores ell havia deixat enrere el seu passat perestroika per convertir-se en un activista mediambiental. La causa que el mobilitava era el dret de les persones a accedir a l'aigua. Mentre els líders polítics tenien el focus en el perill del terrorisme global, ell pensava en la urgència d'abordar els grans reptes relacionats amb la globalització i la crisi mediambiental que aquells dies eren més aviat invisibles de l'agenda política. Els periodistes li preguntàvem per la geopolítica i ell intentava convèncer-nos que el planeta col·lapsaria si no

fèiem alguna cosa urgent per frenar el canvi climàtic. A finals d'agost, coincidint amb la seva mort, vaig buscar l'entrevista i em vaig sorprendre amb l'actualitat de les respostes. Sobretot aquelles que llavors no semblaven dignes d'un titular. Una tenia a veure amb els mitjans de comunicació i la necessitat de comptar amb un periodisme de qualitat. «Quan la gent sap, les coses canvien», em va dir dues o tres vegades intentant persuadir-me de la urgència de comunicar bé les coses, de la importància de la meua feina. Gairebé vint anys després, vivim una època en què les xarxes socials i Internet

fan que estiguem immersos a tota hora en una allau de titulars que ens mantenen en alerta però no ens informen. Les qüestions essencials, les que determinen les nostres vides i haurien de condicionar les nostres decisions polítiques, continuen sent alienes a la majoria dels continguts que consumim. El mateix fet que usem el verb «consumir» com a sinònim d'informar-nos revela que estem malament. En aquest nou escenari, els mitjans de comunicació públics tenen un paper fonamental. Són els únics que poden posar llum a la confusió, perquè a diferència dels mitjans privats, no tenen corporacions ni poders al darrere que condicionin la feina, la seva missió de servei públic està garantida a través dels impostos de la ciutadania. Són al segle XXI els que ens han de recordar les qüestions essencials, contextualitzar-les, però també ajudar-nos a trobar el camí cap a les solucions. Des de fa anys, els mitjans públics a Catalunya han deixat de complir aquesta missió. En comptes de contribuir a crear un clima de diàleg i convivència, a trobar respostes en un moment de crisi política, han optat per fer d'altaveu d'aquelles opcions que cercaven el contrari. La renovació de l'òrgan de govern de la CCMA ha permès alguns canvis, però continuem estant lluny del rigor i el plu-

ralisme que s'esperen d'una televisió i una ràdio pública. Un exemple el vam veure en la cobertura de la Diada que un any més va estar situada en un marc mental que exclou almenys la meitat de la ciutadania. La Diada no és la festa de la Catalunya que aspira a la independència. És la festa nacional, un dia que pertany a tots els catalans i totes les catalanes, és un dia en què hauríem de recordar que les nacions les formen les persones i cobren sentit quan conformen una comunitat que comparteix esperances i compromisos. Catalunya no avançarà si totes les Catalunyes no tomen a formar una comunitat cohesionada, i no ho farà si TV3 i Catalunya Ràdio no contribueixen al retrobament i al diàleg, a visualitzar la diversitat i el pluralisme. No només el polític, també el social, el cultural, l'econòmic. «Quan la gent sap, canvien les coses», era la màxima de Mikhaïl Gorbatxov. Una ciutadania ben informada, que és capaç de sospesar totes les alternatives, que coneix els problemes i els punts de vista dels seus conciutadans (encara que no siguin els seus), aprèn a conviure i a arribar a acords. Catalunya necessita trobar el camí cap a les solucions i els seus mitjans públics de comunicació hi han de jugar un paper.

Andalusia revoluciona el debat sobre la competència fiscal entre les autonomies

- El fort creixement dels ingressos encoratja les comunitats del PP a abaixar o suprimir impostos als seus territoris
- El tribut sobre un patrimoni de 800.000 euros implica zero euros a la Comunitat de Madrid i 769 a Catalunya

ROSA MARÍA SÁNCHEZ, MADRID

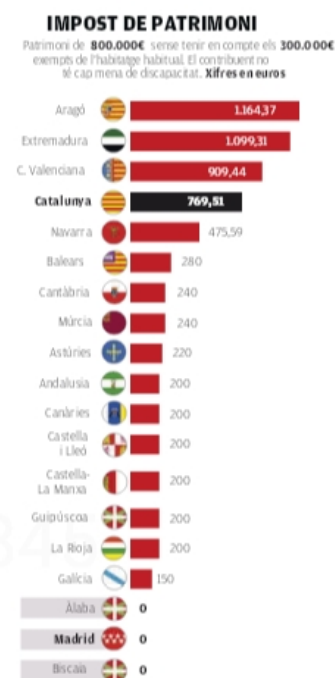
■ La decisió del president andalusí, Juanma Moreno Bonilla (PP), de bonificar ja des del 2022 el 100% de l'impost sobre patrimoni a la seva comunitat -seguint l'estela de la decisió adoptada a Madrid el 2011- ha revolucionat el debat sobre la competència fiscal entre les autonomies. I l'ha revolucionat per dos motius. Primer, perquè en ser la segona comunitat amb menor renda per càpita (després de les Canàries) i la que menys recursos per habitant rep del sistema de finançament autonòmic (juntament amb la Comunitat Valenciana i Múrcia) era difícil imaginar que Andalusia es permetria bonificar un impost que fins ara reportava 93 milions a les arques autonòmiques. Segon: perquè Moreno ha reconegut obertament que el que busca és robar contribuents rics d'altres comunitats i ha apel·lat directament als que resideixen a Catalunya.

Ingressos tributaris

La millora dels ingressos tributaris que la recuperació econòmica posterior a la pandèmia de covid i la inflació estan proporcionant a les comunitats autònomes sembla que afavoreix ara la presa de decisions que en altres moments haguessin estat summament arriscades. Amb dades fins al mes de juny, la recaptació d'impostos de les autonomies ha crescut un 10,7% i ha aportat 3.525 milions més al conjunt de les arques autonòmiques.

En concret, la recaptació fiscal a Andalusia ha crescut un 8,1% fins al juny (302 milions més que igual que el període del 2021); un 8,5% a Catalunya (623 milions addicionals) i un 8,6% a Madrid (614 milions més). A Múrcia, que acaba d'anunciar que rebaixarà el tram autonòmic de l'IRPF en un 4,1% per corregir la inflació, la recaptació pels seus impostos puja un 14,5% (93 milions) i a Galícia, el govern de la qual ha compromès una bonificació addicional del 25% en l'impost sobre patrimoni, fins al 50%, els seus ingressos tributaris pugen un 9,8% (142 milions addicionals fins al juny).

La competència fiscal entre les comunitats no és nova. En major o menor mesura, les autonomies han fet ús de la seva capacitat d'apujar o abaixar els impostos

sobre els quals tenen certa capacitat normativa, però aquestes pràctiques es van accentuar sobretot a partir del 2008, amb la crisi econòmica i la necessitat de més ingressos.

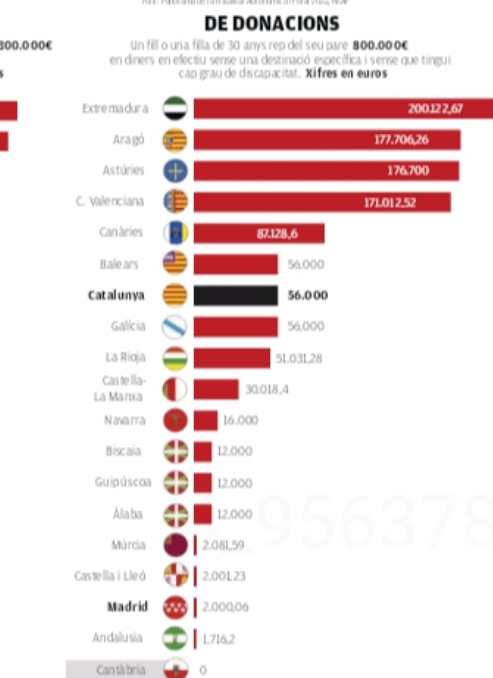
Esperanza Aguirre

Després d'això, la tendència a apujar impostos cedits es va barrejar amb una competència a la baixa en què la Comunitat de Madrid, amb la seva llavors presidenta Esperanza Aguirre (PP), va entrar amb força, a través dels seus impostos sobre la renda, sobre successions i sobre patrimoni (que va suprimir el 2011).

El resultat és una disparitat creixent entre els impostos que s'acaben pagant en una o altra comunitat, segons els casos. Càlculs realitzats per la doctora en Ciències Econòmiques Maite Vilalta Ferrer en el volum *Desafiaments pendents de la descentralització a Espanya*, amb dades sobre l'any 2017, calculen que les decisions preses pel conjunt dels governs autonòmics van suposar llavors una pèrdua de recaptació de 1.695 milions d'euros (l'1,7% del total dels seus ingressos potenci-

DIFERÈNCIES TRIBUTÀRIES ENTRE AUTONOMIES

Font: Panorama de la Fiscalitat Autonòmica i Foral 2022, IEAF

als) respecte el que haurien pogut recaptar sense haver exercit les seves competències autonòmiques.

No es paga el mateix

A Madrid, els canvis van suposar una pèrdua del 14,1% sobre la recaptació potencial. Mentrestant, a Extremadura van permetre gairebé duplicar la recaptació (amb un augment del 98,6%). A Catalunya, els canvis operats en l'IRPF i als impostos cedits es van saldar amb una menor recaptació de 313 milions, l'1,5% de la recaptació potencial total del 2017.

El joc que han practicat unes comunitats autònomes i altres sobre els diferents impostos donen com a resultat que els contribuents no paguin el mateix nivell d'impostos en unes comunitats que en les altres.

Així, per exemple, s'ha arribat al 2022 amb tipus mínims al tram autonòmic de l'impost sobre la renda que oscil·len entre el 8,5% de Madrid i el 10,5% de Catalunya i tipus màxims entre el 20,5% (Madrid) i el 29,5% de València (per a rendes a partir de 175.000 euros).

Sumant el tram estatal i tenint en compte les hisendes forals, el tipus mínim de l'IRPF oscil·la entre el 13% que es paga a Navarra i el 23% del País Basc (a Madrid, el 18%; a Catalunya, el 20%). El tipus màxim es mou entre el 45% resultant a Madrid i el 54% que resulta a la Comunitat Valenciana (a Catalunya, el 50%), segons dades recopilades a l'informe *Panorama de la Fiscalitat Autonòmica i Foral 2022*, del Registre d'Economistes Assessors Fiscals del Consell General d'Economistes.

Catalunya apareix com la comunitat autònoma amb l'impost sobre la renda més car per a contribuents que tenen salaris bruts d'entre 20.000 i 30.000 euros. Per a l'exemple d'un contribuent català solter amb un sou de 30.000 euros, la diferència és de 358 euros de més tributació respecte Madrid. La diferència entre l'IRPF més car i el més barat s'acosta als 45.000 euros si es compara el cas d'un contribuent valencià amb rendes del treball de 600.000 euros davant un similar a Madrid.

En el cas de l'impost de patrimoni, la diferència va entre la tri-

butació zero de Madrid (i, a partir d'ara, d'Andalusia) i els 1.164,37 euros que hauria de tributar a l'Aragó un contribuent amb un patrimoni de 800.000 euros (sense comptar valor de l'habitatge habitual fins a 300.000 euros). A Catalunya a aquesta factura fiscal és de 769,51 euros.

Autonomies més agressives

Amb caràcter general -segons corrobora l'anàlisi d'Alberto Monreal, soci de PwC Tax & Legal, en un estudi de l'IEE sobre la competitivitat de les comunitats autònomes-, la menor factura fiscal l'obtenen els contribuents de Madrid, seguits dels de les Canàries i Ceuta i Melilla. Al grup de les comunitats més agressives per als contribuents gairebé sempre hi ha Catalunya, juntament amb l'Aragó, Astúries, Castella-La Manxa i el País Valencià.

La qüestió és si aquestes diferències són capaces de provocar l'èxode de contribuents d'unes comunitats a favor de les autonomies amb menor tributació, però amb prou feines hi ha dades concloents que ofereixin una respos-

SARA GONZÁLEZ, BARCELONA

■ El president del Govern, Pedro Sánchez, pujarà una vegada més, avui, a l'escenari de la Pineda de Gavà, l'altaveu des del qual ja fa sis anys l'actual ministre Miquel Iceta es va deixar la pell demanant-li que lliurés Espanya d'un govern de Mariano Rajoy. Ha plogut molt des de llavors i poc esperen que plogui enguany, amb la meteorologia amenaçant la primera Festa de la Rosa postpandèmia. El PSC preveu que la celebració sigui «multitudinària» i està concebuda com el pròleg de la carrera cap a les eleccions municipals. L'escenografia està dissenyada per enaltir els alcaldables, que s'asseuran en una graderia darrere del faristol.

«Si alguna cosa ens singularitza és el nostre compromís municipalista, la política de proximitat», explica l'alcalde de Sant Boi de Llobregat i viceprimera secretària d'Organització i Acció Electoral, Lluïsa Moret. Des que va guanyar les eleccions catalanes del 14-F, en el partit de Salvador Illa s'ha imposat el positivisme, recolzat per les enquestes que la mantenen com la primera força política a Catalunya malgrat no haver pogut governar. Ara que l'independentisme està sumit en una crisi interna, la cúpula socialista busca que aquesta moral de victòria impregni les eleccions municipals.

La festa per excel·lència d'inici de curs del PSC servirà per exhibir musculatura, per projectar-se com l'alternativa estable i per mostrar-se com l'antítesi a la «disputa crònica» en el Govern que amenaça amb accaparar el focus del debat de la política general.

La joia de la corona

Il·la vol, a més de guanyar, governar la Generalitat i les municipals són enteses com la primera estació per a això. Barcelona és la joia de la corona del repte, una plaça que li toca defensar a Jaume Collboni, que no

El PSC exhibirà avui musculatura municipal a la Festa de la Rosa

► Pedro Sánchez donarà suport als alcaldables de la formació socialista amb Barcelona com a principal objectiu a les urnes per a l'any vinent

Pedro Sánchez aplaudeix durant la Festa de la Rosa a Gavà l'any 2019.

MÓNICA TUDELA

serà ratificat com a alcaldable fins al mes de novembre. No serà un detall menor si Sánchez beneeix el seu nom i apaga el debat de fons sobre la seva possible substitució, que continua malgrat que Illa li ha mostrat el seu suport.

El PSC dona per fet que el president del Govern portarà sota el braç un discurs enfocat a uns mesos que es preveuen econòmicament complicats per a la ciutadania per la inflació i la crisi energètica. Però a més de treure pit per les mesures impul-

sades des de la Moncloa, en contraposició a la política d'estalviar impostos «als rics» que critiquen al PP, els socialistes catalans auguren que també «es destacarà el paper» dels municipis i els seus alcaldes. En aquest sentit, la festa d'enguany ha estat concebuda com el tret de sortida per a les eleccions municipals, claus també per a la continuïtat de Sánchez a l'executiu.

Més enllà de Barcelona, assenyalada en vermell pel líder del PSOE, el PSC dona per fet que les seves ma-

jories absolutes a l'àrea metropolitana són inexpugnables per molt que Esquerra pretengui esgarapar vots en la que sempre ha estat la gran pedrera de vots socialista. Des de L'Hospitalet de Llobregat de Núria Marín a la Cornellà d'Antonio Balmón o la Santa Coloma de Gramenet de Núria Parlón. També Sant Boi de Llobregat, Gavà o Granollers. El partit de Salvador Illa preveu conservar altres localitats importants com Sabadell, Granollers o Mataró. Més difícil serà conservar Badalona,

Dirigents de Junts qüestionen que la consulta interna pregunti si s'ha de sortir del Govern

► Alguns postconvergentes són partidaris de recompondre la relació amb ERC i reivindicar el treball dels seus consellers

EUROPA PRESS, BARCELONA

■ Dirigents de Junts qüestionen que la consulta interna que duran a terme hagi de preguntar necessàriament si cal sortir o no del Govern i demanen centrar la qüestió en com fan complir l'acord amb ERC i el full de ruta que han de seguir. Així ho han explicat diverses fonts, que

coincideixen a destacar que es tracta d'un debat present entre els membres de la direcció però també entre els afiliats i les bases del partit.

En la ponència política de juliol, Junts va acordar valorar el grau de compliment de l'acord de govern amb els republicans i avaluar les mesures a adoptar sense descartar-ne cap, i el text afegeix: «En aquest escenari, Junts plantejarà a les seves bases la possibilitat de continuar o no en el govern o adoptar altres tipus d'iniciatives adequades a la situació». De fet, el sector proper a

la presidenta del partit, Laura Borràs, sempre ha advocat per sortir del Govern i no era partidari ja, en un inici, de l'acord de govern amb ERC, mentre que els consellers de Junts i els afins al secretari general, Jordi Turull, aposten per continuar formant part de l'executiu català.

Més enllà dels que s'han pronunciat obertament sobre això, com el conseller d'Economia, Jaume Giró, en el si de la direcció hi ha visions diferents sobre com cal enfocar la consulta -que totes les parts veuen «inevitable» celebrar-. «La qüestió és si s'està fent bé o no la fei-

na. Sortir o no del Govern ha de ser el resultat d'aquest debat», ha assegurat una de les fonts partidàries de quedar-se a l'executiu, que aposten per intentar recompondre la relació amb ERC i per reivindicar el treball que estan realitzant els consellers de Junts.

Encara que acusen els que volen sortir del Govern d'estar «forçant la màquina» i d'exercir pressió perquè se celebri la consulta, des- taquen que serà la direcció de Junts la que haurà de reflexionar i traslladar la seva proposta al Consell Nacional, que està previst que es reu-

neixi el dissabte 22 d'octubre. En contraposició, uns altres apunten que, encara que es faci una pregunta «ambigua», ha d'aparèixer la qüestió de si cal sortir o no del Govern, i defensen que així ho estableix la ponència política del partit.

Arran d'aquest debat, l'expressident de la Generalitat Carles Puigdemont va reivindicar que Junts és un partit amb debat intern, sensibilitats diferents i democràcia interna, i va recordar que en el congrés van aprovar per unanimitat el que havien de fer en relació amb el pacte de govern: «Com a militant, jo m'expressaré en la consulta», va exposar. Encara no hi ha data per a aquesta consulta, que fonts del partit no veuen possible celebrar, com a mínim, fins després del Consell Nacional d'octubre.

Panorama **Catalunya**

Anàlisi de la postconvergència. El partit que va fundar Carles Puigdemont fa veure aquests dies que vol trencar el Govern i tornar a «passar a l'acció», tot i que no hagi concretat què significa realment aquesta expressió. No obstant, el fet que només el carisma de l'expresident de la Generalitat uneixi dirigents i militants de sensibilitats tan diverses dificulta la seva presa de decisions i crea ombres sobre el futur de Junts.

Junts però no iguals

FIDEL MASREAL. BARCELONA

■ Per entendre què és Junts per Catalunya el millor és acostar-se primer a la figura del seu creador: Carles Puigdemont, eurodiputat i expresident de la Generalitat. Puigdemont, independentista de tota la vida, va ser un fitxatge extern de Convergència amb el qual el partit va aconseguir el 2011 l'anhelada alcaldia de Girona. Puigdemont va ser convergent: va defensar Convergència i Unió quan la independència no hi era ni se l'esperava. Anys més tard va ser president gairebé per accident, i a l'hora de ser candidat a la reelecció es va allunyar de l'estructura de la formació perquè és un home amb gran capacitat de lideratge, però al·lèrgic a les disciplines de partit i sempre decidit a impulsar projectes nous... dels quals després se'n cansa.

Presentat el creador, coneguem-ne els precedents. Convergència va patir el desgast de 23 anys de Govern de Jordi Pujol, l'ombra creixent de la corrupció per finançament il·legal i, a més, la confessió del fundador del partit que havia ocultat l'herència familiar durant anys a l'estranger. Tocava fer un canvi radical, posar al dia la marca sense perdre el contingut. Però Artur Mas va pilotar molt malament -ho admet en privat- aquesta operació, que va acabar en un *frankenstein*. El que Jordi Pujol, amb el seu ferri i carismàtic lideratge, va aconseguir durant 23 anys, és a dir, la unificació sota un paraigua nacionalista de socialdemòcrates, liberals, democristians, centristes, independentistes i federalistes, es va fer miques en un cap de setmana. Fins i tot es va haver de canviar el nom del partit i de Partit Demòcrata Català (PDC) es va passar al PDeCAT. I el que és pitjor: les noves sigles van néixer amb un lideratge feble i una lluita entre clans que explica en bona mesura què és avui Junts per Catalunya.

Quan Puigdemont va agafar-ne el timó, una de les premisses va ser expulsar sense complexos tot el que fes olor de convergent i fitxar persones alienes a la política però que tenien èxit a les xarxes socials o en àmbits com l'esportiu i el mediàtic. La tensió interna entre la postconvergència -que era la que posava la infraes-

Laura Borràs i Jordi Turull durant una visita a Girona en una fotografia d'arxiu.

ACN

tructura, les seues, els diners i els drets electorals -i Puigdemont i el seu equip va créixer progressivament fins que l'expresident va fer el que li agrada fer: crear una altra cosa. Aquesta cosa es va dir la Crida i tots els aliats a Convergència, però també molts convergents temerosos de perdre l'abric del poder que els proporcionava el president de la Generalitat, es van apuntar, entusiastes, a un moviment que es va creure capaç d'unir tot l'independentisme i que va durar només dos anys. Puigdemont se'n va cansar. I la Crida va finalitzar amb tanta rapidesa com va néixer.

Cop de porta

Però Puigdemont continuava sense voler acatar res del PDeCAT, que va continuar assumint un paper secundari en allò que, arran de les eleccions catalanes del 2017, en les quals l'acabat de defenestrar president va superar ERC contra pronòstic, ja es va dir Junts per Catalunya. Aquest nom era, en principi, una coalició en-

tre la postconvergència i els puigdemontistes. Aviat, en un nou cop de porta, Puigdemont funda una nova organització apropiant-se del nom de Junts, que ja havia fet fortuna.

Amb aquests precedents s'entén millor amb quins materials està format aquest partit. D'una banda, i amb un pes gens menyspreable, hi ha els postconvergents. Sembla que molts mai hagin militat en el partit de Pujol, però és que no només van militar-hi, sinó que van ser alcaldes, consellers i diputats i van defensar el nacionalisme gradualista i fins i tot els pactes amb el PP. I no són pocs, ni poc importants: el se-

Puigdemont, al·lèrgic a les disciplines de partit, va crear la Crida, que va finalitzar amb tanta rapidesa com va néixer

cretari general del partit és Jordi Turull, exconseller convergent, excap del partit al Parlament. Va estar amb Oriol Pujol al jutjat quan aquest va ser imputat en el cas ITV, cosa que li va suposar perdre el càrrec. Va defensar el pujolisme i el postpujolisme. I després es va apartar del PDeCAT -partit avui en hivernació, sense diputats al Parlament, amb alguns càrrecs locals i alcaldes i quatre diputats a Madrid-, com altres de convergents. Al costat d'ell, la llista d'històrics de CDC és llarga i va des de Xavier Trias (possible alcaldable de nou a Barcelona), dels exconsellers Quim Forn, Josep Rull i Damià Calvet i del cap del partit al Parlament, Albert Batet, fins a nombrosos càrrecs locals. Què defensa aquest sector? La independència, sí, però també el seny, el centrisme, l'espai de centredreta, buscar una estratègia de confrontació amb l'Estat però als antípodes de les barricades de la CUP.

Després hi ha els que mai han militat a CDC ni a cap partit. Lau-

ra Borràs és el principal exemple d'aquest sector. Els mou participar en un moviment liderat per un home venerat, Carles Puigdemont, i, per tant, els és bastant igual si Junts està o no en el Govern, si té o no càrrecs... El que volen és arribar a la independència el més aviat possible. Borràs ha promès reiteradament que aquest és l'objectiu únic i últim i que passarà a l'acció prenent com a base la Bíblia d'aquest sector, que és el text de Puigdemont *Reunim-nos*, que proposa tornar a la confrontació «intel·ligent» el més aviat possible per «descongelar» la declaració d'independència. Aquesta tesi fa que aquest sector tingui una pressa constant per trencar l'acord amb els pactistes d'ERC en el Govern i tornar a «passar a l'acció», tot i que no es concreti què significa aquesta expressió. Però també Borràs va prometre que en presidir el Parlament desobeiria la justícia espanyola i no va complir.

Amalgama ideològica

Després hi ha els que procedeixen de sectors progressistes, com Toni Morral, exalcalde de Cerdanyola per ICV, o Aurora Madala. I en el sentit oposat, els que podrien compartir amb el PP algunes posicions, en matèria d'impostos, per exemple, i que en privat elogien la presidenta madrilenya, Isabel Díaz Ayuso. Hi ha els que creuen que és millor que governi el PP amb Vox per generar més tensió independentista. I els que, en canvi, demanen centrar el partit perquè ERC no s'emporti tots els convergents al seu terreny. Hi ha els que se centren en la seva aposta per la política municipal. També existeixen els corrents oficials, el d'esquerra, el socialdemòcrata i el liberal. Hi ha els exconsellers, que també demanen una mica més d'ordre i s'allunyen del populisme de Borràs. I els expresos, que han intentat posar pau però no sempre ho han aconseguit. I finalment també hi ha persones de cert relleu mediàtic i poca experiència política que generen no poques incomoditats als que continuen defensant la política professional.

Aquesta és la composició d'un partit amb un gran actiu, el poder que li confereix estar en el Govern, i un gran interrogant: si Puigdemont és fidel a la seva carrera i es torna a cansar -ja ha deixat de presidir Junts i se centra en el Consell de la República- hi haurà algú capaç d'unificar tant les sensibilitats? La gran paradoxa final és que, després de tot aquest viatge per sortir de l'ombra pujolista, qui millor pot emprendre aquesta tasca d'unificació és un gran exconvergent i gran expujolista: Jordi Turull. Roda el món i torna al Born.

Els funcionaris reclamen als carrers de Madrid una pujada salarial «justa»

► CSIF i Jusapol xifren els assistents en 80.000 mentre la Delegació del Govern parla de 15.000

ANGELES VÁZQUEZ. MADRID

■ La Central Sindical Independiente i de Funcionaris (CSIF), sindicat més representatiu a les administracions públiques, i Jusapol, que aglutina policies i guàrdies civils, van aconseguir ahir reunir a Madrid desenes de milers de persones: 80.000, segons els convocants, i entre 15.000 i 17.000 segons la Delegació del Govern. El president del sindicat, Miguel Borra, va destacar que es tractava de la «primera gran manifestació sindical contra aquest Govern» i va augurar que si segueix així, sense tenir en compte les seves reclamacions, «ho pagarà a les urnes». Només calia sentir els càntics amb què es va amenitzar la marxa per saber a qui es responsabilitza de la pèrdua de poder adquisitiu dels treballadors.

Borra es va felicitar perquè la simple convocatòria ja havia donat fruit perquè el Ministeri d'Hisenda i Funció Pública va convocar l'obertura de la negociació de les retribucions a les administracions públiques, en el marc dels propers Pressupostos Generals de l'Estat, per a dimecres que ve, una predisposició al diàleg que nova evitar la marxa, per a la qual el sindicat va posar autobusos gratuïts que van venir de tot Espanya.

A la marxa, que va sortir de la Carrera de San Jerónimo, al costat del Congrés dels Diputats, i va arribar fins a la plaça de Colón, estaven convocats treballadors i treballadores tant del sector públic com de l'àmbit privat, però

Participants en la manifestació d'ahir pels carrers del centre de Madrid.

EFE

els eslògans que es van cantar no deixaven lloc a dubtar de quin era l'objectiu: el Govern de Sánchez.

Ideologia clara

«On són els meus diners?» o «amb aquest Govern, a continuar perdent», van ser alguns dels eslògans que es van sentir cantar als manifestants fins que la proximitat a la plaça de Colón va fer que els càntics esdevinguessin més festius i deixessin pas a peces de Rosalía, Amaral o Alaska, que van fer de teloners dels discursos dels convocants.

Encara que la manifestació estava oberta a tots els ciutadans, en

tractar-se d'una protesta contra l'empobriment social, per una pujada salarial justa, una jubilació digna i la qualitat dels serveis públics, resultava difícil que s'hi unís qualsevol que tingués certa sensibilitat d'esquerres. La majoria dels congregats lluien l'armilla verda del CSIF o les samarretes negres dels que reclamen l'equiparació salarial de policies i guàrdies civils amb les policies autonòmiques.

Convidats per Jusapol, a l'inici es van acostar el secretari general de Vox, Javier Ortega Smith, o el diputat de Ciutadans Edmundo Bal, que va lamentar que altres

sindicats només protestin quan governa el PP. En qualsevol cas, la que es va emportar tot el protagonisme, o almenys ho va intentar, va ser Macarena Olona, que es va dedicar a acompanyar la capçalera durant bon apart del recorregut i fer-se fotos amb tot qui li ho va demanar. La CSIF reclama al Govern l'actualització dels salaris públics el 2022, amb caràcter retroactiu, per recuperar el poder adquisitiu perdut en línia amb la mesura adoptada per França al juliol, i un acord de pujada salarial plurianual que permeti avançar en la recuperació del poder de compra minvat des del 2010.

Detenen a Barcelona un bosnià reclamat per presumptes crims de guerra

► Se'l relaciona amb delictes de tortures durant el conflicte dels Balcans dels anys 90

EUROPA PRESS. BARCELONA

■ La Policia Nacional va detenir el passat 15 de setembre a Barcelona un ciutadà bosnià que està reclamat per la seva presumpta participació en diversos crims de guerra relatius a tortures durant la guerra dels Balcans dels anys 90 del segle passat. El detingut va ser posat a disposició judicial divendres passat, i el Jutjat Central d'Instrucció 5 de l'Audiència Nacional va decretar el seu immediat ingrés a la presó, segons va informar ahir el cos policial en un comunicat.

L'arrestat tenia una Ordre Internacional de Detenció per a Extradició que va ser emesa per les autoritats de Bòsnia i Hercegovina al mes de febrer, i va ser localitzada a Barcelona mentre utilitzava una identitat falsa. Concretament se'l relaciona amb presumptes delictes de tortures quan exercia les seves funcions de guàrdia i custòdia en un camp de concentració durant el conflicte que es va viure a l'antiga Iugoslàvia. L'operació portada a terme per la Comissaria General de la Policia Nacional ha comptat amb la col·laboració de la Brigada Provincial d'Informació de Barcelona, i les autoritats espanyoles consideren que l'home feia més d'un any que era al país gràcies a la seva identitat falsa.

Junqueras i Giró s'embranquen en una discussió pels acords amb els socialistes

► El líder d'ERC critica el conseller per negociar els comptes amb el PSC i Junts amenaça de sortir del Govern

SARA GONZÁLEZ. BARCELONA

■ Per si la setmana prèvia al debat de política general ja no estigués prou enverinada per la crisi entre els socis del Govern, ahir van ser el president d'ERC, Oriol Junqueras, i el conseller d'Economia, Jaume Giró, els que es van embranchar en una discussió per la negociació dels pressupostos.

Mentre el republicà li va retreure ahir que s'hagi obert la negociació dels comptes al PSC, el conseller va replicar que el més important és fer uns «bons pressupostos» i no tant amb qui es pacten.

Segons Junqueras, incloure els socialistes en les converses pressupostàries és una posició de «coherència millorable». El partit de Salvador Illa es va reunir la setmana passada amb Giró i es van emplaçar a continuar explorant un acord. Junqueras va furgar que és «contradictori» que Junts es plantegi sortir del Govern perquè considera que ERC no és «prou

explícita en el camí cap a l'amnistia i l'autodeterminació» i, alhora, hi hagi consellers que donin per bo que els comptes es poden aprovar de la mà dels que hi estan en contra i fins i tot «regalarlos la presidència de la Diputació de Barcelona».

Giró va retreure a ERC que «incoherència és anar-se'n de festa amb algú a Madrid, dir-li que sí a tot i després, a Catalunya, fer com si no el coneixes». Una afirmació que fica el dit a la nafra en els acords d'ERC amb els socialistes al Congrés i que Junts exigeix que no tinguin continuïtat.

Barcelona i Kíev reforcen llaços

EFE

► FETES DE LA MERCÈ. Els ajuntaments de Barcelona i Kíev (Ucraïna) van reforçar ahir els seus llaços per treballar perquè acabi el més aviat possible l'ocupació russa del país. L'alcalde de Kíev, Vitali Klitxkó, va visitar l'Ajuntament coincidint amb el dia de la Mercè, patrona de la ciutat.

Panorama Internacional

Itàlia mesura avui a les urnes la força de la seva democràcia

► Cinquanta milions de persones, cridades a triar entre el progressista Partit Democràtic i l'extrema dreta de Germans d'Itàlia ► Meloni ha passat en quatre anys d'obtenir el 4% a esdevenir un fenomen

IRENE SAVIO, ROMA

■ Itàlia es mantindrà avui en el continuïsm europeïsta o farà un salt cap a un món desconegut: situar en el poder la coalició més dretana des de la Segona Guerra Mundial. Una dona nascuda de les restes del postfeixisme italià –que té una capacitat increïble per connectar amb el malestar social– pot guanyar les eleccions generals italianes. Amb la líder de Germans d'Itàlia, Giorgia Meloni, el gir implicaria conseqüències imprevisibles dins i fora del país. L'alternativa és un democristià amb bona relació amb els lobbies internacionals i que promou una integració més gran del bloc. El líder del Partit Democràtic (PD), Enrico Letta, confia en un canvi a l'últim minut en la intenció de vot.

Però això és difícil que passi, segons els últims sondejos publicats (fa dues setmanes, per la llei electoral italiana). Meloni és una professional de la política que en quatre anys ha passat d'obtenir al voltant del 4% a situar-se com un dels fenòmens que més interès (i inquietud) desperten en l'actual panorama geopolític. Amb un discurs trumpista de ruptura del que és políticament correcte, i la perseverança de les tortugues, Meloni arriba a aquest resultat després de les seves victòries a regions tan simbòliques com Las Marcas, governades durant dècades pel centre esquerra. El seu principal punt de força: haver es-

Darrers preparatius abans de les eleccions ahir en un centre de votació a Torí.

EFE

tat fora de tots els últims executius nacionals, incloent-hi el nascut després de la tragèdia de la pandèmia, el Govern d'unitat nacional del primer ministre sortint, el banquer Mario Draghi.

Per això el missatge contra les institucions pot funcionar contra Letta. Tot i que sempre en coalició i sense poder tirar endavant integralment la seva agenda, el PD ha format part dels dos darrers Governos. Això inclou també el de Draghi, que en els darrers mesos ha encarat les noves turbu-

lències socioeconòmiques causades per la inflació. Tant és així que Meloni també ha passat de ser una mena de germana menor discòla de la dreta, a superar en intenció de vots els seus socis de coalició, el decadent partit Forza Italia de Silvio Berlusconi i l'ara també minvant Lliga de Matteo Salvini. Assumpta a part és que el principal punt feble del PD és que no té prou aliats.

Conseqüència immediata d'això ha estat una normalització dels orígens postfeixistes de Ger-

mans d'Itàlia, un partit que defensa el lema «Déu, Pàtria i Família» i que conserva al seu logotip l'anomenada tricolor del Moviment Social Italià (MSI), formació neofeixista creada el 1946. A Milà la candidata triada per Germans d'Itàlia ha estat Isabella Rauti, filla d'un neofeixista fundador de l'MSI que va avalar l'anomenada República de Salò, creada el 1943 per Benito Mussolini i dominada pels nazis. Tampoc no ha escandalitzat que, en la seva autobiografia, es reveli que

Meloni creu en la teoria de la conspiració del «gran reemplaçament», és a dir, la que afirma que les onades migratòries tenen com a objectiu acabar amb la civilització blanca i cristiana d'Europa.

Amb aquest preàmbul, al voltant de 50 milions d'italians –dels quals 4,7 milions residents a l'estranger– han estat convocats a les urnes avui per elegir el proper Govern i els nous integrants de les dues cambres del Parlament. Aquests seran per primera vegada només 400 diputats (de 630 que eren fins a la reforma del 2020), i 200 senadors (de 315), un canvi que suposa que els territoris tindran una representativitat inferior a la d'abans. El resultat electoral –que probablement es confirmarà demà– serà fruit d'un complex sistema electoral que combina els mètodes de majoria simple i proporcional. Aproximadament, un terç dels escons s'assignen amb el primer model i dos terços amb el segon. Cosa que afavoreix les coalicions. D'aquí també una altra raó que explica perquè Meloni surt amb avantatge.

L'espectre de l'abstenció

En un clima d'apatia i resignació pels vaivens de la classe política, l'elefant a la sala és l'abstencionisme. És un fenomen relativament nou per a Itàlia. Segons recordava recentment el diari econòmic *Il Sole 24 Ore*, en anys recents s'han arribat fins al 27% de persones que han optat per votar, i els analistes consideren que és possible que aquesta situació es repeteixi en aquests comicis.

Tot aquest context posa en dubte que els italians segueixin en el camí de l'estela de l'acclamat Draghi, sota el mandat del qual Itàlia va ser elegit «país de l'any» per *The Economist* pels seus bons resultats en la fase de recuperació després de la pandèmia.

Els caladors del malestar en els quals pesca Meloni

Germans d'Itàlia capta un corrent d'indignació amb les institucions i la política tradicional

I.S. ROMA

■ Andrea Maccari, estudiant universitari a Roma, està una mica confós i ple de ràbia. Li agradaria votar un partit de l'esquerra radical que ja no existeix i, per això, potser votarà Germans d'Itàlia, l'extrema dreta. «Per què? Per provar. A veure si

canvia alguna cosa», afirma. Les seves raons, però, no són cap broma. Maccari desgrana un torrent de queixes per a la classe política. «Aquest any els llibres ens costaran un ronyó, un 50% més que l'anys passat, les escoles tenen filtracions d'aigua i cauen a trossos, mentre que els polítics prometen i prometen i no compleixen mai», diu.

Maccari és un de tants italians que creuen que el seu país no té solució. Persones que consideren que han estat abandonades, de la classe mitjana empobrida i allunyada dels grans

centres urbans. Tot i que ningú no ho sap amb certesa, alguns analistes consideren que són aproximadament el 20% dels votants del país i el seu objectiu és que «tot salti pels aires». Gent que, als comicis europeus del 2014, va votar Matteo Renzi, el llavors líder del Partit Democràtic, que es presentava com el «desballestador» de la vella política. I que, en les eleccions del 2018, va triar el Moviment 5 Estrelles (M5E), aleshores representant del discurs anticasta.

La Lliga de Matteo Salvini ha patit el mateix fenomen. No és

una cosa sorprenent. Quan Salvini va agafar les regnes del seu partit el 2013, la Lliga comptava amb al voltant del 4%. Amb el fundador Umberto Bossi en hores baixes, Salvini va apartar els ancians de la formació, més ancorats al vell somni secessionista d'un territori imaginari del nord italià, i es va llançar a promoure la idea d'una formació de tarannà nacional. Per això, va fer servir la retòrica de «la invasió» de migrants com un dels eixos centrals. Va ser un èxit. En les eleccions del 2018, Salvini va obtenir gairebé el 18%.

Molts electors de la Lliga afirmen que avui votaran Giorgia Meloni, la líder de Germans d'Itàlia. Bruno Molvadi, un obrer jubilat que treballava en una fàbrica de vidre de Milà, n'és un. Sosté que Meloni és l'única que representa «una esperança perquè canviï alguna cosa». Assumpta a part són els electors de tota la vida dels avantpassats polítics de Germans d'Itàlia, els postfeixistes Moviment Social Italià (1946-1995) i Aliança Nacional (1995-2009). Ells són l'ala dura, que ara més es veu.

Guillem Camps
GIRONA

REPORTATGE

■ Girona es toma a convertir aquest cap de setmana en la capital europea del ciclisme amb el festival Sea Otter Europe, que enguany torna amb tota la seva esplendor després de la suspensió del 2020 i del format reduït de l'any passat.

L'entorn de Fontajau es vesteix aquests dies de gala i al seu voltant ja s'olora que les bicis són fins avui les grans protagonistes de la ciutat. L'esdeveniment també atapeïa ahir de cotxes estacionats tots els carrers de la zona. Alguns visitants, visiblement sorpresos per la gran quantitat de públic que s'aplegava, s'havien d'allunyar bastant per trobar un aparcament.

L'espai firal de Fontajau es va omplir ahir dissabte, la jornada forta de l'esdeveniment, de nens i nenes, joves, famílies i una gran varietat de públic interessats no només en l'oferta esportiva sinó també en la vessant comercial i expositiva. L'entrada és de franc.

En aquesta edició, a més, s'es-trena el festival europeu de la mobilitat urbana. Al llarg de tot el cap de setmana, en el recinte s'ofereix una exposició de les bicicletes que s'utilitzen per moure's per una ciutat, i també hi ha una oferta de circuits urbans on els visitants podran provar-hi bicis i altres sistemes de mobilitat elèctrica.

D'aquesta forma, Girona es posiciona com una ciutat compromesa amb el ciclisme com a mitjà de transport sostenible, volent emular el model de grans capitals europees on la majoria de població es desplaça amb bicicleta.

Aquest cap de setmana en la fira hi ha unes 315 marques destacades del panorama internacional, que arriben a Girona amb els seus grans camions i furgonetes, propietats de grans esdeveniments com aquest.

Fonts de l'organització comenten que pràcticament tots els països europeus hi estan representats. En paral·lel amb les marques, el festival és una amalgama de visitants de diferents indrets del territori català i també de diversos llocs del món, com ara Estats Units, Canadà o Colòmbia, un país on el ci-

Gairebé tots els països europeus hi estan representats i també hi ha presència de públic de la resta del món

La marca ciclista de Girona no para de créixer. La ciutat atrau milers de persones entre expositors, públic i participants en les proves en l'esdeveniment ciclista del Sea Otter Europe, que ja està consolidat en el calendari de les grans marques internacionals. El festival europeu de la mobilitat, novetat d'aquesta sisena edició, vol potenciar també la ciutat en l'àmbit de la mobilitat sostenible, amb una oferta de circuits urbans

El món es fixa en Girona com a referent ciclista internacional

► L'espai firal de Fontajau s'impregna, en la jornada central d'ahir i amb més activitats, d'una atmosfera de l'esport de la bicicleta que consolida el certamen, multitudinari, a la ciutat

Un grup de ciclistes desplaçant-se amb bici per la fira

MARC MARTÍ

clisme és gairebé una religió.

Amb aquesta capacitat d'atracció, des de l'organització es destaca que Girona es consolida com un destí ciclista de referència. La ciutat i el seu entorn, tant per les seves condicions geogràfiques i carreteres com pel gruix de negocis especialitzats en el sector, ja tenen de per sí un potencial important en aquest àmbit, i ara amb el Sea Otter té un esdeveniment que aglutina aquesta fortalesa.

A més, un dels secrets del festival és la capacitat de captar diferents públics amb un interès diferent en la matèria. Més enllà d'aquelles persones que han com-

Breus

L'estrena del Bordils a casa acaba amb una clara derrota (28-35)

■ Després d'inaugurar la temporada amb una desfeta a la pista de l'OAR Gràcia Sabadell, l'Handbol Bordils jugava ahir el seu primer partit a casa del curs i va tancar-lo amb una nova ensopegada. En cap moment va tenir opcions davant l'Esplugues, que sempre va anar per davant en el marcador i que va arribar a dominar per onze gols (24-35). Els de Gerard Farrarons intentaran refer-se d'aquest flux inici del curs la setmana vinent a Sant Cugat.

El Sarrià es queda amb la mel als llavis a La Roca (29-27)

■ El Sarrià de Josep Espar ha començat la temporada amb la mateixa dinàmica de resultats que la resta d'equips gironins a la Primera Nacional. Ahir, tot i vendre cara la seva pell, va acabar perdent el seu segon partit en dues jornades. Va ser en un duel de poder a poder a la pista del Mubak La Roca, marcat per les alternatives i amb un final d'allò més ajustat. En un desenllaç que hauria pogut caure a qualsevol banda, els locals es van apuntar finalment el triomf: 29-27.

El Banyoles cau a Sant Joan Despi (36-30)

■ Segon partit de lliga i segona derrota de l'Handbol Banyoles, que va caure a la pista del Sant Joan Despi. Una bona primera meitat amb avantatge inclòs dels del Pla de l'Estany, que van arribar a dominar de tres gols (2-5), atrapant el descans perdent per la mínima (13-12). El segon acte, però, tot se'n va anar en orris: 36-30.

Marc Márquez fa la «pole» al GP del Japó

■ El català Marc Márquez ha sortit aquesta matinada al circuit de Motegi des de la primera posició del GP del Japó de Moto GP després que ahir tornés a fer el millor temps, més d'un miler de dies després de l'última vegada. L'emportanès Maverick Viñales començava des del quart lloc. En Moto2, el gironí Albert Arenas ho feia dissetè, des de la sisena fila de la graella.

LES FOTOS DE LA JORNADA. 1 Vista general d'assistents passejant per la zona d'expositors de la fira. 2 ANIOL RESCLOSA 3 Visitants en una parada d'ulleres i diferents accessoris ciclistes. 4 ANIOL RESCLOSA 5 Participants en una de les proves celebrades ahir al parc de les Ribes del Ter. 6 ANIOL RESCLOSA

petit en proves o que practiquen aquest esport, ahir també hi havia persones passejant pel recinte que simplement tenien curiositat per conèixer més aspectes d'aquest esport i del món del ciclisme en general.

Una activitat que ahir tenia força èxit era la Demobike, que permet als visitants i aficionats

d'aquest esport provar models ital·les de bicis de forma gratuïta. Això també serveix a les marques per promocionar-se i vendre el màxim volum de bicicletes possible de les diferents modalitats.

El festival també compta amb un espai de restauració format per diferents foodtrucks, ben a prop dels circuits. A més, el festival està

ambientat amb música en directe de DJs.

A falta de l'últim dia de festival, l'organització espera igualar o, fins i tot, superar la xifra de visitants de l'última edició a ple rendiment de 2019. En els altres aspectes, com a mínim, la tendència ja és a l'alça. En la prova cicloturista es preveu una participació de més de 2.000

participants, triplicant gairebé la xifra de les primeres edicions i la de BTT també ha experimentat un creixement important, amb un 700 participants. A més, enguany hi ha hagut un augment del 30% de marques respecte a l'any passat, si bé s'ha de tenir en compte que a causa de la pandèmia només es van celebrar les proves.

Avui se celebra la prova cicloturista per les Gavarres

► En el recorregut més dur, els ciclistes hauran de fer 140 quilòmetres i superar 1.750 metres de desnivell

DDG. GIRONA

■ L'última jornada del festival aranca les 8 del matí amb la Continental Ciclobrava, una prova cicloturista que recorre les parts

més icòniques del Massís de les Gavarres. Els participants han pogut escollir entre tres circuits en funció de les seves capacitats. Una més assequible de 70 quilòmetres i 800 metres de desnivell positiu, una d'intermèdia d'un centenar de quilòmetres i 1.000 metres d'ascens, i la més dura, amb un recorregut de 140 quilòmetres i 1.750 metres de desnivell.

Altres proves que se celebren aquest matí són les E-Gravel, E-Bike i trial. El tancament del festival serà a les 3 de la tarda, després de les últimes entregues de premis.

En la jornada d'ahir, el platfort van ser les competicions de BTT, que van comptar amb participants destacats com la Suïssa Nicole Goldi (Trek), el campió del món Jérôme Gilloux (Lapierre) i

l'holandès excampió del món a l'Eliminator 2021 Jeroen Van Eck (Ghost).

Abanda, en la Super Cup Massís femenina hi havia la presència de Rocío del Alba (BH Temple Cafès), Estibaliz Sagardoy (Conor-Saltoki), Núria Bosch (BH Temple Cafès), Lucía Gómez (MMR), Raquel Queirós (MMR) i Sara Gay (Biking Point) entre altres participants il·lustres.

Esports

Manu Vallejo Revulsiu immediat

► El davanter, fitxat l'últim dia de mercat, es reivindica sortint des de la banqueta tot i haver jugat només a estones

TATIANA PÉREZ. GIRONA

■ El Girona va tancar l'últim dia de mercat amb cinc fitxatges, dos dels quals van arribar per reforçar l'atac: Toni Villa i Manu Vallejo. Ambdós jugadors, amb contracte per tres temporades (fins al 2025), van comptar de seguida amb la confiança del tècnic, Michel. L'entrenador madrileny va fer-los debutar al camp del Mallorca, on, tot i sortir a la segona part, van ser determinants perquè l'equip aconseguís empatar un partit que se li havia complicat amb el gol de Raïllo (1-1). També van participar en la victòria contra el Valladolid (2-1) i en la derrota davant el Betis (2-1).

Una menció especial té l'aportació de Manu Vallejo. El davanter andalús, de 25 anys, ha entès el seu rol i, tot i ser suplent, ha anat guanyant presència al terreny de joc des de la seva estrena a Son Moix sent un revulsiu immediat. Primer van ser 12 minuts a Mallorca, després 31 contra el Valladolid a Montilivi i diumenge passat 20 al Villamarín. En total, poc més d'una hora que no ha deixat indiferent a ningú.

Després que Raïllo frustrés amb un gol el Girona per un error de David López en el marcatge

d'un córner, Manu Vallejo va provocar un penal arran d'una ràpida acció de contracop. El jugador va caure per culpa de Copete quan anava a rematar una centrada de Samu Saiz. L'àrbitre va xiular la pena màxima i el 10 va ser l'encarregat de transformar-la per salvar un punt des dels onze metres.

Tampoc va passar desapercebut contra els de Pacheta. Quan encara hi havia l'empat al marcador, Manu Vallejo va quedar-se amb la mel als llavis en una acció per la dreta que el porter Sergio Asenjo va aturar amb dificultats. La seva intervenció va ser necessària per arrossegar l'equip en la recerca de la victòria. Quan faltaven tres minuts pel final, Oriol Romeu va donar els tres punts amb una rematada de cap al fons de la xarxa en una jugada d'estratègia.

Ni al Villamarín, on gairebé aconsegueix retornar el gran esforç de l'equip amb un empat. Aquest cop sí, Manu Vallejo va aconseguir veure porteria. Després que un gol de Borja Iglesias per una badada de Samu Saiz -va regalar-li la pilota al Panda- enviés en orris tota la feina d'un Girona que havia molts mèrits per su-

Vallejo abraçant Oriol Riera després del 2-1 al Valladolid. ANIOL RESCLOSA

Va provocar el penal de Mallorca i contra el Betis hauria pogut donar l'empat però va marcar en fora de joc

mar, el davanter andalús va superar el porter Rui Silva en rebre una passada en profunditat d'Oriol Romeu al temps afegit però el seu gol no va pujar al marcador perquè el jugador estava en posició de fora de joc.

De moment, Manu Vallejo no

ha tingut encara el premi del gol però si continua insistint a l'àrea rival com fins ara el més probable és que el trobi aviat. Després de tenir opcions en els tres partits disputats amb el Mallorca, Valladolid i Betis, la pròxima oportunitat per al davanter andalús serà diumenge de la setmana vinent contra la Reial Societat a Montilivi. A més a més, segur que l'estada a les instal·lacions de Royal Verd li haurà servit al Girona per continuar creixent com a grup, tant adins i fora del camp. L'equip va tancar una intensa setmana de treball dividendes passat.

Juanpe i Bueno, dels jugadors amb més passades

► Un cap de setmana sense futbol a Primera pels compromisos internacionals es converteix en un excel·lent moment per fer valoracions i una de les més destacades és comprovar que dos jugadors del Girona ocupen les posicions capdavanteres del rànquing de futbolistes amb més passades de tot el campionat. El defensa Juanpe Ramírez, amb 382, és qui més n'acumula de tota la Primera Divisió. No hi ha cap jugador que hagi passat més vegades la pilota. El cinquè en aquesta particular classificació és un altre central, Santi Bueno, que n'ha fet un total de 351. Per sobre dels tres centenars també hi apareix el migcampista Aleix García, que n'ha completat 325. **DDG** GIRONA

L'Olot recupera Carles Mas, Aimar i Busquets per rebre el València Mestalla

► L'equip de Manix Mandiola encara no ha guanyat cap partit aquesta temporada després d'haver-se disputat tres jornades a Segona RFEF

Busquets és una de les novetats per al partit contra el Mestalla.

UE OLOT

JOFRE AMARGANT BOSCH, GIRONA

■ L'Olot rep el València Mestalla (17:00 h) amb un objectiu clar, sumar la primera victòria del curs a la quarta jornada de competició.

Els garrotxins se'ls va escapar a última hora el triomf a La Almozara. Tot i no haver sumat els tres punts, el tècnic de l'Olot, Manix Mandiola no està preocupat, ja que sap que la lliga és llarga: «Les presses mai són bones i les notes al final de curs. No estem malament, som un equip recent ascendit i hem estat a l'alçada dels rivals i de la competició».

Després de treure's l'espina del gol en l'última jornada (1-1), l'equip volcànic sap que sumar el primer triomf del curs implica mantenir la concentració i la con-

«Les presses mai són bones i les notes s'han de donar al final de curs. No estem malament»

MANIX MANDIOLA
ENTRENADOR UE OLOT

sistència defensiva els noranta minuts. D'arguments al darrere per no encaixar contra el filial valencianista n'hi ha. Batalla ha començat el curs a un gran nivell el curs i Aimar Moratalla i Carles Mas, dos defenses contrastats, tornen respectant al partit al camp de l'Ebro. A més, Mandiola també recupera Manel

Busquets. Continuen lesionats Blázquez i Castells.

El filial del València arriba reforçat a la Garrotxa. L'equip de Miguel Àngel Angulo va aconseguir la primera victòria del curs contra el Lleida sobre la botzina la darrera jornada. El Mestalla, vuitè amb quatre punts, està ple de jugadors talentosos i amb projecció. Sense anar més lluny, Guillelmon i Musah, ara al primer equip 'che', formaven part de la plantilla que es va enfrontar a l'Olot l'any 2020. Angulo preveu un duel amb pocs gols: «Serà un partit de pocs gols, però amb moltes coses dins de les àrees, pel camp i estil de joc de l'Olot. Serà molt igualat, per a tenir molta atenció i concentració en accions a pilota parada».

L'Espanyol condemna els incidents del Marroc-Xile

► Diferents aficionats van entrar al recinte trencant portes i envaint el camp en finalitzar divendres el duel

EFE / DDG, BARCELONA/GIRONA

■ L'Espanyol considera «inacceptables» els incidents ocorreguts du-

rant l'amistós internacional entre el Marroc i Xile (2-0), disputat divendres a l'RCDE Stadium, que va deixar imatges sorprenents d'aficionats entrant al recinte després de trencar algunes portes i envaint el camp.

Durant el partit, es van produir alguns incidents lleus, com bengales que van ser apagades al moment. De totes maneres, va ser en

els últims compassos del xoc quan es van concentrar la majoria d'episodis incívics. Fonts del club blanc-i-blau, que va cedir el seu estadi per al compromís de seleccions, consultades per EFE, desvetllen el seu malestar pels fets ocorreguts.

L'Espanyol, en qualsevol cas, està cobert per l'assegurança contractada per l'organitzador del partit. A més, el club detalla que ni la gespa ni les porteries estan malmeses i, per tant, el partit contra el València del dia 2 d'octubre no corre perill.

Breus

FUTBOL

EL GIRONA B VISITA EL CASTELLDEFELS SENSE ROCA NI DAWDA

► El Girona B visita Els Canyars per enfrontar-se al Castelldefels (12:00 h). L'equip d'Axel Vizuete vol passar pàgina de l'ensopagada a domicili contra l'Europa (2-0) per tornar-se a situar a la part alta de la classificació. A part dels lesionats de llarga durada, el filial blanc-i-verinell tindrà les baixes de Joel Roca i Dawda, concentrats amb la selecció sub-19 d'Espanya i sub-23 de Mauritània respectivament. El Castelldefels és cuer amb zero punts del grup cinquè de 3a RFEF. El conjunt del Baix Llobregat va perdre 0 a 2 en el primer partit de lliga contra l'Europa i va caure golejat (0-3) l'última jornada al camp de la Santa.

FUTBOL

EL PERALADA, D'ESTRENA AMB EL SANT ANDREU

► El Peralada rep el Sant Andreu (17:00 h) en el primer partit que podran disputar els enordane-sos en el Municipal com a locals. Els xarpanyers, amb ple de triomfs a la lliga, defensen el lideratge de tercera contra els quadril·lats, candidat a l'ascens que ha sumat tres dels sis punts possibles.

Pol Gómez, en una imatge d'arxiu.

FUTBOL-LIGA SANTANDER

ANUAR ES PERDRÀ EL QUE QUEDA DE TEMPORADA

► El Valladolid perd fins a final de temporada Anuar. El migcampista centí s'ha trencat el lligament creuat anterior del genoll dret segons va informar ahir el conjunt castellà. Anuar va haver de ser substituït en els primers minuts del partit amistós que va jugar el Valladolid contra l'Osasuna a causa d'un fort dolor. Pacheta també perd Asenjo per una fractura a la falange dues setmanes.

FUTBOL JUVENIL

CARA I CREU PER A FIGUERES I GIRONA A NACIONAL

► El Juvenil B del Girona va començar la lliga a Nacional amb una victòria contra el Cerdanyola a domicili (0-1). L'equip blanc-i-verinell es va imposar per la mínima gràcies a un solitari gol d'Erik Fornatje al minut 35. L'altre equip gironí a la categoria, el Figueres, va caure derrotat al camp de l'Espanyol 4 a 1. L'únic gol de l'equip de Guillem Ferrer va ser obra d'Abdoul.

Koundé durant el partit contra Àustria abans de lesionar-se.

CHRISTOPHE PETIT / EFE

FUTBOL

KOUNDE PATEIX UNA LESIÓ A LA CUIXA ESQUERRA I ARAUJO A L'ADDUCTOR DRET

► El 'virus FIFA' ha passat factura al Barça. Jules Koundé i Ronald Araújo van tornar abans d'hora a Barcelona a causa de les lesions que van patir en els partits amb les seves seleccions. El club blaugrana ja sap l'abast de les lesions dels dos defenses. Les proves realitzades ahir a Koundé i Araújo van confirmar que l'Internacional francès pateix una lesió en el bíceps femoral de la cuixa esquerra i l'uruguaià, una fatiga del tendó de l'adductor llarg de la cuixa dreta. Tots dos futbolistes són, de moment, baixa, i la seva evolució marcarà la seva disponibilitat per als propers compromisos del conjunt blaugrana, segons van informar els serveis mèdics del Barça.

Esports

Futbol										
MASCULÍ										
SEGONA DIVISIÓ										
Ovca-Leganés										1-0
Mirandés-Saragossa										2-0
Málaga-Vila-real B										1-1
Ponferradina-Teniffé										2-2
►Classificació										
Ablués	6	4	2	0	9	5	14			
Las Palmas	6	3	3	0	8	1	12			
Granada	6	4	0	2	9	6	12			
Cartagena	6	4	0	2	9	7	12			
Sporting	7	3	2	2	10	7	11			
Vila-real B	7	3	2	2	12	11	11			
Elbar	6	3	1	2	10	7	10			
Ovca	7	3	1	3	9	7	10			
Burgos	6	2	4	0	2	0	10			
Albacete	6	3	1	2	7	6	10			
Ponferradina	7	3	1	3	10	11	10			
Andorra	6	3	1	2	6	7	10			
Lleiant	6	2	3	1	7	3	9			
Oviedo	6	2	2	2	3	3	8			
Teniffé	7	2	2	3	8	9	8			
Saragossa	7	2	2	3	4	6	8			
Lugo	6	2	1	3	7	9	7			
Elvika	7	2	1	4	5	10	7			
Mirandés	7	1	2	4	6	11	5			
Leganés	7	1	1	5	3	7	4			
Racing	6	1	1	4	2	6	4			
Málaga	7	1	1	5	6	13	4			

Bolsova juga a Sèrbia i contra Potocnik la seva segona final individual de l'any

CARLES ROSELL. GIRONA ■ Aliona Bolsova vaguanyar el seu últim títol el 2018, a Darmstadt, i des de llavors no ha pogut tancar cap torneig més amb victòria. Aquest migdia se li presenta una nova oportunitat per acabar amb aquesta dinàmica negativa perquè la tenista de Palafrugell disputarà la seva segona final de l'any individual. A Sèrbia, en el W60 Vrnjaka Banja, s'enfronta a l'eslovena Nina Potocnik, 366 del món, després de superar ahir la romanesa Alexandra Ignatik en dos sets (7-6 (5) i 6-1). Bolsova és ara mateix la número 65 del rànquing WTA. L'altra final d'aquest 2022 va ser al W25 Denain i la va perdre contra la valenciana Leyre Romero.

L'encert exterior de Laprovittola classifica el Barça per a la final de la Supercopa

► El conjunt blaugrana remunta contra la Penya i avui s'enfrontarà al Madrid, botxí d'un fluix Betis

DDG. SEVILLA/GIRONA ■ El Barça jugarà la final de la Supercopa contra el Reial Madrid després de guanyar el Joventut per segona vegada en pocs dies de diferències gràcies a una gran segona meitat coral i a l'encert exterior de Nicolás Laprovittola, autor de 7 triples, el rècord d'aquesta competició. La Penya va posar contra les cordes el conjunt blaugrana i va marxar al descans amb avantatge en el marcador (39-46) però va ser incapaç d'aturar l'embranchida del seu rival, que va posar la directa en els dos darrers quarts. Una història similar a la de dimecres passat, a Tarragona, en la final de la Lliga Catalana. Millor va començar llavors la Penya, que va manar durant uns quants minuts i ahir, a Sevilla, més li va durar el domini. Fort en el rebot i encertat des de fora, l'equip de Carles Durán va aprofitar el descens del Barça, massa imprecís en el triple i sense trobar cap líder que imposés la seva llei. El 39-46 amb el qual s'arribava al descans era un reflex fidel del que estava passant a la

pista i un clar detonant per a Sarunas Jasikevicius, molt descontent amb el que estava veient. L'entrenador segur que va posar a to els seus jugadors al vestidor perquè la imatge de l'inici del tercer quart va ser una altra i ben diferent. Al Joventut la pilota li cremava, tot al contrari del que li passava al Barça. Laprovittola encadenava els triples i el marcador va fer la volta en un tres i no res. Van ser 29 els punts que l'equip blaugrana va anotar en aquest període i la inèrcia feia pensar que no l'eria massa complicat mantenir aquest ritme i el conseqüent avantatge. La defensa es va fer forta i la Penya només va anotar 28 punts en tota la segona meitat. Així, impossible. Avui, a partir de dos quarts de set de la tarda, els de Jasikevicius buscaran el segon títol de la setmana contra el Reial Madrid, que va superar la primera semifinal sense despenjar-se. Els blancs, amb un Dzan Musa estel·lar (21 punts en 23 minuts), van escombrar el Betis (69-100).

Laprovittola, amb la pilota defensat per Guy. EFE/JOSÉ MANUEL VIDAL

EL PARTIT	
91 BARCELONA 18/21/29/23	74 JOVENTUT 22/24/14/14
Cinc inicial: Satoransky (7), Laprovittola (26), Abrines (6), Tobey (6) i Sanli (12). Reserves: Pauli (5), Vesehy, Sergi Martínez (5), Kalinic (6), Higgins (5), Jokubaitis (11) i Nnaji (2). Triples: 17 (7 Laprovittola, 2 Sanli, 2 Abrines, 2 Tobey, Pauli, Kalinic, Satoransky, Jokubaitis). Tirs lliures: 19/15.	Cinc inicial: Vives (4), Parra (14), Guy (11), Ellenson (14) i Torric (13). Reserves: Kraag, Pau Ribas (8), Ventura, Feliz (5) i Birgander (5). Triples: 7 (2 Pau Ribas, 2 Guy, Ellenson, Feliz i Parra). Tirs lliures: 19/25.
PARCIALS: 18-22 / 39-46 (descans) 68-60 / 91-74 (final). PAVEL·LÓ: Municipal d'Esports San Pablo, Sevilla. ÀRBITRES: Daniel Hierrezuelo, Jordi Allaga i Martín Caballero.	

Espanya es complica la vida a la Lliga de Nacions

► La derrota d'ahir amb Suïssa obliga la selecció a guanyar dimarts a Portugal si vol accedir a la fase final

DDG. SARAGOSSA/GIRONA ■ Pas enrere de la selecció espanyola a la Lliga de Nacions, just quan queda una mica més d'un mes perquè se celebri el Mundial. L'equip que entrena Luis Enrique Martínez va oferir massa facilitats en defensa i es va mostrar espès en atac i va ensopegar contra Suïssa a La Romareda (1-2). Un resultat que complica la seva classificació per a la fase final del torneig, encara que arribar-hi no és impossible. Ara ocupa la segona posició per-

1 2 ESPANYA-SUÏSSA
► **ESPANYA.** Unai Simón, Azpilicueta (Carlos Soler, min. 87), Eric Torres, Pau Torres, Jordi Alba, Busquets, Pedri (Marcos Llorente, min. 70), Gavi, Pablo Sarabia (Nico Williams, min. 63), Marco Asensio (Yeremi Pino, min. 63) i Ferran Torres (Borja Iglesias, min. 63). ► **SUÏSSA.** Sommer, Widmer, Akanji, Elvedi, Ricardo Rodríguez (Steffen, min. 46), Freuler, Khaka, Shaqiri (N'Doye, min. 70), Sow (Zakaria, min. 68), Vargas (Aebischer, min. 78) i Embolo (Seleirovic, min. 87). **ÀRBITRE.** Clément Turpin (França). Va a monestir Akanji (Suïssa). Tarjeta groga també per al seleccionador suís, Murat Yakin. **GOLS.** 0-1 Akanji (min. 21); 1-1, Jordi Alba (min. 55); 1-2, Embolo (min. 58). **ESTADI.** La Romareda.

Akanji, autor del 0-1, davant Pablo Sarabia. EFE/JAVIER BELVER

Futbol										
MASCULÍ										
LLIGA DE NACIONS - GRUP 2										
Espanya-Suïssa										1-2
República Txeca-Portugal										0-4
►Classificació										
Portugal	5	3	1	1	11	2	10			
Espanya	5	2	2	1	7	5	8			
Suïssa	5	2	0	3	4	8	6			
República Txeca	5	1	1	3	4	11	4			

que es queda sense cap mena d'opció. Tot, per culpa d'una desfeta que s'explica a partir de la fragilitat al darrere. Akanji va avançar Suïssa als vint minuts i ja al segon temps, Embolo va apagar l'eufòria que només tres minuts abans del seu gol havia desfermat Jordi Alba, fent pujar un momentani empat que es va esvaïr en un vist i no vist.

El GEIEG s'imposa a l'Almeda i es planta a la final de la Lliga Catalana LF2

ALMEDA - GEIEG
37 67 ► **ALMEDA**. Pujol (8), Cammona (3), Diaz-Guerra (10), Barneda (5) i Peris (2) -cinc inicial-; Armengol (4), Grau (3), Jurjo (2) i Güllera (-). ► **GEIEG**. Pairo (6), Condom (2), Bagaria (2), Morente (11) i González (6) -cinc inicial-; Jodar (5), Casamort (7), Coma (10), Fernandez (2), Mitjans (6), Riera (2) i Melero (8). **ÀRBITRES**. Nicolás Lezcano i Tena González. **PARCIALS**. 6-21 / 11-16 / 9-17 / 11-13.

J.A.B. GIRONA
■ El GEIEG és finalista de la Lliga Catalana LF2. L'equip de Bernat Vivolas va escombrar l'Almeda a les semifinals (37-67) i jugarà avui (12:00h) per aconseguir el primer títol de la temporada contra el Viladecans a Vic. És la primera vegada en la història de la secció basquetbolística que s'arriba a la final de la competició.

Les grupistes van ser molt superiors al seu rival. El conjunt gironí va deixar clar al primer quart que volia ser a la final. Primer parcial amb un coixí de quinze punts al marcador. Les gironines van continuar ampliant l'avantatge, sense donar cap mena d'opció al rival. Al descans, el GEIEG tenia un peu i mig a la final, ja que dominava de vint punts (17-37).

Ala represa, les noies de Vivolas van continuar castigant a l'equip del Baix Llobregat. L'Almeda no va poder ni fer l'intent d'acostar-se a l'electrònic. Amb el partit encarrilat, el GEIEG va aixecar el peu de l'accelerador. Victòria contundent i injecció per afrontar la final contra el Viladecans, que es va imposar al Mataró 52 a 45.

Bernat Vivolas va valorar el rival a la final: «El Viladecans és un equip fet per arribar a aquesta fase final. No esperem res més que un molt bon equip».

Una acció del partit d'ahir entre el Bisbal Bàsquet i el Martorell.

BISBAL BÀSQUET

El Bisbal, per primer cop a la fase final de la Lliga Catalana

► Els empordanesos es desfan del Martorell als quarts de final i s'enfronten avui amb el Martinenc per obtenir un passí històric a la final de la tarda

J.A.B. GIRONA
■ El Bisbal Bàsquet juga avui (12:15 h) les semifinals de la Lliga Catalana EBA contra el Martinenc després de desfer-se ahir del Martorell (72-64) als quarts de final. L'equip de Carles Rofes, que ha assolit per primera vegada en la seva història les semifinals de la competició, exercirà d'amfitrió de tota la fase final al llarg del dia d'avui.

Comptar els partits per victòries. Aquesta fita està aconseguint el Bisbal Bàsquet en aquesta edició de la Lliga Catalana. Sota la batuta de Rofes l'equip va guanyar tots els partits de la fase de grups i també

72 64 **BISBAL - MARTORELL**
► **BISBAL**. Murcia (2), Montalat (2), Solé (25), Planas (13) i Valera (10) -cinc inicial-; Poch (-), Mateu (4), Dílba (9), Soler (-) i Jiménez (7). ► **MARTORELL**. Albarran (2), Catalan (7), Martos (-), Alaga (21) i Valle (5) -cinc inicial-; Mayobanez (13), Domenech (12), Saiz (2), Garzaizabal (2), Hernandez (-) i Navarro (-). **ÀRBITRES**. Mesias González i Basileja Nicolau. **PARCIALS**. 23-16 / 16-17 / 15-14 / 18-20.

va imposar-se ahir al Martorell, plantant-se per primera vegada a les semifinals i batent el sostre històric del club, els quarts de final, on havien quedat eliminats en dues ocasions en anteriors edicions.

Els empordanesos van dominar el partit de cap a peus i en el primer quart dominaven de deu

punts (23-13). Els nois de Rofes van mantenir aquest avantatge fins al final del duel, arribant a disposar de fins a disset punts de marge respecte del Martorell. Jaume Solé va ser el màxim anotador local amb 24 punts. El Martinenc serà l'últim escull per arribar a la final. El conjunt barceloní va derrotar el Tarragona 68 a 76.

A l'altra semifinal (10:30 h), el Barça i el Mataró buscaran un lloc a la final (18:00h). Els blaugranes es van desfer còmodament del Granollers (82-54), mentre que el Mataró es va imposar del Santfeliuenc (75-83).

El Garatge Plana Girona encaixa la quarta derrota del curs contra l'Alcoi

ALCOI - GIRONA
4 1 ► **PA'S ALCOI**. Grau Vila, Formigé, Morales, Pujadas i Pérez -cinc inicial-; Ceschin, Domínguez, Matias, Grau Blanquer i Oltra. ► **GARATGE PLANA GIRONA**. Llaerveria, Alex Grau, Vázquez, Cantero i Aguirre -cinc inicial-; Sánchez, Ariza, Raimon i Fernandez. **ÀRBITRES**. Barba Gomez-Alvarez i Galan Garcia. **GOLS**. 1-0, Morales min.9; 1-1, Aguirre min.16; 2-1, Morales min.41; 3-1, Morales min.45; 4-1, Ceschin min.50.

J.A.B. GIRONA

■ El Garatge Plana Girona continua sense conèixer la victòria a l'OK Lliga. Els homes de Ramon Benito van sumar la quarta derrota consecutiva del curs en caure derrotats a la pista de l'Alcoi (4-1). Morales va ser un maldecap per a la defensa visitant marcant tres dels quatre gols dels valencians.

Els gironins van estar en tot moment en el partit, però els va faltar embranzida en el tram final i decisiu del duel. Morales va avançar l'Alcoi al minut nou. Tot i començar perdent, els blanc-i-vermells van refer-se i Aguirre va aconseguir la igualada abans d'arribar al descans. Un gol que obria el partit de cara a la segona meitat. Després que tots dos equips disposessin d'ocasions, van ser els locals qui van tomar a avançar-se. Morales va fer el segon de la nit quan faltaven deu minuts per acabar. El mateix jugador va castigar un tercer cop la porteria gironina pocs minuts després. Ja a l'últim minut, Ceschin va anotar el gol que situava el quatre a un de definitiu al marcador.

La derrota de deixa el Girona com a cuer de la lliga després d'haver perdut amb el Noia (1-2), amb el Liceo (6-1), el Barça (0-4) i ahir amb l'Alcoi.

CLASSIFICATS

DdG	Per posar el seu anunci HORARI DE RECEPCIÓ DILLUNS A DIVENDRES 9,00 a 15 hores	Personalment a Diari de Girona General Mendoza 2, baixos, Girona.	PER TELÈFON 972 20 20 66	PER EMAIL economics@ddg.cat
------------	--	--	------------------------------------	---------------------------------------

DETALLU EL TEXT I SECCIÓ EN LA QUAL S'HA DE PUBLICAR, NÚMERO DE VISA AMB LA DATA DE CADUCITAT, NOM, DNI/NIF, TELÈFON I ADREÇA DEL CLIENT EN UN DOCUMENT AMB LA SIGNATURA DEL TITULAR.

FINQUES TRILLA
alcat 2104
ESPECIALISTES EN LLOGUERS
www.finquestrilla.com
→ LLOGUER D'HABITATGES AMB MOBLES I SENSE MOBLES
→ LLOGUER DE LOCALS COMERCIALS I MAGATZEMS
→ LLOGUER DE DESPATXOS I DE NAUS INDUSTRIALS
→ LLOGUER DE PLACES DE PÀRQUING, ETC.
C/ Sant Ulàzet, 9 baixos (plaça Triangular) – 17600 FIGUERES
Tel. 972 50 57 01 / 972 51 00 54 – Fax 972 50 52 50
C/ Cap Norfeu, 16 baixos – 17480 ROSES – Tel. 972 25 54 15 – Fax 972 15 03 98
(obert a Roses els dimarts i divendres)

ENSENYAMENT

CLASSES
PROFESSORA dona classes particulars de primària i ESO. 686.88.23.54.

TREBALL

OFERTES
AUXILIAR D'INFERMERIA, titulada en gerontologia cuidant persones grans, al matí. 686.88.23.54.

MOTOR

TURISMES

CITROËN C3 1.1 SX Plus 60 CV. Any 2005. 3.300€. Autos Toni. 972.42.32.65 - 608.43.00.84.

NEW CITROËN C3 1.2 Puretech 82 CV. Any 2017. 10.900€ (242.78 €/mes). 972.42.32.65 - 608.43.00.84. Brunyola.

CITROËN C3 L6 HDI 92 CV. Any 2009. 4.900€. 972.42.32.65 - 608.43.00.84. Brunyola.

CITROËN BERLINGO 1.4 i 75 CV first. Any 2008. 5.445€. 972.42.32.65 - 608.43.00.84.

FORD FOCUS CMAX 2.0 TDCI 136 CV. Any 2004. 4.900€. Autos Toni. 972.42.32.65 - 608.43.00.84. Brunyola.

FORD TRANSIT COURIER 1.5 TDCI. Any 2019. 12.705€ (282.98 €/mes). Autos Toni. 972.42.32.65 - 608.43.00.84. Brunyola.

JAGUAR X-TYPE EXECUTIVE 3.0 V6 230 CV 4x4. Any 2002. 5.500€. Autos Toni. 972.42.32.65 - 608.43.00.84. Brunyola.

KIA PICANTO 1.0 CWT 66 CV concept. Any 2016. 8.400€ (187.09 €/mes). Autos Toni. 972.42.32.65 - 608.43.00.84. Brunyola.

NISSAN Terrano II 2.7 TD. Any 2000. 7.000€. Autos Toni. 972.42.32.65 - 608.43.00.84.

OPEL COMBO 1.6i + gas. Furgó taller. Any 2009. 6.897€. Autos Toni. 972.42.32.65 - 608.43.00.84.

NEW OPEL CORSA 1.4 90 CV Selective. Any 2019. 11.600€ (258.37 €/mes). Autos Toni. 972.42.32.65 - 608.43.00.84. Brunyola.

NEW OPEL COMBO Cargo furgó 1.3 CDTI 95 CV. Any 2018. 10.890€ (242.55 €/mes). Autos Toni. 972.42.32.65 - 608.43.00.84. Brunyola.

PEUGEOT NEW PARTNER 1.6 HDI furgó. Any 2017. 10.950€ (243.89 €/mes). Autos Toni. 972.42.32.65 - 608.43.00.84. Brunyola.

RENAULT MEGANE SPORT Tourner 130 CV. Any 2011. 6.300€. Autos Toni. Informació: 972.42.32.65 - 608.43.00.84. Brunyola.

SEAT Ibiza 1.2 TSI Style 90 CV. Any 2017. 12.300€ (273.96 €/mes). Autos Toni. 972.42.32.65 - 608.43.00.84. Brunyola.

SEAT MARBELLA 900GL. Any 1990. 1.850€. Autos Toni. 972.42.32.65 - 608.43.00.84.

TOYOTA RAV 4 GX2.0i 4x4. ANY 2000. 6.000€. Autos Toni. 972.42.32.65 - 608.43.00.84.

VOLKSWAGEN GOLF VARIANT 1.6 TDI. Any 2011. 8.900€ (198.23 €/mes). Autos Toni. 972.42.32.65 - 608.43.00.84. Brunyola.

DIVERSOS

ALTRES

ABS NETEJA XEMENEIES GIRONA. Servei professional diari en la neteja de llars de foc, calderes de gasoil i tot tipus de conductes de fum. 972.17.1733. Xemenies a neteja, tora peüll i diners.

Premi Prudenci Bertrana de novel·la

► —F ragnoli!

En Sebastià Martí Roura va deixar anar un crit mentre obria els braços per estrènyer ben fort el seu amic, que acabava d'entrar al local. Ell era l'únic que podia dir malament el seu cognom sense rebre una esbrancada sonora.

Era una tarda freda de finals de març del 1944 i ja feia tres anys que havia obert la galeria al carrer de la Cort Reial de Girona. Era un estudi modest que tenia una certa clientela fixa. No matava llops, però tenia prou feina per anar tirant sense haver de patir. Per això poc que s'imaginava, en sentir els pica-rols de la porta que anunciaven l'entrada d'un client a la botiga, que seria ell.

En Valentí Fargnoli, orgullós de les seves arrels italianes, discutia acaloradament amb qualsevol que gosés trabucar les lletres del seu cognom, i deixar anar una tirallonga de ràstics i renecs. Amb la gorra un xic decantada cap a la dreta, li va dedicar un somriure que va quedar emmarcat per un bigotet estret i prim que li recorria el llavi superior, com un exèrcit de formigues. Va deixar a terra la capsa que duia per fondre's en una abraçada amb el que havia estat el seu ajudant feia més de deu anys.

La col·laboració entre en Fargnoli i en Martí Roura havia estat curta, però intensa. En Martí Roura havia treballat al seu costat de l'any 1932 al 1936, quan va plegar perquè se'n va anar a la guerra a lluitar per la República. Quan va tornar del front, i després de fer diverses feines, va aconseguir obrir el seu propi

ALBA CARMONA. GIRONA

■ Un fotògraf que ha fixat en la retina de moltes generacions de gironins els paisatges encara verges dels inicis del segle XX, la mà dreta del president Josep Tarradellas a Catalunya, un adolescent «especial» i tot

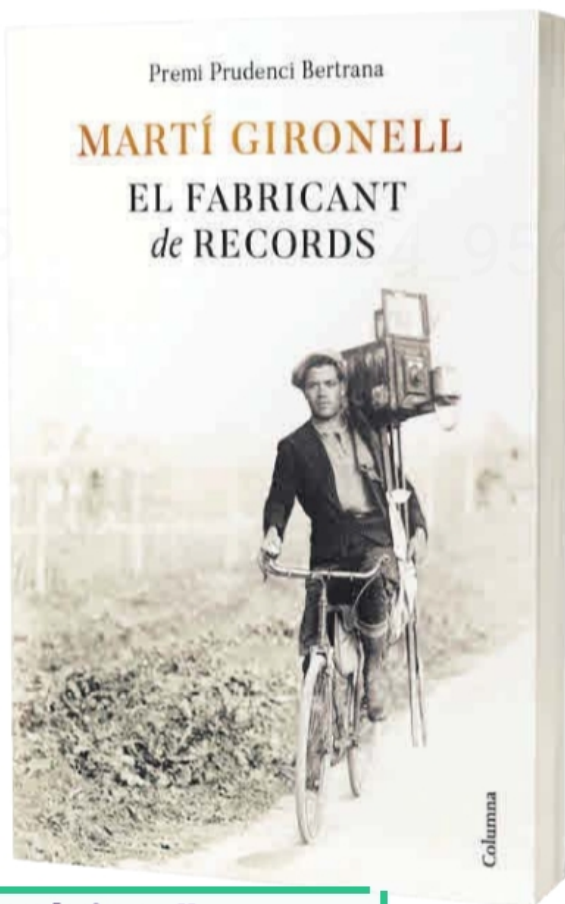
allò que s'amaga sota la superfície són els protagonistes de les quatre obres guanyadores dels Premis Literaris de Girona, que es van entregar dimarts passat en la tradicional nit literària de la Fundació Prudenci Bertrana. **Diari de Girona** ofereix

avui un petit tast dels llibres sorgits d'aquesta convocatòria, que van arribar dimecres a les llibreries.

En primer lloc, el darrer Premi Prudenci Bertrana de novel·la, *El fabricant de records*, en què el besalutenc Martí Gironell ha partit de la fi-

gura del fotògraf ambulant Valentí Fargnoli per endinsar-se en el paper de la fotografia a l'hora de fixar els records en la vida de les persones.

Per la seva banda, Joan Esculies s'ha endut el Carles Rahola per un assaig biogràfic sobre una figura

Martí Gironell «El fabricant de records»

► El periodista i escriptor de Besalú Martí Gironell ha suinat el Bertrana a un palinàres que ja tenia, entre altres, el preini Ramon Llull o el Néstor Luján amb *El fabricant de records*, una novel·la que reivindica la fotografia com l'art de fixar la memòria a partir de la figura del fotògraf ambulant Valentí Fargnoli. Per a construir el relat, Gironell ha partit d'un buit real en la biografia del fotògraf: què va passar després que rebés l'autorització per fotografiar el casament d'Alfons XIII i Victòria Eugènia. L'edita Columna.

negoci, que és el mateix que ara regenta al carrer de la Cort Reial.

Amb aquella abraçada, en Martí Roura li va notar tots els ossos. En Fargnoli estava més prim i amb les faccions de la cara més xuclades i mages.

—Com estàs? Et veig bé!

No es va atrevir a ser sincer. Trobava el seu amic més sec i escanyolit que mai.

Era un home d'estatura mitjana, entorn d'un metre seixanta, cabells negres i ondulats, i ulls castanys foscos enfonsats en una cara ovalada i pàl·lida.

Només aquell bigotet donava una mica de vida a la seva fesomia. Per contra, en Martí Roura era alt i corpulent, amb el front ample i solcat per les arrugues, senyal del pas dels anys i dels maldecaps. Desprenia una barreja d'afabilitat i respecte, que no imposava. Tenia les faccions de la cara molt marcades, i la barba no amagava uns clotets a les galtes que se li veien quan somreia.

—Au, va, no diguis mentides! —el va renyar en Fargnoli, que el va tallar en sec—. De fet, m'estic morint!

—Collons! —Va deixar anar el renec mentre obria bé els ulls en senyal de sorpresa.

—Sí, noi. És així de cru i de trist —va sentenciar en Fargnoli.

En Sebastià Martí Roura va penjar el cartell de tancat a la porta de l'estudi i el va fer passar a la rebotiga.

—I doncs, què tens? Què et passa? —va preguntar tot seguit.

—És un mal que m'està corcant per dins, però, de fet, no he vingut a parlar d'això, sinó d'això altre —i amb la punta de la sabata va tustar la capsa que havia quedat a terra, entre els dos homes.

En Martí Roura no va voler insistir en el que tenia perquè va veure que en Fargnoli no en volia parlar.

Així que es va ajupir per agafar l'embalum que havia deixat als seus peus el seu vell amic.

Ara que s'hi fixava, se'l veia esgotat per haver traginat aquella capsa fins a la botiga. Des de casa seva era un bon tros, i ho rematava el tram final, que feia pujada, i que va fer veure la padrina a en Fargnoli.

—Són unes fotos inèdites que vull que et quedis.

En Martí Roura va alçar les celles.

—Inèdites? —va repetir, amb un punt d'admiració.

—Sí, sí. Algunes no les ha vistes mai ningú. —I amb una petita pausa, en Fargnoli va subratllar la importància que per a ell sempre havien tingut aquelles fotografies—. No era el moment.

D'esquerra a dretes, Montañá, Padilla, Esculies, Gironell i Gual, dimarts.
MARC MARTÍ

clau de l'antifranquisme, Josep Fornas (1924-2001), estret col·laborador de Josep Tarradellas.

Veïns especials és el resultat del treball a quatre mans d'Arturo Padilla i Rubèn Montañá. Cadascú ha donat veu a un dels protagonistes de la novel·la juvenil guanyadora del Ramon Muntaner: en Biel, un adolescent «especial» i una presentadora de televisió.

Al seu torn, la poeta Anna Gual és el flamant premi Miquel de Palol de poesia per *Les ocultacions*. El poemari trena, «des de l'honestedat», material autobiogràfic de l'autora amb històries d'altres persones per fer aflorar «allò ocult» que no es pot percebre amb els cinc sentits.

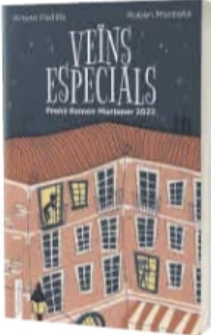

Anna Gual «Les ocultacions»

► Editat per Proa, *Les ocultacions* és, segons la poeta Anna Gual, «un cant al misteri» fruit d'una «investigació poètica entorn d'allò ocult i el que no es veu a nivell superficial». El resultat és un poemari que conjuga una part autobiogràfica i una altra amb «històries dels altres» poetitzades, totes unides per un fil conductor, diu: «l'honestedat».

Arturo Padilla i Rubèn Montañá «Veïns especials»

► Arturo Padilla i Rubèn Montañá han escrit a quatre mans *Veïns especials*, una novel·la adreçada al públic juvenil i protagonitzada per en Biel, un adolescent «especial», diuen els autors, que estableix una relació particular amb una presentadora de televisió. Un dels atractius del relat, segons el jurat del guardó, és el to amb què s'acosta als dos personatges protagonistes, des de l'humor i la tendresa,

defugint de qual·sevol victimisme o etiqueta. Està publicat per Fanbooks.

Premi Ramon Muntaner de lit. juvenil

► La mama prefereix escoltar la ràdio abans que el silenci. Encara està mosca. Segur que discuteixen aquesta nit, a l'habitació, quan es pensin que jo no els sento. I, demà, el papa actuarà com si res, però la mama tindrà cara de mala lluna. Tot per trencar una copa.

Ja sé que la mama no porta bé que trenqui els plats, però avui he descobert que encara l'afecta més que trenqui les copes. De tota manera, ella mai m'ha escridassat per trencar res. I mira que soc sastre, però la mama no s'esvera per aquestes coses. En canvi, el senyor buldog del restaurant s'ha

passat quatre pobles amb el noi cara-de-xiclet. Per això he trencat la copa, perquè deixés d'escridassar el pobre noi. Amb mi segur que no s'hi atreveix.

És un poder que tinc. Superman pot volar, Spiderman pot grimpar per les parets i jo puc evitar que la gent s'enfadi amb mi. Fa temps que vaig descobrir aquest poder, però no l'hi he dit a ningú perquè tothom sap que els superherois han d'amagar els seus superpoders. Ja puc llançar-me de cap a la piscina, trencar una copa o fer el que em roti, que la gent no em renyia. En tot cas, sempre busca una altra persona.

Joan Esculies «Josep Fornas, el solucionador»

► Després de publicar la biografia de Josep Tarradellas, l'escriptor i periodista Joan Esculies s'acosta de nou al president a l'exili a través d'un dels seus col·laboradors més estrets, Josep Fornas, en un assaig biogràfic publicat per Proa. Figura clau de l'antifranquisme, va ser vital per al seu retorn a Catalunya.

Premi Carles Rahola d'assaig

► Fornas va dedicar el matí del dia 24 a fer «un pla d'empresa». A migdia va sortir a dinar sol al Boulevard Saint-Michel. «Trobo París més aviat ensopit, tothom va a la feina i quasi no tens

temps de mirar les cares de la gent. I això que no fa gens de fred. Una mica d'humitat i un cel grisós que sembla que el toquis amb la mà. Ara ja em sembla, però, que sempre he estat

aquí». Al vespre, junt amb Martínez, va anar de nou a cal sastre. La conspiració no li va deixar temps per anar al cinema a veure la Brigitte Bardot a *La femme et le pantin*.

«Recomanar-vos la màxima discreció assegurant-vos per la meua part que sóc tot sol a saber que m'heu visitat», deia la nota de comiat de Josep Camps [el sastre]. Retornats els amics el dia 26, a partir d'aquell moment va començar un carteig incessant entre Barcelona i París. «Con sumo gusto ponemos en su conocimiento que con esta fecha le remitimos parte de los patrones que nos fueron solicitados por su respetable firma». Firmat MACSA, Manufacturas de Alta Confección SA, la tapadora de Fornas.

La coneixença ja estava feta. Ja hi havia dos vèrtexs del triangle, però faltava el tercer, el

més important, l'element financer de qualsevol operació que planegessin. Però d'on sortien els diners per promoure la revolució antifranquista? El sastre també tenia resposta per a això. El 21 de març de 1959, Fornas va rebre una postal de Josep Caminals des de Rabat. De seguida va entendre que era el pseudònim de Camps. Els fons per finançar el complot sortien d'un dels seus clients més rics, el príncep Moulay al-Hassan, l'hereu del rei Muhàmmad V del Marroc.

La vida del jove gestor estava a punt de canviar per sempre, encara que no pas en el sentit que ell imaginava. Però, qui era Josep Fornas? I com havia arribat a involucrar-se en el complot imaginat per un sastre de París? Per comprendre-ho calia recular fins a mitjans de la dècada dels anys vint...

Premi Miquel de Palol de poesia

► Addicta a la claredat de les coses més fosques he encès la tenebra i m'hi he trobat, a les palpentes.

Un bon ensurt en descobrir que al cos hi tinc una capella on els amics venen i pregunten.

Diuen que hi ha un canelobre al fons dels òrgans que fa llum als seus problemes.

Diuen que els canto sense saber-ho, que els assereno les tempestes.

Diuen que em crec una trinxera però que ells han vist que per dins soc un jaciment de marbre blanc i tot és pur, i res hi sobra.

Cultura i Societat

«Correspondència». La poetessa Belén Vieyra dedica cinc dels seixanta-vuit poemes que integren el seu segon poemari al municipi baix-empordanès, on va arribar fa un any per regentar la llibreria Espai Libelista

«Calonge em va fer percebre un sentiment de pertinença»

► El Castell acull la presentació d'una obra amb la qual la llibretera Belén Vieyra expressa la seva gratitud amb el poble, on va arribar fa un any per formar part de la «booktown» a l'espai Libelista

Albert Cornellà
CALONGE

CRÒNICA

■ Nascuda a Madrid el 1994, Belén Vieyra Calderoni no s'ho va rumiar gaire quan, casualment a través de Twitter, va veure que el municipi de Calonge buscava set llibreters per donar forma al nou projecte de Ciutat dels Llibres. A la capital espanyola, Vieyra tenia amics, part de la seva família i una jornada laboral com a comptable en una empresa, a la qual havia accedit després de cursar estudis d'Economia. Malgrat presentar un projecte propi, en la fase final no va superar el procés de selecció. La seva persistència i amor per la poesia i la filosofia van fer que l'empresa barcelonina Libelista li oferís regentar l'establiment que sí que havia aconseguit superar la selecció.

De tot allò ja ha passat un any -el pròxim 10 de desembre la *booktown* celebrarà el seu primer aniversari- i a Vieyra l'experiència li ha servit per escriure *Correspondència* (Huerga&Fierro Editores), un llibre de 144 pàgines amb 68 poemes que s'acompanyen d'il·lustracions en blanc i negre i que en part esdevé un

L'escriptora i poetessa Belén Vieyra durant la presentació del poemari «Correspondència» a l. DE CALONGE I SANT ANTONI

agraïment a tot el que aquest municipi del Baix Empordà li ha donat. El passat divendres al vespre el Castell de Calonge va acollir la presentació del llibre en un acte que va comptar amb la presència de l'alcalde de Calonge i Sant Antoni, Jordi Soler, el prologuista,

Chema Forte, l'exdirector de Ràdio Nacional d'Espanya, Ignacio Elguero de Olavide i la directora de la Biblioteca Nacional d'Espanya, Ana Santos Aramburu.

«El poemari versa sobre cartes, destinataris i remitents. Després hi ha una qüestió etimològica,

que és allò que significa correspondència en si. La idea era jugar amb el doble significat de la paraula, perquè a Calonge he rebut pau, afecte i una oportunitat» assenyala la poetessa i escriptora sobre un llibre que, malgrat estar escrit en castellà -atès que la seva

autora afirma no comptar encara amb prou fluïdesa per a fer-ho en català - inclou cinc poemes dedicats al municipi i als seus veïns. «Tenia ja un munt d'idees i esborranys, però és un dia en aquest poble, entre aquests carrers i amb la tranquil·litat i el silenci quant tot comença a encaixar i pren sentit. Calonge em va fer percebre un sentiment de pertinença» afegeix l'autora que, el 2018, va debutar amb *L'Anima*, un poemari escrit íntegrament en italià i que també ha escrit diversos contes.

«Sensacions positives»

A poc més de dos mesos per celebrar el primer aniversari, Vieyra subratlla les «sensacions positives» que ha experimentat al llarg d'aquest temps al poble dels llibres. «Des que vaig arribar vaig rebre molta hospitalitat, rebou una comunitat veïnal solidària i que un Ajuntament decidís revitalitzar el seu nucli històric econòmicament a través de la cultura» explica. «Després d'haver passat un Nadal, un Sant Jordi i un estiu a Calonge jo puc dir que la cultura no només és rendible, perquè els números donen. Els llibreters no ens fem milionaris, però la gent ve, compra i el marge ens dona per viure» assevera Vieyra.

L'escriptora i poetessa també resalta els beneficis que traslladar-se a Calonge li han reportat en l'àmbit personal. «Visc a 400 metres d'on treballa en un poble on conec el nom de la persona que em ven el pa. Conec la Virginia i en Nacho del bar del costat. Això a Madrid és gairebé impossible de trobar. Després hi ha l'entorn. Tinc la costa a cinc minuts i un munt de pobles medievals. I això és una meravella» apunta.

En la seva opinió, la *booktown* hauria de ser «la primera pedra d'una gran fortalesa cultural» si s'acompanya d'altres disciplines com teatre, música i art.

Les Preses clou amb èxit la primera Fira del Llibre Local i Conscient

► La cita, que tindrà una segona edició l'any vinent, ha comptat enguany amb un total de 27 editorials

DDG. LES PRESES

■ Llegir conscientment i amb responsabilitat ambiental, perquè també a través de la literatura es pot aportar un gra de sorra en la lluita contra el canvi climàtic. Les Preses va cloure ahir la primera edició de la Fira del Llibre Local i Conscient, una cita que va arrencar divendres

al matí amb una jornada centrada en el sector professional i que ahir, durant tot el dia, va obrir les seves portes al públic en general. En aquesta primera edició, la fira ha comptat amb un total de 27 editorials que comparteixen una clara aposta per reduir al màxim la seva petjada ambiental.

Ni les previsions de pluja - que al llarg de tota la jornada amenaçaven el cel del municipi garrotxí - ni les fortes ràfegues de vent van impedir que fossin molts els qui es decidissin a passar per la fira i participar en alguna de les activitats

programades.

«Ha estat una passada perquè la gent ha respost fantàsticament i estem molt contentes» explicava ahir a la tarda Laia Figueras, directora d'un certamen literari que, després de l'èxit assolit, comptarà amb una segona edició l'any vinent. Figueras també va destacar que la gent que es va acostar a la fira, situada a la pista Poliesportiva, «no només ha vingut a passejar, sinó que ha mirat parades, ha comprat i s'ha interessat per tot allò que les editorials oferien». «El fet que hi hagi 27 editorials que han vingut amb lli-

El públic va respondre en la primera edició de la fira. AJUNTAMENT DE LES PRESES

bres impresos localment ja demostra que hi ha consciència. És una primera passa» va afegir la directora que, també considera que la responsabilitat «no només recau en

les editorials, sinó també en les impremtes i els mateixos lectors que, són els qui finalment decideixen comprar llibres editats amb criteris sostenibles».

Sant Sebastià enlaira el talent emergent de Laura Mora

► «Los reyes del mundo», el segon film de la cineasta colombiana, s'emporta la Conxa d'Or
► Carla Quílez és premiada com a intèrpret

NANDO SALVÀ, SANT SEBASTIÀ

■ Sovint, la pel·lícula que s'acaba erigint-se en la guanyadora d'un festival de cinema no és la que obté els afalacs més majúsculs del jurat, sinó la que menys enemics acaba fent entre els seus membres. Dit altrament: solen guanyar les candidates que generen consens entre els jutges, i això és així especialment quan entre ells no hi ha personalismes ni autoritats gaire definides. El grup encarregat de jutjar les pel·lícules que han participat a la 70a edició del Festival de Sant Sebastià encaixa a la perfecció en aquest perfil: l'actriu Glenn Close el presidia, però la seva renúncia a pocs dies de l'inici de la competició el va deixar sense líders -, i possiblement aquest sigui un dels motius pels quals el segon film de la colombiana Laura Mora es va alçar anit amb la Conxa d'Or.

I segur que un altre dels motius, més important, és que *Los reyes del mundo* és una pel·lícula estupenda. Pren un arquetip narratiu d'eficàcia provada -un grup de personatges s'endinsen a la jungla a la recerca de la seva pròpia versió d'El Dorado, i després de superar duríssims obstacles comprenen que les terres promeses gairebé mai compleixen les seves promeses - i ho enriqueix a base tant de rellevància política -el seu rerefons són les amenaces i assassinats que pateixen aquells colombians que lluiten per la restitució de les terres que els van ser robades per grups paramilitars-com, sobretot, d'una constant successió d'imatges que resulten aclaparadores per la seva violència, o la seva múscul cinètic, o la poesia, o la tristesa, o la càrrega onírica, o el poder al·lucinogen, o les connotacions simbòliques, o

L'equip de «Los reyes del mundo» celebrant la Conxa d'Or anit a Sant Sebastià.

JAVIER ETXEZARRETA/EFE

diverses d'aquestes qualitats alhora.

Pel que fa al Premi Especial del Jurat concedit a *Runner*, òpera prima de la nord-americana Marian Mathias, suposa la justíssima reivindicació d'una pel·lícula que va passar de puntetes per Sant Sebastià; i també comprensible resulta el premi a la Millor Direcció obtingut pel japonès Genki Kawamura gràcies a la seva òpera prima, *A Hundred Flowers*. L'actriu debutant Carla Quílez s'ha erigit amb la Conxa de Plata 'ex aequo' a la millor interpretació protagonista pel seu paper de mare adolescent a *La maternal*, compartint guardó amb Paul Kircher pel paper al film *Le Lycéen*.

Liam Neeson presenta «Marlowe» i «Suro» aconseguix dos premis

► La pel·lícula de cinema negre *Marlowe* del director i guionista Neil Jordan i rodada en part a Blanes i a d'altres escenaris catalans, amb un paper protagonista «somiàt» per a Liam Neeson, va ser la darrera pel·lícula a projectar-se, fora de concurs. El film narra la història d'una bella

i rica hereva que a finals dels anys 30 contracta el detectiu Phillip Marlowe, personatge a qui dona vida Liam Neeson, per tal que busqui el seu antic amant, que ha desaparegut. D'altra banda «Suro», rodada a l'Empordà, es va endur els premis Fipresci i Irizar.

Mayte Martín obre el Flamengi de tardor

► «FLAMENCO ÍNTIMO». La cantant Mayte Martín va inaugurar anit al vespre a l'Auditori de La Mercè de Girona la 4a edició del Flamengi presentant l'espectacle *Flamenco Íntimo*. El gruix de la programació d'aquesta edició del festival es podrà veure durant el mes de novembre.

ANIOL RESCOSA

L'Hereu Escampa i Bananas, al Saltamarges Fest de Sarrià de Ter

DDG, SARRIÀ DE TER

■ El local del Associació Cultural Apaga la Tele de Sarrià de Ter acollirà dissabte vinent, 1 d'octubre, una nova edició del festival organitzat pel segell gironí de rock alternatiu Saltamarges. La banda mallorquina d'emo-rock Saïm serà l'encarregada d'obrir el

Saltamarges Fest a les 19 h. La jornada també comptarà amb els bascos Bananas, els osonencs L'Hereu Escampa, els ganxons Nòia, el grup de Sarrià Calm i els valencians Shibuya, que substituïx també ganxons Hopeful, que a última hora s'han vist obligats a anul·lar la seva presència.

MUSEU JOGUET CATALUNYA

FIGUERES

www.mjc.cat

amb el suport de:

mitjans col·laboradors:

Foto: Jordi Puig

Fes-te del club del subscriptor

A més de rebre còmodament el teu exemplar, podràs gaudir de nombrosos serveis i activitats de franc o amb importants descomptes.

 Consulta les promocions també al nostre web

RESERVA LES TEVES ENTRADES PER **TELÈFON** AL 972 202066 (DE DILLUNS A DIVENDRES DE 9.00 A 13.00 H) O PER **CORREU ELECTRÒNIC** A L'ADREÇA subscripcions@ddg.cat RESPECTANT ELS TERMINIS DE RESERVA

BÀSQUET

UNI GIRONA BARÇA CBS

SEMIFINALS 34A EDICIÓ Lliga NACIONAL CATALANA AON 2022
PAVELLÓ DE FONTAJAU

Divendres, 30 de setembre a les 21h

TRUCA'NS PER RESERVAR LES TEVES ENTRADES (MÀXIM 4 ENTRADES PER SUBSCRIPTOR FINS ESGOTAR EXISTÈNCIES)

FUTBOL

SORTEIG D'ENTRADES GIRONA FC R. SOCIEDAD

1 ENTRADA PER SUBSCRIPTOR

ESTADI MONTILIVI

DIUMENGE, 2 D'OCTUBRE A LES 18:30h

TRUCA'NS SI VOLS PARTICIPAR-HI

SORTEIG

SORTEIG INSCRIPCIONS GRATUÏTES

9a CURSA DE LA DONA DE GIRONA

DIUMENGE 9 D'OCTUBRE DE 2022

TRUCANS AL 972 202066 SI VOLS PARTICIPAR-HI O ENVAIA UN MAIL A: SUBSCRIPCIONS@DDG.CAT

El sorteig es realitzarà el proper dimecres 28 de setembre

TEMPORADA ALTA

PREU
36 €

L'ADVERSARI

TEATRE MUNICIPAL DE GIRONA

Divendres 9 d'octubre a les 18 h

2X1

TRUCA I RESERVA
LES TEVES ENTRADES

DATA LÍMIT **DIMARTS 27 DE SETEMBRE**

PREU
25 €

MARIA ARNA I MARCEL BAGÈS: HIPERUTOPIA

LA MIRONA

Dimarts 11 d'octubre a les 22 h

2X1

TRUCA I RESERVA
LES TEVES ENTRADES

DATA LÍMIT **DIMARTS 27 DE SETEMBRE**

PREU
60 €

LES LUTHIERS: GRAN RESERVA

AUDITORI DE GIRONA

Dimecres 12 d'octubre a les 18 h

2X1

TRUCA I RESERVA
LES TEVES ENTRADES

DATA LÍMIT **DIMECRES 5 D'OCTUBRE**

SORTEIG

ELS GUANYADORS DE LA CISTELLA CAPRABO

DEL MES DE SETEMBRE SÓN:

JOAN FRANCESC BARNÉS SARRÀ

MONTSERRAT CASAS SOLER

LA RESPOSTA ERA: EL VENT

Diari de Girona i Caprabo et regalen
can cistella amb una selecció dels
millors productes gourmet
d'alimentació saludable i de bellesa
de les marques pròpies de Caprabo

VISITES

FUNDACIÓ MONA 2X1

PREU
9 €

FENT LA RESERVA AL 972 47 76
18, CAL PRESENTAR LA TARGETA
DEL CLUB DEL SUBSCRIPTOR
EN EL MOMENT DE LA VISITA

CARRETERA
DE CASSÀ, S/N.
RUIDELLOTS
DE LA SELVA

PREU
28 €

TITANAS

TEATRE MUNICIPAL DE GIRONA

Divendres 14 d'octubre a les 20 h

2X1

TRUCA I RESERVA
LES TEVES ENTRADES

DATA LÍMIT **DIVENDRES 30 DE SETEMBRE**

PREU
28 €

FAEMINO Y CANSADO: 17 VECES

AUDITORI DE GIRONA

Divendres 14 d'octubre a les 20 h

2X1

TRUCA I RESERVA
LES TEVES ENTRADES

DATA LÍMIT **DIVENDRES 30 DE SETEMBRE**

PREU
10 €

BOB MARLEY FOR BABIES

EL CANAL, CENTRE D'ARTS ESCÈNIQUES

Divendres 16 d'octubre a les 13 h

2X1

TRUCA I RESERVA
LES TEVES ENTRADES

DATA LÍMIT **DIVENDRES 30 DE SETEMBRE**

LA PLANETA

PREU
14 €

DESPERTAR

UNA ADAPTACIÓ D'WAKENINGS
D'OLIVER SACKS

**Divendres 30 de setembre
i dissabte 1 d'octubre a les 20h
Diumenge 2 d'octubre a les 18h**

2X1

TRUCA I RESERVA
LES TEVES ENTRADES

DATA LÍMIT **DIMECRES 28 DE SETEMBRE**

AUDITORI DE GIRONA

PREU
10 €

B1N0

ESCENARI MONTSALVATGE - ZONA A

Divendres 7 d'octubre a les 21 h

2X1

TRUCA I RESERVA
LES TEVES ENTRADES

DATA LÍMIT **DIMECRES 5 D'OCTUBRE**

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

NOM COGNOMS

TELÈFON

NOM COGNOMS

Retall, ompli i
presenti la butlleta a
les nostres oficines

sembre l'exposició «Robert Capa: 15 de març de 1939, l'exèrcit oblidat de camp d'Angels». Una mostra organitzada per l'equipament empordanès en col·laboració amb l'ICP i el Memorial del camp d'Angels.

Cultura i Societat Entreteniment

PASSATEMPS

SUDOKUS

		2	8	4				6
		1				5		
	8						4	7
				9				
		3			8	1		
			5	6				4
		9		7	4		3	
		8			5			
	1		9					

		7		8				
		2						9
8	6					5		4
1		6				9		
	2			4				
9								6
	8				4			
			1		2		7	8
		9		7				3

			1					
	9	8	5		4			
						3	8	4
	1	9	2					
		2		8			7	
6	7							
	3				1		2	
		5			9	8		1
		1			7			3

2	5	7	4	0
0	7	1	4	6
6	7	5	2	4
7	0	5	2	4
4	6	7	1	0
1	9	7	5	6
4	6	7	2	5
1	0	5	6	7
6	7	5	2	4
5	3	4	1	0
0	7	1	4	6
6	7	5	2	4
7	0	5	2	4
4	6	7	1	0
1	9	7	5	6
4	6	7	2	5
1	0	5	6	7
6	7	5	2	4
5	3	4	1	0
0	7	1	4	6
6	7	5	2	4
7	0	5	2	4
4	6	7	1	0
1	9	7	5	6
4	6	7	2	5
1	0	5	6	7
6	7	5	2	4
5	3	4	1	0
0	7	1	4	6
6	7	5	2	4
7	0	5	2	4
4	6	7	1	0
1	9	7	5	6
4	6	7	2	5
1	0	5	6	7
6	7	5	2	4
5	3	4	1	0
0	7	1	4	6
6	7	5	2	4
7	0	5	2	4
4	6	7	1	0
1	9	7	5	6
4	6	7	2	5
1	0	5	6	7
6	7	5	2	4
5	3	4	1	0
0	7	1	4	6
6	7	5	2	4
7	0	5	2	4
4	6	7	1	0
1	9	7	5	6
4	6	7	2	5
1	0	5	6	7
6	7	5	2	4
5	3	4	1	0
0	7	1	4	6
6	7	5	2	4
7	0	5	2	4
4	6	7	1	0
1	9	7	5	6
4	6	7	2	5
1	0	5	6	7
6	7	5	2	4
5	3	4	1	0
0	7	1	4	6
6	7	5	2	4
7	0	5	2	4
4	6	7	1	0
1	9	7	5	6
4	6	7	2	5
1	0	5	6	7
6	7	5	2	4
5	3	4	1	0
0	7	1	4	6
6	7	5	2	4
7	0	5	2	4
4	6	7	1	0
1	9	7	5	6
4	6	7	2	5
1	0	5	6	7
6	7	5	2	4
5	3	4	1	0
0	7	1	4	6
6	7	5	2	4
7	0	5	2	4
4	6	7	1	0
1	9	7	5	6
4	6	7	2	5
1	0	5	6	7
6	7	5	2	4
5	3	4	1	0
0	7	1	4	6
6	7	5	2	4
7	0	5	2	4
4	6	7	1	0
1	9	7	5	6
4	6	7	2	5
1	0	5	6	7
6	7	5	2	4
5	3	4	1	0
0	7	1	4	6
6	7	5	2	4
7	0	5	2	4
4	6	7	1	0
1	9	7	5	6
4	6	7	2	5
1	0	5	6	7
6	7	5	2	4
5	3	4	1	0
0	7	1	4	6
6	7	5	2	4
7	0	5	2	4
4	6	7	1	0
1	9			

ESCACS

Les blanques juguen i guanyen

solución escasa: 1-AZ, AXA2, 2-TXZ, RXD5+; 3-RD4, DXX7, 4-DBA+

QUADRE NUMÈRIC

	x		-		=1
+		+		-	
	x	3	-		=4
-		+		+	
	-		x		=4
=1		=9		=4	

4	x	2	-	7	1
+	■	+	■	-	■
3	x	3	-	5	4
-	■	+	■	+	■
6	-	4	x	2	4
1	■	9	■	4	■

MOTS ENCREUATS PER J.P. PETIT

HORIZONTALS: 1. Petit municipi. Desplega tot el seu arsenal ofensiu. 2. Anul·laren la llei. Pot ser el nord o el sud. 3. Brilla amb llum pròpia. Cridant amb agudes. 4. Càntir ben diferent. Perímetre. Una de l'inici. 5. La més feble. Llengua basca. Ocell. 6. El més apegalós del vescomtat. Les dames de l'escaquer. 7. Una gran espasa. Projecte mentalment. Pivots en potència. 8. Troca. Molts i molts anys. 9. Refutà els arguments. Gelar sobre glaçat. 10. Arguina de surfistes. Lliga caps. A la dreta del pare. 11. On ens ha vist créixer. Culte al cos. 12. Americana descendent de colons. Destral de cavallers.

VERTICALS: 1. Una que no mou ni un dit. So que no deixa dormir. 2. Tub de fusta de doble llengüeta. Corregir. 3. Butlles. Fadi caure l'enemic. 4. Escalres. La que manté la ment clara. En ple caos. 5. Són de rotació i del mal. Una fina. 6. Val per tres. Obel·lí. Extrem de futbol. 7. S'extingeix. Cap militar turc. 8. Amarrí el vaixell. Crit del carreter. 9. Cap de trons. Deis bens. Terra àrida i inhòspita. 10. Reuní al voltant de la taula. Es distingeix pel seu bon gust. 11. Figura del trànsit. Cos que brilla amb llum pròpia. Posen fi al clima. 12. Posat de qui mira amb desdeny de dalt a baix. Devota de sant Joan Bosco.

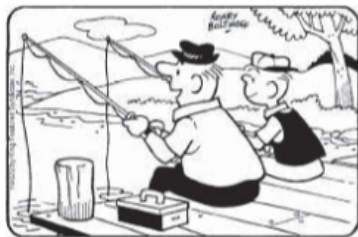
	1	2	3	4	5
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1							■					
2									■			
3				■								
4						■					■	
5		■								■		
6					■							■
7			■					■				
8	■								■			
9							■					
10				■							■	
11						■						
12								■				

Coluccio di Salimbeni

B	O	X	E	G	E	M	C	A	P	A
O	R	A	U	E	M	A	N	A		
R	E	T	R	A	C	H	I	L	E	
N	U	A	R	F	X	A	L			
I	N	O	R	E	T	G	L	A		
S	A	X	I	O	A	P	R	E	S	
	C	I	M	A	C	T	C	A	R	S
F	A	S	E	I	D	E	I	N	A	
O	T	N	O	B	E	S	A	I	L	
C	A	R	E	S	I	D	O	N	I	A
A	O	S	S	A	E	N	T			
L	A	B	A	L	E	T	A	X		

SIS DIFERÈNCIES

gran. 4. Hi ha una altra tina al tanol. 5. Et n'vois és més petit. 6. Hi ha una altra

OLAF EL VIKING PER CHRIS BROWNE

HORÒSCOP

 ARIES 21 MARÇ A 19 ABRIL
 ► No poder dur a terine el que pensava el contrariaria. Trauria millor partit al dia si tractés de ser més inextinguible, ja que sorgiran bones possibilitats de passar-ho bé.

 TAURE 20 ABRIL A 20 MAIG
 ► Les activitats en grup resultaran agradables. Si va de compres pot trobar alguna ganga, però assegurar-se del que adquireix. Els seus compromisos socials seran molt gratificants.

 BESSONS 21 MAIG A 20 JUNY
 ► Potser se senti decebut per l'actitud d'un ésser estimat. Procuri ser equílibre, doncs és molt possible que vostè exigeixi massa. Altres balcons en la seva relació sent inercial.

CRANC 21 JUNY A 22 JULIOL
► Guardi silenci pel que fa a qualsevol cop de sort que tingui, ja que algú proper a vostè és possible que tracti de treure'n partit. La seva vida sentimental s'anuncia una mica enfurismada.

LLÉO 23 JULIOL A 22 AGOST
► Possibilitat de conflictes en l'entorn familiar, on potser ha arribat el moment de posar els punts sobre les is. Aprofiti les suggeriments d'un amic per treure partit al dia.

VERGE 23 AGOST A 22 SETEMBRE
► Dia propici al descans i la distracció. Podrà dir a terme, a total satisfacció, tot allò que havia previst. Gaudirà d'una jornada en la qual no hi haurà ni una nota discordant.

 BALANÇA 23 SET. A 22 OCTUBRE
► No es deixis arrossegar per empells soltats o podràs l'ocasió de gaudir d'un dia que s'anuncia prometedor. Deixi que els que envolten manifestin els seus sentiments.

 ESCORPIÓ 23 OCT. A 21 NOVEMBRE
► La seva vida familiar requerirà molta dedicació i una gran dosi d'energia. Potser sorgirà l'ocasió de fer una excursió, que resultarà molt divertida. La vetllada s'anuncia plena de romanticisme.

 SAGITARI 22 NOV. A 21 DESEMBRE
► Bon moment per desenvolupar tota la seva capacitat, si aconsegueix vencer la seva apatia. Procuri planificar bé el seu temps. A la nit tindrà ocasió de divertir-se, però fugi dels excessos.

CAPRICORN 22 DESEMBRE A 19 GENER
► La seva agudesa d'enginy i la penètria salvarà situacions conflictives en l'àmbit familiar. Procuri administrar bé els seus diners i fugi de les despeses innecessàries.

AQUARI 20 GENER A 18 FEBRER
► Arriti's de paciència per no perdre la calma amb un familiar. La seva parella farà una causa comuna amb vostè i suavitzarà la tensió. La tarda, però, serà rica en experiències positives.

PEIXOS 19 FEBRER A 20 MARÇ
► Les seves inquietuds li faran veure dificultats en tot el que l'envolti. Contempli les coses tal com són i deixi de complicar-se la vida. Segueixi els suggeriments de la seva parella.

LA PREVISIÓ

LA SETMANA

SENSACIÓ DE TARDOR MÉS MARCADA

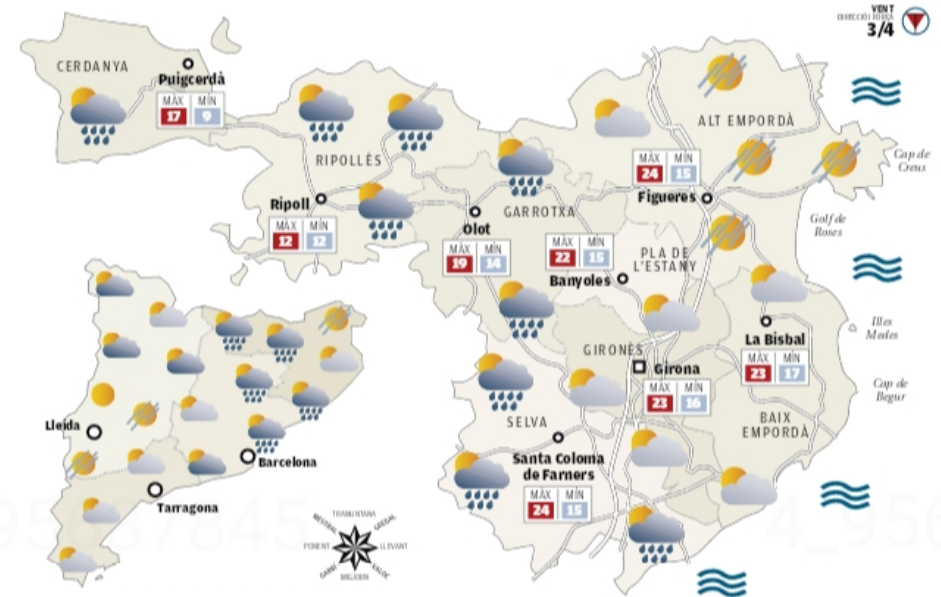
► Fins a mitjana hi haurà intervals de núvols. A partir d'aleshores creixeran nuvolades al Pirineu i a l'interior, on s'esperen ruixats puntuals i localitzats. Les temperatures seran més baixes.

DILLUNS **DIMARTS** **DIMECRES** **DIJOUS**

ESTAT DE CEL

Sol, Nuvols alts, Entre 0 i poc o mitja nuvolada, Entre mitja i molta nuvolada, Ennuvolat, Molta ennuvolada, Pluja, Molt ennuvolat amb ruixats, Molta ennuvolat amb ruixats, Intervals amb tempestes, Tempestes, Neu, Boira, Pedra

FONTS: SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA, INSTITUTO NACIONAL DE METEOROLOGÍA I ENRICA STRUCCUS

ESTAT DE LA MAR

Plana, Mar defort, Mar anteciclò, Marell, Maror, Marejada, Mar brava

atTemp meteo.cat

EL COMENTARI DEL TEMPS

DIUMENGE D'EXCESSOS INTERCONNECTATS

Juanjo Vilena
juanjo.vilena@meteo.cat

La previsió per aquest diumenge és de temps amb intervals de sol i núvols, però amb una sensació de tardor més marcada. A partir d'aleshores creixeran nuvolades al Pirineu i a l'interior, on s'esperen ruixats puntuals i localitzats. Les temperatures seran més baixes.

Aquesta tarda els cumulus imbes arrencaran des de l'est de Castellà i Manca, l'interior de la Regió de Múrcia i de la Comunitat Valenciana. Ràpidament aquests núvols donaran lloc a xàfecs molt intensos, alguns acompanyats de calamansa, que al final del dia ja afectaran zones del litoral per després congregarse al mar Balear. Allà sembla que uniran forces abans de desfogar-se cap a les illes Balears, potser en forma de sistema convectiu de mesoescala, que és unes canot de tempestes potencialment adverses. Demà, més enllà de l'episodi a l'arcipèlag, les pluges podran ser quantioses al litoral sud del golf de València i a pareïreren altres vespertines, més disperses i de no tempestuosos a moltes altres zones de l'est peninsular. Aquesta situació de risc està veient es eclipsada per la qual està deixant pluges inusualment intenses a les illes Canàries. Aquella va lligada a Hermine, una depressió subtropical filla també, en part, de l'excès de calor que mostra l'Atlàntic. El mateix que va encoratjar Fiona i que convertirà el cicló an al Canari, en un nou huracà de categoria 3. La reacció en cadena continua.

TEMPERATURES D'AHIR			
	MÀX.	MÍN.	PL.
Anglès	23	15	5.2
Banyoles	22	15	18.7
Blanes	23	17	-
Cabanes	25	15	4.4
Casa de la Selva	21	15	5.2
Castell d'Aro	22	17	-
Castell d'Empúries	23	16	4.8
Darnius - Pontà	23	15	15.3
Das - Aeròdrom	17	9	1.2
Espolla	23	15	12.7
Figueres	25	15	-
Fornells de la Selva	22	15	3.4
Girona	23	16	-
La Bisbal d'Empordà	23	17	0.1
La Vall de Bianya	22	14	-
Meranges - Malniu (2.230 m)	9	5	1.7
Molló - Fabert	14	10	0.8
Navata	23	15	4.1
Olot	23	14	7.7
Portbou	22	14	11.2
Puigcerdà	17	9	0.9
Queralbs - Núria (1.971 m)	10	5	6.3
Ripoll	20	12	-
Roses	23	19	2.9
St. Pau de Segúries	19	12	4.9
St. Pere Pescador	23	15	-
Sta. Coloma de Farners	23	15	5
Setcases - Ulldeiet (2.410 m)	8	3	6.3
Torredà de Fluvià	24	15	2.6
Torredà de Montgrí	22	15	2.1
Vilobí d'Onyar	22	15	4

RADIACIÓ SOLAR

PREVISIÓ PER AVUI A LES 14 HORES

Nivell de raigs UVI a Girona

3

Nivell de radiació: 1-2, fluxe, 3-4, moderat, 5-6, alt, 7-8, fort, 9-10, extrem. **ENR:** Minuts que tarda el sol a començar a ennegrir la pell. **FAC:** Factor de protecció solar necessari per a l'exposició al sol. **Tipus de pell:** **Pell A:** Piel blanca, de tonalitat lleu. **Pell B:** Tonalitat lleument rosada. **Pell C:** Tonalitat rosada, clarament perceptible. **Pell D:** Tonalitat rosada intensa o negra.

Els astres per l'observatori de Castellfaldit

► A les 23.54 la Lluna assolirà la fase de la Lluna Nova, a una distància de 388.940 quilòmetres nostre. Entre Lleó i Verge.

► Saturn és molt aïllat en el cel quan es fa fosc, com un estel petit de llum blanca i fix. A la constel·lació de Caprorn, i al sud-est.

► Mart sortirà cap a la mitjanit en direcció est/nord-est, com un estel de color groguenc. A la constel·lació de Taure.

LA FRASE DEL DIA

NAPOLEÓ BONAPARTE
EMPERADOR

«Només hi ha dues palanques que mouen als homes: la por i l'interès»

25 DIUMENGE SETEMBRE 2022

SANTORAL
Sant Dalmau i Mare de Déu de la Misericòrdia

Aniversaris

Rosalía, cantant catalana, 29 anys.

Esther Ribot, soprano catalana, 42 anys.
Will Smith, actor i productor nord-americà, 54 anys.
Paz Padilla, actriu, presentadora i humorista espanyola, 53 anys.
Bell Hooks, escriptora i actriu, 70 anys.
Scottie Pippen, jugador de bàsquet nord-americà, 57 anys.
Zucchero, cantant italià, 67 anys.

Els astres

EL SOL

Sant **7.43**
Es pon **19.24**

LA LLUNA

Sant **06.54**
Es pon **19.48**

Creixent
3 d'ocluse

Plena
9 d'ocluse

Miuvant
17 d'ocluse

Nova
25 d'ocluse

LES LOTERIES

LOTERIA PRIMITIVA

Dissabte, 24

3 5 7 14 47 48

COMPL. 34 REEMB. 4 JOQUER **\$109366**

6+8: 1 6.993.163,7 5 280 1.382,6
6 4 280.053,2 4 144,69 32,8
5+6: 3 60.521,8 2 25.009 8,0

Reintegrant 100

DIJOUS 22

11 12 14 42 44 47

COMPL. 17 REEMB. 9 JOQUER **\$595023**

6+8: 0 POT 5 19 2.561,1
6 0 0 4 8,47 68,9
5+6: 8 27.962,0 3 173.380 8,0

Reintegrant 100

LA GROSSA DEL DIVENDRES

Divendres, 23

23250

Número guanyador: 23250 10.000,00
Número a retornar: 2059 5.000,00
Número posterior: 23251 5.000,00

4 divendres xifres: 3250 50.000
3 divendres xifres: 250 50,00
2 divendres xifres: 50 6,00

Reintegrants: 1: 0 2: 2 3: 7 3,00

ONCE - EURO JACKPOT

Divendres, 23

20 30 38 39 44

SOLTES: 2/22

BONOLOTO

Dissabte, 24

9 11 19 27 32 39

COMPLEMENTARI 25

6 0 POT 4 4,49 229,3
5+6: 0 0 3 75,30 4,00
5 70 27.614,1

Reintegrant 050

ONCE

SORTEIG: 24 N. PREMIAT

Dissabte, 24 **65040 (0-41)**
Divendres, 23 **25078 (0-55)**
Dijous, 22 **68038 (0-41)**

Dissabte, 21 **78756 (0-09)**
Dissabte, 20 **90654 (0-42)**
Dijous, 19 **34026 (0-47)**
Dissabte, 18 **24036 (0-01)**

TRIO

SORTEIG: 24 N. PREMIAT

Dissabte, 24 **206**
Divendres, 23 **350**
Dijous, 22 **521**

Dissabte, 21 **476**
Dissabte, 20 **681**
Dijous, 19 **054**
Dissabte, 18 **337**

LOTO 6/49

Dissabte, 24

2 4 6 16 26 28

PLUS 6 COMPL. 17 REINT. 2 JOQUER **\$810409**

Primer premi guanyador: 0 5.812.453,0
Primer premi guanyador: 0 2.586.621,75
Reintegrant 100

Dimecres, 21

4 7 21 32 42 46

PLUS 4 COMPL. 29 REINT. 3 JOQUER **\$77557**

Primer premi guanyador: 0 5,6 0 0
Primer premi guanyador: 0 5,6 0 0
Primer premi guanyador: 0 4,6 57 74,9
Primer premi guanyador: 0 3,6 1240 3,66
Reintegrant 100

EUROMILIONS

Divendres, 23

14 15 22 35 48

ESTRELLES: 2/8 EL MILLÓN: **HN734410**

5+2: 1 893.075.24,00
5+1: 8 144.591,61
5+0: 7 38.621,08
4+2: 78 1.079,57
4+1: 1.223 126,83
3+2: 3.123 52,47
4+0: 2.570 46,84
2+2: 46.012 12,52
3+1: 55.468 11,59
3+0: 116.597 10,26
1+2: 251.145 5,77
2+1: 826.670 5,52
2+0: 1.738.164 4,23

4_95637845

4_95637845

DIARI CONTROLAT PER L'OFICINA DE JUSTIFICACIÓ DELADIF USUÓ.

www.diaridegirona.cat

25 de setembre de 2022

EL BOULEVARD

Jordi Bosch

«Txuleta» per a un

► Inolvidable estampa del primer ministre italià Giovanni Spadolini dinant sol a Roma amb la taula plena de menjar

Escric aquestes ratlles quan ja he entrat en la recta final del que ja és una tradició, com són les meves visites al País Basc (Vitòria primer i dues setmanes després Donostia-Sant Sebastià) amb motiu dels seus festivals de televisió i cinema). No és només l'arribada oficial de la tardor d'aquesta darrera setmana sinó que, atès el clima del nord, és el primer contacte amb una mica de fresca, cosa que s'agraeix després

Eduard Fernández posa en la seva arribada al festival de Sant Sebastià, que es va tancar ahir. - JUAN HERRERO/EFE

de l'estiu que hem tingut. Com que al llarg del temps he anat manifestant sense embuts el meu interès gastronòmic, és evident que a més de la feina que es pot fer a aquests festivals, he pogut atendre els plaers de la bona taula. Però m'ha passat un fet singular.

Havia quedat al restaurant Gandarias

de la part vella de Sant Sebastià per dinar amb un col·lega i amic. És al carrer 31 d'agost, que commemora la diada en la que tropes portugueses i britàniques que havien estat literalment llogades per fer fora a l'invasor francès durant la guerra de la independència, un cop feta la feina ho cobraren saquejant la ciutat que havien alliberat. Quan vaig descobrir el restaurant, ja fa anys, era una modesta casa de menjars que et resolia el tema alimentari amb dignitat i poca cosa més. En els darrers anys han anat millorant moltíssim la qualitat del producte directe, sense abandonar la seva senzillesa i l'ambient de la seva barra de broquetes. Quan ja portava una estona esperant al meu company de taula, una cambrera em va comunicar que el meu interlocutor no arribaria per un retard de l'avió i que em proposava dinar al mateix lloc al dia següent. Una estona abans, durant una reunió, havia desconectat el telèfon per no rebre trucades i em vaig oblidar de retornar-lo a la situació normal. Per això no rebia els avisos anul·lant el dinar.

- «Pues aver que hago, -vaig dir a la senyora que em comunicava la notícia- *ya me veía comiendo un txuleton*».

- «Muy sencillo caballero, en vez del txuleton se come una txuleta tan tranquilamente porque a veces es mejor solo que mal acompañado. Y el plantón lo superará mejor».

Una estona després, la cambrera em feia una gairebé teològica explicació sobre les diferències entre les dues peces de carn. Una de les quals, malgrat no ser exacta, però sí entenedora, és el tamany. De tal manera que va aparèixer a la taula un magnífic tros de carn d'uns 700 grams. Un cop separada de l'ós amb la facilitat que correspon a una peça que ha fet bé la

seva feina prèvia de conservació, la carn t'oferia un punt en el qual dues terceres parts eren vermelles amb la temperatura idònia. Efectivament, a l'endemà hi vàrem tornar amb el meu amic.

Mentre menjava -per sort el racó era discret- pensava l'efecte que podria causar entre els comensals una persona a la que es veia tan feliç amb la seva carn, el seu bon vi, una relació simpàtica amb el personal, etc., però i que estava sol. En un lloc de menús de dies feiners és habitual i gens estrany. Quan això succeeix a un restaurant gastronòmic de certa categoria, el pensament comentari és que aquell individu probablement és un inspector de la *Guia Michelin*. En fi, prou feina vaig tenir quan la fantàstica *txuleta* era al davant.

La situació em va fer recordar a una destacada personalitat de la política italiana, ja desaparegut, del que he llegit algunes coses aquest estiu. **Giovanni Spadolini**, un polític centrista laic que fou president del consell de ministres (el primer no demòcrata-cristià), president del Senat i director del prestigiós diari *Corriere della Sera*. Home culte, respectat, i també un gran gastrònom, un voluminós bon vivant. Florentí de naixement i de caràcter. El dia de la inauguració dels Jocs Olímpics de Barcelona jo era al bar de l'Hotel Juan Carlos I, tot esperant que em donessin les entrades de la cerimònia. El senyor Spadolini, segona autoritat italiana, es va seure al sofà del davant, se li va escapar un bon eructe i a continuació va fer una petita becaïna. Es veu que venia de dinar de Ca l'Isidre. Poc temps després, entrant al Ristorante Da Fortunato al Pantheon de Roma amb el corresponal de TVE **Angel Gómez Fuentes**, el trobarem menjant tot sol a la taula que solia ocupar. Es veu que si tenia compromís amb algú menjava acompanyat però si no era així no es quedava sense àpat. Quan això succeïa feia que li portessin a la vegada tot el que volia menjar. Evidentment aquella estampa i aquella taula feien goig. Sol i tan feliç dignificant la república italiana.*

PORTES • FINESTRES • VERANDES • GALERIES • PROTECCIÓ SOLAR • MOSQUITERES ...

ORMETAL
TANCAMENTS
ALUMINI • PVC

TEL. 972 47 61 27 - www.ormetal.es

Fes-te del Club del subscriptor

A més de rebre còmodament el teu exemplar, podràs gaudir de nombrosos serveis i activitats de franc o amb importants descomptes

Tel.: 972 20 20 66
subscripcions@ddg.cat

Consulta les promocions també al nostre web

